

การสื่อสารเพื่อสร้างคความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาล
ตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นางสาวกานต์วี กรดมาก

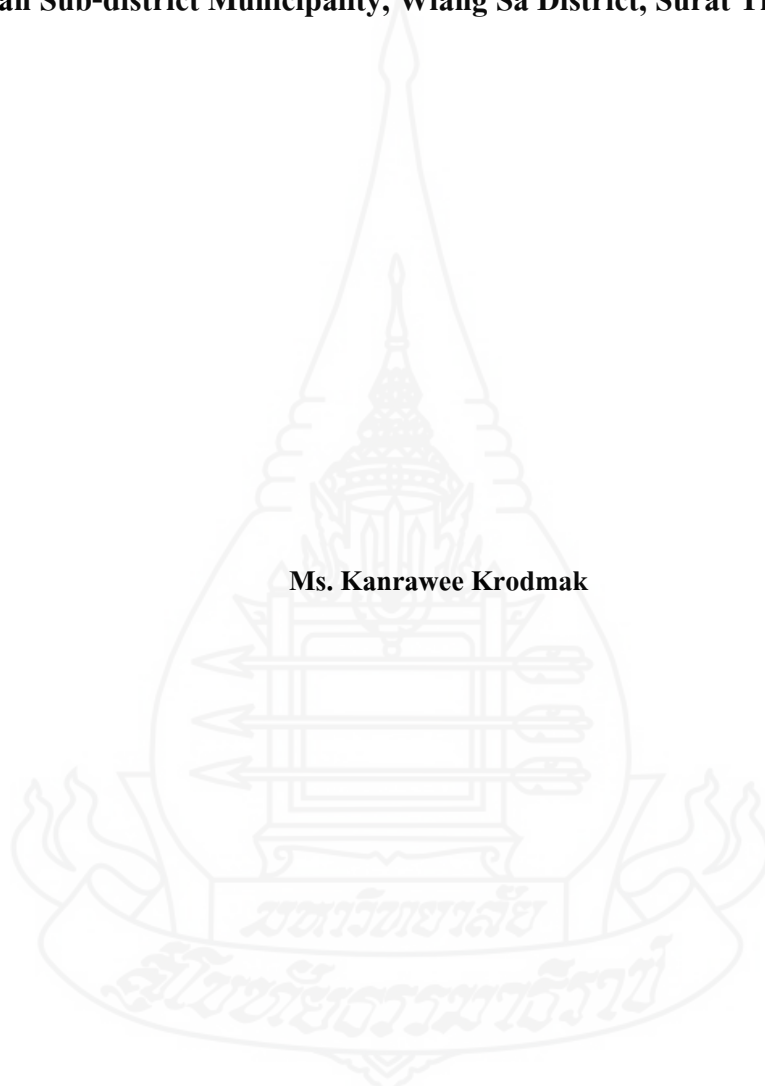

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกวิชาวิศวกรรมการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น สาขาวิชาศิลปศาสตรมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมชิราช

พ.ศ. 2563

**Communication for Building Political Popularity of the Mayor of Khao
Niphan Sub-district Municipality, Wiang Sa District, Surat Thani Province**

Ms. Kanrawee Krodmak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Communication Arts in Communication Innovation for Political and Local Administration

School of Communication Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2020

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารเพื่อสร้างค่านิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรี
เทศบาลตำบลเขานินพันธ์
ชื่อและนามสกุล นางสาวกานต์รวิ กรตมาก
แขนงวิชา นวัตกรรมสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว
2. อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2563

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

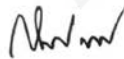
..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธาพิทักษ์ผล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาล
ตำบลเขานิพนธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย นางสาวกานต์วี กรดมาก รหัสนักศึกษา 2601500818 **ปริญญา** นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมการ
สื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ ท่อแก้ว
(2) อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ **ปีการศึกษา** 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการสื่อสาร และ 2) กลยุทธ์การสื่อสาร

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารองค์กรเทศบาลตำบลเขานิพนธ์โดยตรง รวมจำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ประกอบด้วย (1) การวางแผน โดยทีมประชาสัมพันธ์ของเทศบาลร่วมกับนายกเทศมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารให้มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายที่โดดเด่น วิธีการทำงานเชิงรุก นำปัญหาของประชาชนมาเป็นโจทย์งาน และผลงานที่ความต้องการของประชาชน กำหนดช่องทางสื่อสารที่ประชาชนสะดวกในการเปิดรับไปยังผู้รับสารที่เป็นแกนนำในชุมชนและประชาชนทั่วไป (2) ดำเนินการสื่อสารผ่านช่องทางด้วยสื่อบุคคล คือนายกเทศมนตรีผ่านกิจกรรมการประชุมคณะทำงานต่าง ๆ การออกเยี่ยมประชาชนในพื้นที่ ใช้วิทยุเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟซบุ๊กและแอปพลิเคชันไลน์เพื่อรายงานกิจกรรมและภาพลักษณ์นายกเทศมนตรี (3) การประเมินผลการสื่อสารโดยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลทุก 6 เดือนด้านการรับรู้ข่าวสารและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน 2) กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนผู้รับสาร โดยใช้วิธีการสร้างความสัมพันธ์และการจูงใจให้ร่วมเป็นเครือข่ายโดยชี้ให้เห็นผลประโยชน์ร่วมกันรวมทั้งการแสดงออกให้ประชาชนการเข้าถึงง่าย และสามารถพึ่งพาได้ (2) กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ทีมปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการประสานงานระหว่างนายกเทศมนตรีกับเพื่อนร่วมงานในการเป็นทีมผู้ส่งสารและทำงานเป็นทีมเดียวกันที่มีความเป็นเอกภาพ (3) กลยุทธ์การสื่อสารด้วยการสร้างกิจกรรมที่ประชาชนสนใจ โดยมุ่งเน้นวิธีการปรับทุกข์ผูกมิตรระหว่างกันในการรับข้อมูล การสะท้อนปัญหา การนำปัญหาไปแก้ไข การรายงานผลงาน การสร้างโอกาส การสร้างความหวัง โดยนายกเทศมนตรีจะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเองที่จัดขึ้นทุกครั้งและมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และ (4) กลยุทธ์การสื่อสารในการสร้างการรับรู้ของประชาชนในพื้นที่ โดยสร้างการรับรู้ผ่านช่องทางสื่อสารที่กำหนดไว้ มีการเลือกสรรประเด็นสารที่ทำให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและสอดคล้องแต่ละช่องทาง มีการประเมินการสื่อสารทั้งรูปแบบการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและการรับฟังด้วยการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการสื่อสาร และนำมาพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติงานตามความสามารถของแต่ละคน เพื่อยกระดับการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองให้บรรลุผล

คำสำคัญ การจัดการสื่อสาร กลยุทธ์การสร้างความนิยมทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่น

Thesis title: Communication for Building Political Popularity of the Mayor of Khao Niphan Sub-district Municipality, Wiang Sa District, Surat Thani Province
Researcher: Miss Kanrawee Krodmak; **ID:** 2601500818;
Degree: Master of Communication Arts (Communication Innovation for Political and Local Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Wittayatorn Torkaew, Associate Professor; (2) Dr. Karn Boonsiri; **Academic year:** 2020

Abstract

The objective of this research was to study the communications to build political popularity of the mayor of Khao Niphan Sub-district Municipality, Wiang Sa District, Surat Thani Province, as following 1) the communications management process; and 2) the communication strategies.

This was a qualitative research based on in-depth interviews. The key informants, chosen through purposive sampling, were sixteen people directly involved with organizational communications of Khao Niphan Sub-district Municipality. The data were collected using a semi-structured in-depth interview form and analyzed deductively.

The results showed that 1) the process of managing communication to build political popularity consisted of (1) planning, undertaken by the municipality's public relations team and the mayor, with the purpose of informing people about the mayor's salient policies, proactive work methods, way of placing work on the people's problems, and work results that met the needs of the people; and selecting communication channels that would make it easy for citizens and community leaders to access the messages; (2) implementation stage, comprising communicating through personal media, which was mainly the mayor communicating via activities and meetings with various work groups, visiting voters, talking on the radio, and using social media (Facebook and Line) to report on activities and boost his image; (3) evaluation, which was done by municipal employees every 6 months to assess people's exposure to the messages and their satisfaction with the mayor's work. 2) Communication strategies consisted of (1) Strategy of building a network of citizens as message receivers. This strategy aimed at building relationships and encouraging people to join the network by making them see the benefit of having a voice where their opinions will be heard, making the network easy to access, and making it a reliable resource; (2) Strategy of building good working relationships in the team. It promoted coordinating work between the mayor and team members and working together with unity as message senders; (3) Strategy of creating activities that people are interested in. This strategy mitigated their problems, being friendly and listening to their concerns, trying to solve their problems and reporting on the results, creating opportunities, and giving hope; the mayor participated in all the activities himself and activities were held frequently; (4) Strategy of building awareness among the local population. It used the selected communication channels, transmitting messages that were useful for the people and suitable for the selected channel, evaluating the effectiveness of communications through opinion polls and subcommittee meetings, using the information from evaluations to improve communications, and developing the knowledge, skill and capacities of personnel to upgrade the work and gain success in building political popularity.

Keywords: Communications management, Strategies for building political popularity, Local politician

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรนิเทศกรรมการสื่อสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ แขนงวิชานิตกรรมการสื่อสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท ที่สละเวลาเป็นประธานสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ และกรุณาให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายพรณเลิศ ชูช่วยสุวรรณ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ นายสมบูรณ์ อานนท์ และนายคุณิต เพชรรัตน์ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ นางผุสดี พุฒทอง ปลัดเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลการศึกษาวิจัย การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ขอขอบพระคุณ นายเอกชัย สวัสดิ์ เจ้าหน้าที่งานประชาสัมพันธ์เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ขอขอบพระคุณ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ทั้ง 8 คน ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ร.ต.อ. วิรัตน์ มิตรคุณ ตัวแทนกลุ่มอาชีพข้าราชการ นายธรรมบุญ บุญเกื้อ ตัวแทนกลุ่มอาชีพนักธุรกิจ นายกิจดิกร โก้ดี ตัวแทนกลุ่มอาชีพเกษตรกร ที่ร่วมให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ ญาติพี่น้องของผู้วิจัยที่ให้โอกาสและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาตลอดจนคอยเป็นกำลังใจจนฝ่าฟันอุปสรรคจนสำเร็จ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ แขนงวิชานิตกรรมการสื่อสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทุกๆ ท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา หากคุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบแด่วงการการศึกษา ตลอดจนคณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

กานต์วี กรดมาก

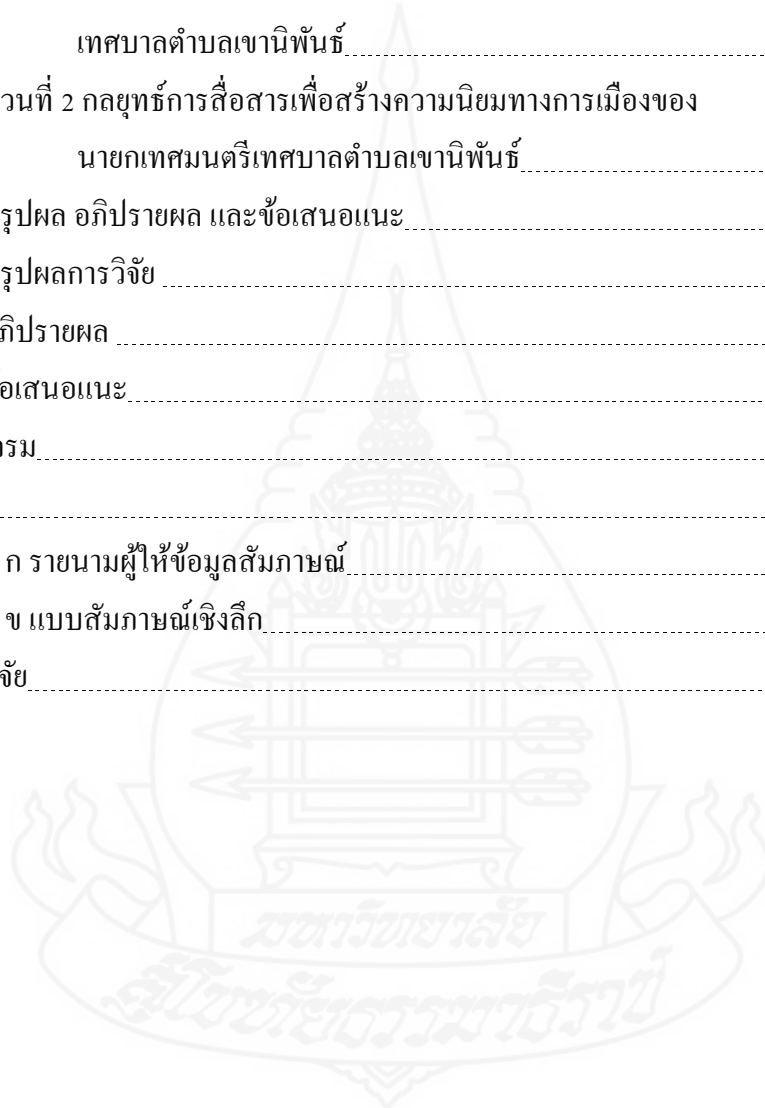
กันยายน 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น	11
แนวคิดและทฤษฎีผู้นำและคุณลักษณะของผู้นำ	15
แนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารทางเมือง	19
แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์	24
แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในการสื่อสาร	27
ข้อมูลทั่วไปเทศบาลตำบลเขานินพันธ์	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
แบบการวิจัย	46
ผู้ให้ข้อมูลหลัก	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ส่วนที่ 1 กระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์.....	52
ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์.....	67
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	108
ก รายนามผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์.....	109
ข แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	111
ประวัติผู้วิจัย.....	114

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
ภาพที่ 2.1 กระบวนการติดต่อสื่อสาร.....	31
ภาพที่ 2.2 รูปแบบการสื่อสารของ Shannon and Weaver.....	36
ภาพที่ 4.1 ประเด็นกระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์.....	53
ภาพที่ 4.2 ประเด็นกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์.....	68

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1 เป็นบทที่ว่าด้วยบทนำของงานวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการสื่อสาร 2) กลยุทธ์การสื่อสารโดยบทนำประกอบด้วยความเป็นมาของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้วรัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลางโดยให้องค์กรอนุมัติได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน (Wit, 1967, pp. 101-103) การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้ จะเกิดองค์การที่ทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ ที่องค์กรจัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้กล่าวโดยสรุปการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่ยึดหลักการกระจายอำนาจเพื่อประโยชน์ของรัฐและท้องถิ่นเน้นผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรงให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (ประทาน คงฤทธิ ศึกษาการ, 2524, หน้า 15)

การสื่อสารทางการเมืองเป็นเสมือนเส้นประสาท (nerve) ของระบบการเมืองที่มีเครือข่ายครอบคลุมและเชื่อมโยงทุกๆ ส่วนของระบบการเมืองซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกับระบบสื่อสารทั้งระบบไม่สามารถตัดส่วนใดส่วนหนึ่งออกไปได้การตัดส่วนหนึ่งส่วนใดของการสื่อสารออกไปจะมี

ผลให้การอธิบายระบบนั้นๆ ขาดหายไปด้วยโดยลักษณะสำคัญของการสื่อสารตามแนวคิดของ Deutsch (อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2550, หน้า 140) กล่าวว่าระบบเครือข่ายการสื่อสารโดยบุคคลทั้งหลายในระบบถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในลักษณะของวงจรสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแบบสองทางซึ่งหมายความว่ามีการป้อนกลับของข้อมูลการตอบสนองสิ่งที่เป็นปัจจัยนำเข้าในกระบวนการจะก่อให้เกิดข่าวสารข้อมูลใหม่ที่จะกลายเป็นตัวควบคุมและตัวกำหนดพฤติกรรมใหม่ (อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2550, หน้า 141) กล่าวว่าการพัฒนาทางการเมืองของระบบการเมืองการสื่อสารทางการเมืองเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจประสบการณ์ต่างๆ ทางการเมืองอันจะนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

การสื่อสารทางการเมืองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและอยู่ควบคู่กับการเมืองมาโดยตลอด โดยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเมือง เนื่องจากมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของระบบการเมืองการปกครองของแต่ละสังคม เป็นตัวกลางในการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง และระหว่างผู้ปกครอง หรือผู้ใต้ปกครองด้วยกันเอง ซึ่งในภาวะปัจจุบันที่ระบบการเมืองมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มีองค์กรทางการเมืองเกิดขึ้นมากมาย การสื่อสารทางการเมืองจึงทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ประกอบกับการพัฒนาด้านการสื่อสารทำให้เกิดรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายและมีบทบาทสำคัญในสังคมมากยิ่งขึ้น ทำให้นักการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองต้องอาศัยรูปแบบการสื่อสารเหล่านั้น ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้กับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการโน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนนโยบายขององค์กรทางการเมืองหรือสนับสนุนตนเอง รวมทั้ง เพื่อให้กระบวนการทางการเมืองเคลื่อนไหวและดำรงอยู่ต่อไปการสื่อสารทางการเมืองนับว่าเป็นหนึ่งในกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญอาจกล่าวได้ว่าหากปราศจากซึ่งการสื่อสารก็ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าการเมืองดำรงอยู่ (อ้างถึงในบุญมณี ยีหมะ, 2554, หน้า 169) เพราะการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับข้อมูลข่าวสารทั้งในด้านการรับรู้และการถ่ายทอดทั้งในหมู่ประชาชนและผู้มีอำนาจทางการเมืองโดยเฉพาะเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคที่คนทั่วไปมีโอกาสได้เรียนหนังสือจากเดิมการศึกษาถูกผูกขาดเฉพาะแวดวงชนชั้นสูงและในหมู่ขุนนางเท่านั้นและเมื่อเกิดสิ่งพิมพ์ที่คนทั่วไปมีโอกาสอ่านอย่างกว้างขวางในช่วงปลายทศวรรษที่ 19 (อ้างถึงในบุญมณี ยีหมะ, 2554, หน้า 169) กล่าวว่าความสำคัญของการสื่อสารทางการเมืองมีผลทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นสถาบันหนึ่งที่มีบทบาททางการเมืองสูงยิ่งในอังกฤษอิทธิพลของสื่อมวลชนในทางการเมืองทำให้ Burke (อ้างถึงในบุญมณี ยีหมะ, 2554, หน้า 169) นักคิดแนวอนุรักษนิยมจัดให้สถาบันนี้ซึ่งเริ่มมีบทบาทให้เห็นตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 18 มีฐานะเป็นฐานันดรที่ 4 เพราะมีความสำคัญสูงยิ่งต่อคุณภาพต่อระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารความรู้แก่ประชาชนในทางการเมือง (McNair อ้างถึงในบุญมณี ยีหมะ, 2554, หน้า 169)

รูปแบบหนึ่งของการสื่อสารทางการเมืองที่นักการเมืองนิยมนำมาใช้คือ การสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารเป็นอย่างมาก การสื่อสารเปรียบเสมือนโศกกลางในการที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทางการเมืองกับประชาชน ยิ่งการเมืองระดับท้องถิ่น ยิ่งมีความจำเป็นที่จะต้องสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องราว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว การทำงาน เพื่อส่วนรวม การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความนิยมหรือเป็นการสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองผ่านการสื่อสารด้วยวิธีการต่างๆ ในบริบททางการเมือง การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญที่นักการเมืองนำมาใช้ในกิจกรรมทางการเมืองหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง สร้างความนิยม ความเชื่อถือ ความเชื่อมั่นศรัทธา ตลอดจนเพื่อนำเสนอ นโยบายทางการเมือง โดยมีเป้าหมายให้ได้รับความยอมรับจาก ผู้รับสาร และการได้รับเลือกตั้งเข้าไปดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เนื่องจากการสื่อสารมีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้ การตัดสินใจ การชี้นำ และการสร้างกระแส ในเรื่องต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้รับสาร ด้วยเหตุนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับกิจกรรมทางการเมืองจึงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยาก

ในการสื่อสารทางการเมือง เช่น การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเวทีการแสดงออกอย่างหลากหลายของกิจกรรมด้านการสื่อสารทางการเมืองนั้น นักวิชาการชาวอเมริกัน คือ แมคบาร์ท และฟิชเชอร์ (McBath and Fisher, 1985) ให้ข้อสังเกตว่า การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยแก่นสาระก็คือ กระบวนการสื่อสารและมีลักษณะเป็นกระบวนการชักชวนให้คล้อยตาม เช่นเดียวกับทัศนคติของเทรนต์ และไฟเดนเบอร์ก (Trent and Friedenber, 1983 อ้างในอานนท์ ภัคคิวงค์, 2559) ให้ข้อสังเกตว่า การสื่อสารมีฐานะเป็นธรรมชาติพื้นฐานของการรณรงค์หาเสียงทางการเมือง

ดังนั้น จึงสามารถวิเคราะห์กระบวนการสื่อสารในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งได้กล่าวคือ ผู้ส่งสาร (Sender) ซึ่งได้แก่ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่งสาร (Message) ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง นโยบายทางการเมือง และข่าวสารทางการเมืองอื่นๆ โดยผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ไปยังผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งมีฐานะเป็นผู้รับสารทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลต่อความนิยมชมชอบและศรัทธาในตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีการตอบสนองกลับ โดยการลงคะแนนเสียงสนับสนุนในการเลือกตั้ง ในทางทฤษฎีการสื่อสาร เรียกกระบวนการสื่อสารในลักษณะนี้ว่า การสื่อสารเพื่อชักชวน

นอกจากนั้นในกระบวนการสื่อสาร สื่อมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้ส่งสาร และผู้รับสาร เนื่องจากสื่อเป็นพาหะหรือตัวกลางนำสารหรือข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งการเลือกใช้สื่อต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร เนื้อหาสาร ธรรมชาติของผู้รับสาร และจังหวะเวลา เพราะการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม นอกจากจะทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพแล้ว

ยังเป็นการเสียเวลาและสิ้นเปลืองมากด้วยการเลือกใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วย เช่น ในการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในจังหวัดที่ห่างไกล ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งใช้วิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อในการหาเสียง แม้ว่าจะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและอุดมการณ์ที่ดีเช่นไร ก็คงจะไม่ได้รับเลือกเพราะสารที่ส่งยอมไปไม่ถึงตัวผู้รับ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่อยู่ชนบท อาจจะยังไม่มีวิทยุโทรทัศน์ใช้พวกเขาจึงยอมไม่ได้รับสารที่ส่งผ่านสื่อที่ไปไม่ถึงผู้รับ (นภาพร อัจฉริยะกุล และรุ่งนภา พิตรปรีชา, 2559)

ดังนั้น ในการสื่อสารทางการเมือง สื่อจึงเป็นสิ่งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องให้ความสำคัญ การวางแผนกลยุทธ์การใช้สื่อโดยที่รู้คุณลักษณะหรือธรรมชาติของสื่อ การเลือกใช้สื่อที่ถูกต้องเหมาะสม จึงมีผลต่อประสิทธิผลของการสื่อสาร เช่น ถ้าเนื้อหาทางการเมืองที่ถ่ายทอดเป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายที่ซับซ้อนยากแก่การเข้าใจ ควรใช้สื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อบุคคลมากกว่าสื่อวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ เช่นเดียวกับการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การที่จะทำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ทราบข้อมูลข่าวสารหรือรับรู้ นโยบายทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำสื่อชนิดต่างๆ มาใช้เพื่อให้สารต่างๆ เหล่านั้นเข้าถึงผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากที่สุด และที่สำคัญกลวิธีการใช้สื่อเหล่านั้นควรมีประสิทธิผลในการโน้มน้าวใจ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้

เห็นได้ว่า ผู้ที่ใช้การสื่อสารและกำหนดรูปแบบการสื่อสารในฐานะผู้ส่งสารนั้น ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในองค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการสื่อสาร ดังที่ บี. เอช. สปิทซ์บัค (B.H. Spitzbug, 1997 อ้างถึงใน กรรณิการ์ อัสวกรเดชา, 2557) ทำการวิจัย เรื่อง ความสามารถทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พบองค์ประกอบการวัดความสามารถทางการสื่อสาร 3 ระดับ คือ ระดับบุคคล ประกอบด้วย บุคลิกลักษณะของบุคคล ทักษะด้านความรู้ในเรื่องที่จะทำการสื่อสาร วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร รู้วิธีว่าควรจะสื่อสารอย่างไร ไม่ใช่เพียงแต่รู้ว่าสื่อสารอะไร นอกจากนี้แรงจูงใจในการสื่อสารยังเป็นปัจจัยในการสร้างความสามารถทางการสื่อสารระหว่างบุคคลอีกด้วย เช่น ความมั่นใจตนเองของผู้ส่งสาร บุคลิกลักษณะของผู้สื่อสาร และผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ระดับกรณี งานวิจัยได้กล่าวถึงลักษณะและคุณสมบัติของผู้ส่งสารที่จะทำให้ผู้รับสารมีความพึงพอใจว่าเป็นผู้ส่งสารที่มีความสามารถ เมื่อมีปัจจัยเสริมส่งเสริมให้ประเมินผู้ส่งสารในแง่บวกยิ่งขึ้น ผู้รับสารย่อมมีความประทับใจในการสื่อสารของผู้ส่งสารมากขึ้น ซึ่งปัจจัยต่างๆ ได้แก่ แรงจูงใจ ความรู้ ทักษะในการสื่อสาร และระดับความสัมพันธ์ กล่าวถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่ส่งเสริมความสามารถทางการสื่อสารของบุคคลในระดับความสัมพันธ์ เน้นการรักษา การพัฒนาความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดสนิทสนม ความเป็นกันเอง การให้ความเชื่อใจกันและกัน การเข้าใจกันอื่น การมีความคล้ายคลึงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

นอกจากนี้การที่นักการเมืองมีบทบาทเป็นผู้ส่งสารทางการเมือง ซึ่งอาจจะแสดงบทบาทด้วยตนเอง หรือแสดงบทบาทผ่านหัวหน้าคณะหรือผู้นำความคิดของประชาชน ดังนั้นในการสื่อสารที่เกิดขึ้น นักการเมืองจึงมักจะมีบทบาทเป็นผู้ส่งสารและเป็นผู้กำหนดรูปแบบการสื่อสาร นักการเมืองจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร ตลอดจนรู้จักการใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่วางไว้ อย่างไรก็ตามการสื่อสารทางการเมืองนั้น แม้จะคำนึงถึงองค์ประกอบและวิธีการที่เหมาะสมแล้ว ยังต้องคำนึงถึงประสิทธิผลของการสื่อสารด้วย ซึ่งปรมา สตะเวทิน (2558) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการสื่อสารขึ้นอยู่กับความรู้ 2 ประการของผู้ส่งสาร คือ ความรู้ในเรื่องที่จะสื่อสาร หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะทำการสื่อสาร และความรู้เรื่องกระบวนการสื่อสาร หมายถึง การมีความรู้เรื่องกระบวนการสื่อสารจะช่วยให้ผู้ส่งสารเข้าใจในความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่ในกระบวนการ ซึ่งล้วนมีความสำคัญต่อการสื่อสารทั้งสิ้น

กล่าวได้ว่า กระบวนการสื่อสารทางการเมืองและการปกครอง โดยเฉพาะเมื่อมีการเลือกตั้งนั้น นับเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการแสดงออกซึ่งเจตจำนงในการเรียกร้องหรือสนับสนุน โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนของตนทั้งในระดับชาติ ระดับเขต หรือระดับท้องถิ่น ซึ่งเทศบาล คือ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ทำให้การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยรัฐไม่ได้รวมอำนาจทุกอย่างไว้ที่ส่วนกลางอีกต่อไป แต่ได้กระจายอำนาจการบริหารลงมาให้ท้องถิ่นได้พัฒนาตัวเองและดูแลกิจกรรมของตัวเองอย่างเต็มรูปแบบ เป็นเหตุให้เกิดการปฏิรูปสังคมไทย รัฐบาลต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณและแบ่งงานด้านสาธารณูปโภคหรือการดำเนินนโยบายการเมือง และการปฏิบัติราชการต่างๆ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นดำเนินการเองตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ของตน รัฐบาลและส่วนกลางจะมีหน้าที่กำหนดนโยบายให้กับท้องถิ่นในภาพรวม และกำกับดูแลการดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

การเข้าสู่ตำแหน่งของนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำสูงสุดที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชน มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบการบริหารราชการของเทศบาลตามกฎหมาย และเป็นตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้ง โดยการลงคะแนนเสียงของประชาชนในชุมชนโดยตรงนั้น กระบวนการจัดการการสื่อสารทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการได้รับความไว้วางใจและการได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าสู่ตำแหน่ง ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษา “การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินันท์ อำเภอเวียงสระ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมุ่งศึกษากระบวนการจัดการการสื่อสาร และกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง

2. คำถามการวิจัย

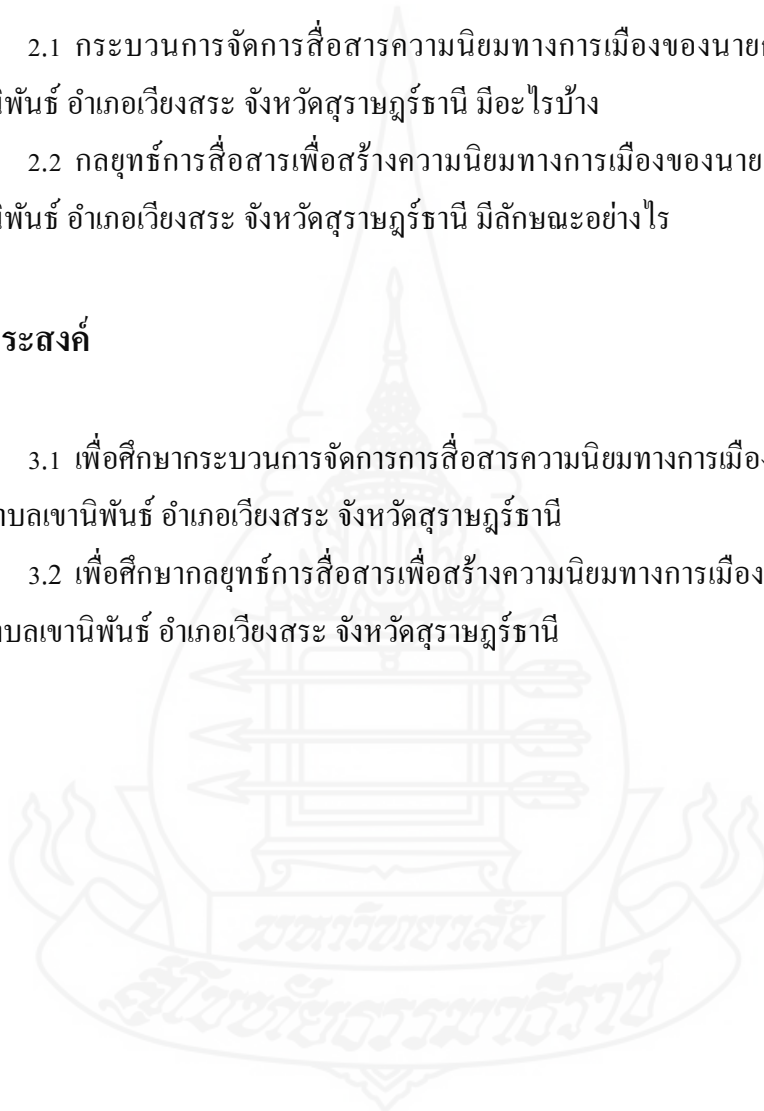
2.1 กระบวนการจัดการสื่อสารความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอะไรบ้าง

2.2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะอย่างไร

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อศึกษากระบวนการจัดการการสื่อสารความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 เพื่อศึกษากลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นเพื่อสร้างความนิยมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ได้รับการเลือกตั้ง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ สำหรับสถานที่ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ พื้นที่การปกครองของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษากระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์และกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ 1) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ จำนวน 5 คน 2) ผู้นำชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ 8 คน 3) ตัวแทนด้านกลุ่มอาชีพ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างเครือข่ายการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความนิยมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้ศึกษาโดยการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือน เมษายน พ.ศ.2562 - มิถุนายน 2562

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 กระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง หมายถึงวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผลการสื่อสารทางการเมืองเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง ประกอบด้วย ความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรี การกำหนดประเด็นเนื้อหาสาร การเลือกใช้สื่อ การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งของ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์โดยมีกิจกรรมการจัดการที่สำคัญ คือ การวางแผน การดำเนินการสื่อสาร และการประเมินผล

6.1.1 การวางแผนการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาโดยการปฏิบัติตามแผนการที่กำหนดไว้ ในที่นี้หมายถึงแผนการ ประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรี

6.1.2 การดำเนินการสื่อสารหมายถึงการจัดกิจกรรมและดำเนินการตามแผนงาน โครงการตามงบประมาณและทรัพยากรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนงาน

6.1.3 การประเมินผลการสื่อสาร หมายถึง การวัดผลสำเร็จหรือการวัดผลการ ดำเนินงานนั้น แผนการใช้สื่อก็เช่นเดียวกันจำเป็นต้องประเมินผลเพื่อจะได้ทราบว่าวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ และแผนกลยุทธ์ที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังกล่าวนั้น บรรลุผลสำเร็จที่มุ่งหวังไว้หรือไม่ ในการวัดผลความสำเร็จ หรือการวัดประสิทธิผลทางการสื่อสาร

6.2 กลยุทธ์การสื่อสาร หมายถึง วิธีการที่มีลักษณะแยกแยะหรือมีความพิเศษในการ สื่อสารที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์เพื่อใช้ในการสร้างความนิยมทางการเมืองได้แก่ ด้านประวัติและภูมิหลัง การสร้างเครือข่าย การสื่อสารการสร้างกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์ และการสื่อสารการรับรู้

6.2.1 ด้านประวัติและภูมิหลังหมายถึง ข้อมูลอัตชีวประวัติ เบื้องต้น เช่น ถิ่นกำเนิด ครอบครัว สถานะทางสังคม ภูมิหลังด้านอาชีพ ความสนใจ

6.2.2 ด้านการสร้างเครือข่ายหมายถึง การสร้างความร่วมมือให้ความช่วยเหลือ และการประสานความร่วมมือ หรือความสนใจในกิจกรรม การมีส่วนร่วม ทั้งนี้เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับองค์กรหรือหน่วยงาน

6.2.3 ด้านการสร้างกิจกรรมหมายถึง การทำกิจกรรม การบริหารจัดการกิจกรรม การสื่อสาร เช่น จัดทำป้าย การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ที่สนับสนุนและนำไปสู่ความนิยมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

6.2.4 ด้านการสร้างความสัมพันธ์ หมายถึง การประสานความสัมพันธ์ การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดความร่วมมือหรือภาพลักษณ์ที่ดีอันจะนำไปสู่ความนิยมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

6.2.5 ด้านการสร้างการรับรู้หมายถึง กระบวนการวางแผนการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นลำดับขั้น และต่อเนื่องสม่ำเสมอ ในกิจกรรมการสื่อสาร

6.3 ความนิยม หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายรู้สึกชื่นชม ชื่นชอบ และได้รับการสนับสนุนจากประชาชน โดยได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี

6.4 เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ หมายถึง เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ โดยสำนักงานตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.5 นายกเทศมนตรี หมายถึง นักการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้นำสูงสุดในเทศบาลที่ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ในเขตพื้นที่ตำบลเขานิพันธ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในที่นี้หมายถึง นายพรณเลิศ ชูช่วยสุวรรณ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบกระบวนการจัดการการสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอเวียงสระจังหวัดสุราษฎร์ธานี

7.2 ผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ได้มีแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ในประเด็นลักษณะของผู้นำทางการเมืองในการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยม กระบวนการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทาง

การเมืองและกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองที่เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย

7.3 ด้านวิชาการ อาจารย์ นักวิชาการ นิสิตและนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ และการสื่อสารทางการเมืองได้นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินพันธกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการแก่สังคม หรือการต่อยอดในการวิจัยในประเด็นอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการสื่อสาร 2) กลยุทธ์การสื่อสาร โดยบทที่ 2 เป็นบทที่ว่าด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีผู้นำและคุณลักษณะของผู้นำ แนวคิด และทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในการสื่อสาร และเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้จำนวนมากส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกันจะแตกต่างกันบ้างก็คือ ส่วนนและรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

Robson (1953, p. 574) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึงหน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (legal rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (necessary organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น

Clark (1957, pp. 87-89) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึงหน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Holloway (1951, pp. 101-103) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึงองค์การที่มีอาณาเขตแน่นอนมีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้มีอำนาจการปกครองตนเองมีการบริหารการคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

Wit (1967, pp.101-103) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึงการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชน

ท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้วรัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลางโดยให้องค์กรอนุมัติได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

Mongtagu (1984, p. 574) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึงการปกครองซึ่งหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคแต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

สรุปได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่ยึดหลักการกระจายอำนาจเพื่อประโยชน์ของรัฐและท้องถิ่นเน้นผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรงให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ประการที่หนึ่งช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลทั้งด้านการเงินบุคคลตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ประการที่สองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ประการที่สามเพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษากการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน

โกวิทย์ พวงงาม (2554, หน้า 21-22) กล่าวถึงสาระสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่นดังนี้

1. เป็นการปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญจำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่เช่นการจัดหน่วยการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสมกล่าวคืออำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอสมควรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขตหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะกลายสภาพเป็นรัฐอธิปไตย

เองเป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาลอำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นรวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (legal rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเองสิทธิตามกฎหมายแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่นเทศบัญญัติ

3.2 สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นได้แก่อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารงานและการปกครองตนเององค์ที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานคร มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นฝ่ายบริหารและสภากรุงเทพมหานคร เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นเกิดจากแนวความคิดว่าประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นจะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของตนเองอย่างแท้จริงหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่นนอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

อุดม ทุมโฆสิต (2551, หน้า 235-244) กล่าวว่าจากการพิจารณาข้อดีของการปกครองท้องถิ่นควบคู่ไปกับการนำการปกครองระบบนี้มาใช้พบว่า

1. การปกครองท้องถิ่นช่วยให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการปกครองโดยผู้แทนจากส่วนกลางดังนี้

1.1 ท้องถิ่นต้องการนโยบายการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นต่างก็มีลักษณะที่แตกต่างกันไปในด้านเขตพื้นที่ประชากร ประเพณี วัฒนธรรมและความแตกต่างจำเพาะของท้องถิ่นนี้เองทำให้ปัญหาเฉพาะของแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกันหากจะให้รัฐบาลกลางเข้าไปดูแลรัฐบาลกลางก็ไม่สามารถดูแลให้ทั่วถึงได้

1.2 หลักการปกครองท้องถิ่นสามารถนำเอาพลังชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นได้เต็มที่

1.3 การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทั่วถึงทุกคนอันจะช่วยแก้ไขจุดอ่อนของการปกครองโดยส่วนกลางที่ไม่สามารถเข้าถึงประชาชนทุกคนได้

1.4 การปกครองท้องถิ่นเป็นการกระจายความรับผิดชอบถือเป็นหลักที่ช่วยลดภาระของรัฐบาลกลางในการดูแลท้องถิ่น

1.5 การบริหารโดยท้องถิ่นเองมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารงานโดยตัวแทนรัฐบาลกลาง

2. การปกครองท้องถิ่นช่วยสนับสนุนประชาธิปไตยดังนี้

2.1 รูปแบบการปกครองท้องถิ่นคือรูปแบบการจำลองการปกครองแบบประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า

2.2 การปกครองท้องถิ่นช่วยให้ประชาชนเห็นความสำคัญในสิทธิหน้าที่ของตัวเองและเรียนรู้ประชาธิปไตยมากขึ้น

2.3 การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากกว่าการปกครองในระดับชาติ

2.4 การปกครองท้องถิ่นช่วยเตรียมผู้นำทางการเมืองและคัดสรรผู้นำทางการเมืองที่มีความสามารถให้แก่ประเทศในอนาคต

2.5 การปกครองท้องถิ่นจะช่วยเปิดโอกาสให้เกิดการต่อต้านการผูกขาดอำนาจและผลประโยชน์โดยไม่ชอบ

3. การปกครองท้องถิ่นช่วยทำให้เกิดความมั่นคงของชาติ

4. การปกครองท้องถิ่นช่วยสนับสนุนหลักเสรีภาพและหลักสิทธิมนุษยชน

5. การปกครองท้องถิ่นสามารถจะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าการปกครองจากส่วนกลาง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระบบการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นก่อนที่จะมีระบบปกครองระบอบประชาธิปไตยและการปกครองท้องถิ่นของประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นพื้นฐานของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยเช่นกันดังนั้นหากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแล้วเมื่อมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นจะสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้

2. แนวคิดและทฤษฎีผู้นำและคุณลักษณะของผู้นำ

นายกเทศมนตรีเป็นผู้นำความคิดเห็นเป็นบุคคลในสังคม ซึ่งติดต่อกับบุคคลอื่นๆ ในลักษณะความสัมพันธ์ แบบใกล้ชิดหรือแบบกลุ่มปฐมภูมิ เช่น ญาติ เพื่อนบ้าน หรือเพื่อนร่วมงาน และมีอิทธิพลในลักษณะที่ไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

พฤติกรรมการเป็นผู้นำความคิดเห็นนี้มีปรากฏอยู่ทั่วไปในสังคมส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้าน ที่ทำงาน โรงเรียน หรือที่ไหนก็ตามที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเกิดขึ้น ผู้นำความคิดเห็นบางคน อาจจะมีอิทธิพลหลายด้าน แต่ส่วนมากมักจะมามีอิทธิพลเฉพาะเรื่อง

โดยทั่วไปแล้ว ผู้นำความคิดเห็นมักจะมีการศึกษา มีรายได้ หรือสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าผู้ตามเล็กน้อย นอกจากนี้ ผู้นำความคิดเห็นมักจะติดต่อกับโลก ภายนอกมากกว่า เช่น เปิดรับสื่อมวลชนสูงกว่า เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมากกว่า เดินทางไป ต่างถิ่นบ่อยกว่า ติดต่อกับบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญบ่อยกว่า เป็นต้น

ผู้นำความคิดเห็นจะต้องมีบทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร และเสนอความคิดเห็น และการตัดสินใจ ต่อกลุ่มคนต่างๆ ผู้นำความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งหรือกิจกรรมหนึ่ง อาจไม่ใช่ ผู้นำความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งหรืออีกกิจกรรมหนึ่ง ผู้นำความคิดเห็นจะเป็นเสมือนช่อง ทางการแพร่กระจายข่าวสาร และสร้างเครือข่ายการสื่อสารในสังคม ซึ่งจะแพร่กระจายข่าวสาร ผสมผสานความคิดเห็นส่วนตัวไปยังสมาชิกในกลุ่มสังคมนั้น ประสิทธิภาพของผู้นำความ คิดเห็นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนี้ คือ พัทณี เชยจรรยา และคณะ, 2551)

1. มีความน่าเชื่อถือ และมีความสามารถในการเป็นตัวแทนของสมาชิกในกลุ่ม
2. มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารแบบซึ่งหน้ากัน

(Face to Face Communication)

3. มีอำนาจ บารมีสามารถให้คุณให้โทษในเรื่องต่างๆ ต่อสมาชิกในสังคมนั้นได้ สำหรับประเภทของผู้นำความคิดเห็นมีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. ผู้นำความคิดเห็นระดับท้องถิ่น (Local Influential) ได้แก่ ผู้นำความคิดเห็นที่ สนใจกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเฉพาะภายในท้องถิ่นหรือภายในสังคมเท่านั้น
2. ผู้นำความคิดเห็นระดับกว้างขวาง (Cosmopolitan Influential) ได้แก่ ผู้นำ ความคิดเห็นที่สนใจต่อกิจกรรมนอกท้องถิ่นหรือนอกสังคมด้วย เช่น กิจกรรมระดับประเทศ หรือระหว่างประเทศ

โดยผู้นำทั้ง 2 ประเภท มีข้อแตกต่าง ดังนี้

1. ผู้นำความคิดเห็นระดับท้องถิ่นมักจะมี ความผูกพันต่อสมาชิกในสังคมนั้น มากกว่าผู้นำความคิดเห็นระดับกว้างขวาง เนื่องจากผู้นำความคิดเห็นระดับกว้างขวางจะเป็นผู้ที่ออกไปนอกสังคมเสมอ

2. ผู้นำความคิดเห็นทั้งสองประเภท จะเป็นผู้ที่เปิดรับข่าวสารมากกว่าบุคคลอื่นในสังคม แต่ความสนใจในเนื้อหาของข่าวสารจะแตกต่างกัน คือ ผู้นำความคิดเห็นระดับท้องถิ่นนิยมรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ข่าวท้องถิ่น ส่วนผู้นำความคิดเห็นระดับกว้างขวางนิยมที่จะรับข่าวสารระดับประเทศ เช่น ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง วิเคราะห์ข่าวสารจากรายการวิทยุส่วนกลาง

3. ผู้นำความคิดเห็นระดับท้องถิ่น มักจะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของสมาชิกในสังคมทุกๆ เรื่อง หรือหลายๆ เรื่อง เช่น เป็นทั้งผู้นำความคิดเห็นด้านสาธารณสุข ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจในหมู่บ้าน ในขณะที่ผู้นำความคิดเห็นระดับกว้างขวางมักจะเป็นผู้นำความคิดเห็นเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือกิจกรรมใดเพียงด้านเดียวเท่านั้น

3.1 คุณลักษณะผู้นำ

คุณลักษณะ หมายถึง แบบอย่างแห่งพฤติกรรมหรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็น และชี้หรือแสดงถึงความดี หรือลักษณะประจำของบุคคล (พรพรรณ สุทธานนท์, 2558)

คุณลักษณะ ประกอบด้วย 3 ประการใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ คุณสมบัติส่วนตัว บุคลิกภาพและความสามารถ (วินิจ มะลิสุวรรณ, 2523)

คุณลักษณะของผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการนำและดำเนินกิจกรรม ให้กลุ่มบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย (กวี วงศ์พุม, 2559)

คุณลักษณะของผู้นำ หมายถึง แบบอย่างแห่งพฤติกรรม หรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงถึงความดี หรือลักษณะประจำของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะการใช้อิทธิพลหรือความสามารถในการจูงใจให้ผู้ร่วมงานร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ (พรพรรณ สุทธานนท์, 2558)

คุณลักษณะทั่วไปของความเป็นผู้นำ

นักวิชาการไทยได้รวบรวมคุณลักษณะของผู้นำไว้ดังนี้ (กวี วงศ์พุม, 2559)

1. ลักษณะท่าทาง คือ การวางตัวอย่างเหมาะสม ด้วยการแสดงออกโดยท่าทาง ท่วงทีวาจา การปรากฏตัว และการประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงาม ซึ่งจะทำให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชา

2. ความกล้าหาญ มีความกล้าหาญทั้งทางกายและทางใจ คือ อำนาจทางใจที่บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ เมื่อตกอยู่ในอันตรายและสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ด้วยลักษณะอันสงบมั่นคง
 3. ความเด็ดขาด เป็นความสามารถในการตกลงใจอย่างทันท่วงที และประกาศข้อตกลงใจนั้นๆ ในลักษณะที่ชัดเจนและมั่นคง สามารถปฏิบัติได้
 4. ความไว้วางใจ เป็นความเชื่อมั่นในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาระดับที่สูงกว่า
 5. ความอดทน คือ ความเข้มแข็งทางจิตใจและร่างกายในอันที่จะยืนหยัดต่อสู้กับความเจ็บปวด ความเหนื่อยยาก ความบีบคั้นและความยากลำบากต่างๆ
 6. ความกระตือรือร้น คือ การแสดงออกถึงความสนใจในงานอย่างจริงจัง และปฏิบัติอย่างจริงจัง เต็มใจและมองโลกในแง่ดีเสมอ
 7. ความริเริ่ม คือ การพิจารณาว่ามิอะไรควรจะทำ และจะเริ่มต้นปฏิบัติอย่างไร แม้ว่าจะยังไม่ได้รับคำสั่งก็ตาม
 8. ความซื่อสัตย์ คือ อุปนิสัยที่ถูกที่ควร และความประพฤติอันถูกต้องการซื่อสัตย์ถือว่าเป็นคุณลักษณะผู้นำที่ดียิ่ง
 9. คุณยพินิจ คือ การเปรียบเทียบข้อเท็จจริง และหนทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้อย่างที่เหตุผลเพื่อประกอบการตกลงใจอันถูกต้อง
 10. ความยุติธรรม คือ คุณลักษณะความไม่ลำเอียงหรืออคติ และมีความมั่นคงในการบังคับบัญชาเกี่ยวกับการให้รางวัลและการลงโทษ จะต้องเป็นไปตามควรแก่กรณี
 11. ความรู้ คือ สิ่งที่ทำให้ได้มาซึ่งข่าวสาร เรื่องราวที่เป็นไป ข้อเท็จจริง หลักการรวมทั้งทำให้รอบรู้ในวิชาชีพ
 12. ความจงรักภักดี คือ การมีความซื่อสัตย์มั่นคงต่อประเทศชาติ องค์กร หน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อาวุโส ผู้ใต้บังคับบัญชา
 13. ความแนบเนียน คือ ความสามารถในการที่จะทำงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ ได้ โดยไม่เกิดความขัดแย้งกันในแง่ของมนุษย์สัมพันธ์ ความแนบเนียน รวมถึง ความสามารถที่จะพูด และการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างเหมาะสม
 14. ความไม่เห็นแก่ตัว คือ การไม่หาความสะดวกสบายและความก้าวหน้าให้แก่ตนเอง โดยไม่ทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อน
- สต็อกคิลล์ (Stogdill, 1974) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำที่ประสบความสำเร็จหลายๆ ด้าน ดังนี้

1. บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้นำต้องมีคุณสมบัติเหนือกว่าสมาชิกของกลุ่มในเรื่องเกี่ยวกับสติปัญญา ผลการศึกษาเล่าเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสังคม สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

2. บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้นำมีลักษณะดังต่อไปนี้มากกว่าส่วนเฉลี่ยของสมาชิกกลุ่ม คือ การรู้จักเข้าสมาคม มีความคิดริเริ่ม มีความเพียรพยายาม รู้จักวิธีที่จะทำงานให้สำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตื่นตัวและหยั่งรู้ในสถานการณ์ มีความร่วมมือเป็นที่นิยมของปวงชน มีความสามารถในการปรับตัว มีความสามารถในการพูด

3. คุณสมบัติที่มีความสัมพันธ์สูงกับการเป็นผู้นำ คือ ความคิดริเริ่ม การเป็นที่นิยมของปวงชน ความสามารถในการเข้าสังคม การตัดสินใจ ความปรารถนาในการเข้าสังคม การตัดสินใจ ความปรารถนาที่จะทำให้อะไรดีที่สุด การมีอารมณ์ขัน การมีความร่วมมือกับผู้อื่น ความสามารถทางกีฬา

4. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นผู้นำแยกออกเป็น 6 ด้าน คือ

4.1 ด้านสมรรถนะ ประกอบด้วย มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ทันที มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวในการทำงาน มีความสามารถในการสื่อความหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจและมีความสุขรอบคอบ

4.2 ด้านความสำเร็จ ประกอบด้วย จบการศึกษาอย่างน้อยปริญญาตรี มีความรู้ความสามารถด้านการเมืองการปกครอง เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม ชีวิตครอบครัวปกติสุข และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานก่อนการดำรงตำแหน่ง

4.3 ด้านความรับผิดชอบ ประกอบด้วย มีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการของตนหรือคณะรัฐมนตรี เป็นที่พึ่งพิงของประชาชนได้ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ยึดถือหลักการมากกว่าตัวบุคคลและยึดมั่นในความถูกต้องตามหลักกฎหมายและศีลธรรม

4.4 ด้านการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ให้ความร่วมมือกับข้าราชการประจำ และมีความสามารถในการปรับตัว

4.5 ด้านสถานภาพ ประกอบด้วย มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม มีตำแหน่งสำคัญทางสังคม และเป็นที่ชื่นชมของบุคคลในสังคม

4.6 ด้านสถานการณ์ ประกอบด้วย มีสภาพจิตใจมั่นคงควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีปฏิบัติตนได้เหมาะสมด้วยสถานการณ์ และเข้าใจถึงความต้องการของประชาชน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น (เกษรา ดวงมณี, 2555)

1. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ สิ่งที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี คือ ความกระตือรือร้นในการทำงาน ควบคุมอารมณ์ได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. คุณลักษณะด้านคุณธรรม สิ่งที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจต่อผู้ร่วมงาน
3. คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ สิ่งที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี คือ มีไหวพริบปฏิภาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการโน้มน้าว
4. คุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ประสานความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ทำงานร่วมกัน รู้จักให้เกียรติและเคารพสิทธิ์ของผู้อื่น
5. คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ คือ มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย และมีจิตวิทย์กับชุมชน
6. คุณลักษณะด้านการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการให้คำแนะนำ ชี้แจงระเบียบข้อบ่งชี้ของงานที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการสรรหาและคัดเลือกบุคคล
7. คุณลักษณะด้านส่วนตัวและครอบครัว คือ ความประพฤติดี ไม่เป็นที่เสื่อมเสีย สุขภาพกายและจิตดี ชีวิตครอบครัวราบรื่น

การศึกษาวิจัยนี้ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้นำระดับท้องถิ่น คือ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินันท์ เนื่องจากเป็นตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่นที่สำคัญและต้องอาศัยคุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี เพราะเป็นตำแหน่งที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างความนิยมนให้กับตนเอง ให้ได้รับการเลือกตั้งในครั้งต่อไป

3. แนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง (political communication) นับว่าเป็นหนึ่งในกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญอาจกล่าวได้ว่าหากปราศจากซึ่งการสื่อสารก็ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าการเมืองดำรงอยู่ (Huggins & Turner อ้างถึงใน บุญอริ ยีหะ, 2554, หน้า 169) เพราะการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับข้อมูลข่าวสารทั้งในด้านการรับรู้และการถ่ายทอดทั้งในหมู่ประชาชนและผู้มีอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคที่คนทั่วไปมีโอกาสได้เรียนหนังสือจากเดิมการศึกษาถูกผูกขาดเฉพาะแวดวงพระชนชั้นสูงและในหมู่ขุนนางเท่านั้นและเมื่อเกิดสิ่งพิมพ์ที่คนทั่วไปมีโอกาสอ่านอย่างกว้างขวางในช่วงปลายทศวรรษที่ 19 (Heywood อ้างถึงในบุญอริ ยีหะ, 2554, หน้า 169)

ความสำคัญของการสื่อสารทางการเมืองมีผลทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นสถาบันหนึ่งที่มิบทบาททางการเมืองสูงยิ่งในอังกฤษอิทธิพลของสื่อมวลชนในทางการเมืองทำให้ Edmund Burke นักคิดแนวอนุรักษนิยมจัดให้สถาบันนี้ซึ่งเริ่มมีบทบาทให้เห็นตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 18 มีฐานะเป็นฐานันดรที่ 4 (fourth estate) เพราะมีความสำคัญสูงยิ่งต่อคุณภาพต่อระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารความรู้แก่ประชาชนชนในทางการเมือง (McNair อ้างถึงใน บูมอริ ยีหมะ, 2554, หน้า 169)

ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง

การนิยามหรือให้ความหมายที่ชัดเจนเข้าใจง่ายการสื่อสารทางการเมืองเป็นอย่างไร เป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากพอสมควรซึ่งเป็นเรื่องปกติไม่แตกต่างจากคำอื่นๆ ในทางสังคมศาสตร์ที่ประสบกับปัญหานี้ นักวิชาการแต่ละท่านจึงให้คำนิยามที่แตกต่างกันออกไป

Denton and Woodward (อ้างถึงใน บูมอริ ยีหมะ, 2554, หน้า 169) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองว่าหมายถึงการอภิปรายสาธารณะ (public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ

เมื่อพิจารณาจากคำนิยามข้างต้นจึงพบว่ามุ่งเน้นเฉพาะการสื่อสารการพูดและการเขียนแต่การสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ โดยเฉพาะในเชิงสัญลักษณ์ซึ่งมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในทางการเมืองยุคปัจจุบันกลับไม่มีการพูดถึงแตกต่างจากนักวิชาการรายอื่นที่จะกล่าวถึงต่อไปซึ่งครอบคลุมการสื่อสารทางการเมืองในทุกๆ มิติเช่น

ทั้งนี้การสื่อสารทางการเมืองดังกล่าวไม่เพียงผ่านคำพูดหรือข้อเขียนเท่านั้นแต่ยังรวมถึงภาษาสัญลักษณ์ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องแสดงให้เห็นถึง “ความนิยมทางการเมืองทางการเมือง” (political image) หรือ “อัตลักษณ์ทางการเมือง” (political identity) ผ่านการสื่อสารในหลายรูปแบบ เช่น เครื่องแต่งกายการแต่งหน้าทรงผมสัญลักษณ์พรรค เป็นต้น

Ranney (อ้างถึงใน บูมอริ ยีหมะ, 2554, หน้า 170) นิยามการสื่อสารทางการเมืองอย่างละเอียดครอบคลุมทั้งคำพูดข้อเขียนและรูปแบบอื่นๆ ว่าหมายถึงการถ่ายทอดความหมายที่เกิดขึ้นผ่านการใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลพยายามทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นตระหนักถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างทั้งนี้การสื่อสารเกิดขึ้นในหลายรูปแบบหรือหลายแนวทางเช่นรูปภาพคนตรีตัวเลขหรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์อากัปกริยาการแสดงออกทางสีหน้าอย่างไรก็ตามรูปแบบหรือแนวทางการสื่อสารที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยทั่วไปก็คือการพูดและการเขียนซึ่งเราเรียกว่าภาษานั้นเอง

การสื่อสารนับว่าเป็นกระบวนการทางสังคมที่เป็นรากฐานเพราะหากไม่มีการสื่อสารเราก็ไม่อาจเรียกกลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันมีกิจกรรมความสนใจและ

สถาบันทางสังคมร่วมกันว่าเป็นสังคมได้จึงอาจกล่าวได้ว่าหากไม่มีการสื่อสารก็ไม่มีสังคมดำรงอยู่ (no communication, no society)

การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในทางการเมืองเพราะเป็นกระบวนการพื้นฐานสำหรับกลุ่มการเมืองในการก่อรูปและพยายามมีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะเช่นในสังคมมีทั้งคนรวยและคนจนแต่ความรวยความจนไม่มีนัยยะทางการเมืองโดยตัวของมันเองแต่ด้วยการผูกพันและอ่านจึงจะทำให้คนจนสามารถเรียนรู้ว่าสมาชิกสังคมอื่นๆ มีทั้งที่เป็นคนรวยและคนยากจนทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ว่าพวกเขาเป็นสมาชิกของคนกลุ่มใดในสังคมซึ่งต่างจากอีกกลุ่มหนึ่งหลังจากการผูกพันอ่านถึงเรื่องราวเหล่านี้สมาชิกบางคนในแต่ละกลุ่มก็สามารถตัดสินใจได้ว่าเขาต้องการให้รัฐบาลมีนโยบายสนองตอบต่อความต้องการหรือผลประโยชน์ของพวกเขาอย่างไรไม่เพียงการผูกพันเขียนเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงการสื่อสารผ่านการชุมนุมป้ายการเดินขบวนประท้วงที่สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปขบคิดในการดำเนินนโยบายดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นกระบวนการพื้นฐานสำหรับกิจกรรมทางการเมืองทั้งหลาย

องค์ประกอบของการสื่อสารทางการเมือง

Ranney (อ้างถึงใน บูฆอริ ยีหมะ, 2554 หน้า 171) กล่าวถึงองค์ประกอบของการสื่อสารทางการเมืองว่ามี 5 ประการดังนี้

1. ผู้สื่อสาร (communicator) การสื่อสารต้องมีผู้ส่งสารหรือสื่อสารเพื่อให้คนอื่นได้รับรู้สารที่ต้องการส่งหรือสื่อั้นในระบอบประชาธิปไตยผู้สื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อนโยบายต่อรัฐบาลค่อนข้างมากก็คือพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ส่วนประชาชนโดยทั่วไปไม่ค่อยมีอิทธิพลมากนักในขณะที่รัฐบาลก็มีหน่วยงานในการสื่อสารทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะประชาชนทั้งหลายถึงภารกิจต่างๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วและกำลังจะดำเนินการเช่นกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งมีทั้งสิ่งพิมพ์วิทยุและโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

2. สาร (messages) ผู้สื่อสารเริ่มต้นกระบวนการสื่อสารด้วยการส่งสารออกไปยังผู้รับซึ่งสารแต่ละชิ้นอาจมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันไปอาจเป็นเพียงถ้อยคำหรืออาจมีรูปภาพเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ รวมเข้าไปด้วยเพื่อใช้ในการโน้มน้าวใจผู้รับสารให้คล้อยตามตามที่ผู้สื่อสารวางวัตถุประสงค์ไว้

3. สื่อ (media) ผู้สื่อสารต้องเลือกใช้สื่อในการสื่อสารที่ต้องการด้วยการตระหนักว่าสื่อแต่ละประเภทมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันเช่นการสนทนาส่วนตัวในหมู่คนในครอบครัวเพื่อนเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการใช้โทรทัศน์วิทยุสื่อสารในวงกว้างการสื่อสารผ่านคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารหรือการใช้สัญลักษณ์อย่างที่ปรากฏในการเดินขบวนประท้วง เป็นต้น

4. ผู้รับสาร (receivers) ผู้รับสารคือบุคคลซึ่งต้องตระหนักต่อสารที่รับจากผู้สื่อสาร เพราะบางคนรับสารดั้งเดิมโดยตรงจากผู้สื่อสารในขณะที่อีกหลายคนรับสารโดยทางอ้อมเป็น รายงานชั้นสอง (second-hand report) จากคนอื่นอีกทอดหนึ่งอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการรับ สารในรูปแบบใดก็ตามคุณสมบัติของผู้รับสารเป็นสิ่งที่สำคัญและปัจจัยในการกำหนดว่าสาร นั้นจะส่งผลต่อผู้รับสารอย่างไรความรู้ระดับความสนใจความสามารถในการรับรู้เป็นต้น

5. การสนองตอบ (responses) การสื่อสารทางการเมืองมีเป้าหมายเพื่อสร้างการ สนองตอบบางอย่างจากผู้รับสารดังเช่นผู้สื่อสารรายหนึ่งกล่าวให้การสนับสนุนสิทธิของสตรีใน การทำแท้งแต่การพูดครั้งนี้อาจไม่ได้รับการสนองตอบใดๆ เลยก็ได้หรืออาจจะทำให้ผู้รับสารมี ความรู้สึกที่เลวร้ายมากยิ่งขึ้นต่อผู้สื่อสารก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามผู้สื่อสารรายนี้ก็ไม่ได้ต่างจากผู้ สื่อสารรายอื่นๆ เพราะล้วนต้องการสร้างการสนองตอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

5.1 การริเริ่ม (initiation) ผู้สื่อสารต้องการริเริ่มให้ผู้รับสาร ได้ขบคิดในสิ่งที่ ผู้รับสารอาจไม่ได้ให้ความสนใจมาก่อนหน้านี้

5.2 การสนทนา (conversation) ก่อนที่จะพูดเรื่องการทำแท้งในครั้งนี้ผู้รับสาร อาจเป็นผู้ไม่เห็นด้วยมองว่าการทำแท้งเป็นการคร่าชีวิตคนมนุษย์เราต้องรักษาชีวิต (pro-life) เอาไว้ไม่ว่ากรณีใดแต่เมื่อมีการสนทนาเกิดขึ้นท่าทีของผู้รับสารอาจเปลี่ยนแปลงไปผู้สื่อสาร อาจประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารมีจุดยืนสนับสนุนให้สตรีมีสิทธิในการ เลือกที่จะทำแท้ง (pro-choice)

5.3 การสนับสนุนหรือการเสริมกำลัง (reinforcement) ก่อนที่จะมีการกล่าว สนับสนุนสิทธิของสตรีในการเลือกที่จะทำแท้งผู้รับสารอาจจะเป็นพวก Pro-Choice อย่างอ่อน แต่ความคิดที่ถูกโยกคลอนด้วยเหตุผลจากฝ่าย Pro-Life และบางคนอาจตัดสินใจเปลี่ยนข้าง อย่างไรก็ตามเมื่อมีการกล่าวสนับสนุนสิทธิของสตรีในการทำแท้งหรือฝ่าย Pro-Choice จะช่วย ลดล้างเหตุผลของฝ่าย Pro-Life ออกไปได้อีกทั้งยังเป็นการให้ข้อมูลของ Pro-Choice เพิ่มเติม เข้าไปอีกด้วยซึ่งจะทำให้ผู้ฟังออกจากให้ประหม่นด้วยการสนับสนุนจุดยืน Pro-Choice อย่างหนัก แน่นมากขึ้นกว่าเดิม

6. กระกระตุ้น (activation) ก่อนการพูดถึงเรื่องการทำแท้งผู้รับสารอาจจะเป็นพวก Pro-Choice อย่างอ่อนและไม่คิดที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดแต่ก็ไม่ได้ขบคิดถึงประเด็นนี้อย่าง จริงจังเท่าใดนักดังนั้นเมื่อมีการพูดถึงเรื่องการทำแท้งอย่างจริงจังของฝ่าย Pro-Choice ก็สามารถ ทำให้พวกเขาเสียสละด้วยวิธีการต่างๆ เช่นการบริจาคเงินการรับอาสาสมัครแจกใบปลิวหรือ ช่วยอภิปรายส่งเสริมการทำแท้ง เป็นต้น

รูปแบบการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมืองสามารถแบ่งรูปแบบอย่างกว้างๆ ออกเป็น 2 รูปแบบคือการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสาร โดยตรง (face-to-face communication) กับการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน (mass media) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารโดยตรงการสื่อสารทางการเมืองรูปแบบนี้นับเป็นการสื่อสารขั้นพื้นฐานที่สุดอีกทั้งยังเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดในการทำ ความเข้าใจกับผู้รับสารเพื่อเปลี่ยนความคิดเห็นหรือต่อยอดความคิดเห็นของผู้รับสารให้คล้อยตามผู้สื่อสารเพราะสามารถโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้ทันทีแตกต่างจากการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนในสหรัฐอเมริกามีการใช้รูปแบบนี้เป็นหลักในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งมาอย่างยาวนานจนกระทั่งถึงช่วงต้นทศวรรษปีค.ศ. 1930 ผู้สมัครแต่ละรายจะเดินสายปราศรัยย่อยพบปะกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มต่างๆ ทั่วประเทศพื้นที่เลือกตั้งแต่ความนิยมต่อการสื่อสารรูปแบบนี้ลดลงเป็นอย่างมากเมื่อมีโทรทัศน์เกิดขึ้นและสังคมซึ่งเจริญก้าวหน้ามีความ สลับซับซ้อนมากกว่าในอดีตเป็นอย่างมากปัจจุบันนักการเมืองใช้รูปแบบนี้โดยมีเป้าหมายเพียง เพื่อให้ตกเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์เท่านั้น

2. การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนความแตกต่างและข้อได้เปรียบที่สำคัญของการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเหนือกว่าการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารโดยตรงก็คือความสามารถในการสื่อสารกับผู้รับสารเป็นจำนวนมากซึ่งย่อมต้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือมติมหาชนเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกันความแตกต่างอีกประการหนึ่งก็คือการสื่อสารรูปแบบนี้เป็น การสื่อสารทางเดียวในกรณีของโทรทัศน์ผู้ชมสามารถเปลี่ยนช่องไปชมรายการอื่นหากไม่พอใจหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่นักการเมืองกำลังพูดซึ่งผู้พูดย่อมไม่รู้ตัวว่าผู้ชมรู้สึกอย่างไรแตกต่างจากการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสาร โดยตรงที่ทั้งสองฝ่ายสามารถตอบโต้หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ทันที (Roskin, Cord, Medeiros, & Jones อ้างถึงในบุญอมริ ยีหมะ , 2554, หน้า 174)

การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนได้กลายเป็นรูปแบบหลักของการสื่อสารทางการเมืองในปัจจุบันซึ่งสื่อมวลชนแต่ละประเภทมีรูปแบบและรายละเอียดที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1 หนังสือพิมพ์ก่อนที่โทรทัศน์จะเข้ามามีบทบาทในสังคมโลกตะวันตก นับตั้งแต่ทศวรรษ ปี ค.ศ. 1960 ก่อนหน้านั้นหนังสือพิมพ์นับเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญแก่ประชาชน (Ranney อ้างถึงในบุญอมริ ยีหมะ, 2554, หน้า 174) ในสหรัฐอเมริกาช่วง ทศวรรษปี 1910 มีจำนวนหนังสือพิมพ์มากกว่า 2,600 ฉบับและราวร้อยละ 57 ของเมืองทั้งหมด มีหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับขึ้นไปแข่งขันกันเสนอข่าวแต่ปัจจุบันนี้อิทธิพลของโทรทัศน์ทำให้หนังสือพิมพ์

ลดลงเหลือเพียง 1,550 ฉบับและมีเพียงร้อยละ 33 ของเมืองทั้งหมดที่มีหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับขึ้นไป (Roskin, Cord, Medeiros, & Jones อ้างถึงในบุญอริ ยีหมะ, 2554, หน้า 174)

หนังสือพิมพ์โดยส่วนใหญ่ในโลกนี้มีเจ้าของและดำเนินงานโดยเอกชนที่สำคัญมีเป้าหมายไม่แตกต่างกันคือมุ่งเน้นทำกำไรให้ผู้ประกอบการแม้ว่ามีหนังสือพิมพ์บางประเทศที่รัฐเป็นเจ้าของเพื่อหวังเป็นกระบอกเสียงให้กับกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐดำเนินการแลกกับการสนับสนุนจากประชาชนเช่นเกาหลีเหนือและอิหร่านที่รัฐเป็นเจ้าของสื่อมวลชนทั้งหมดแม้กระทั่งในประเทศประชาธิปไตยบางแห่งเช่นฝรั่งเศสอิตาลีหนังสือพิมพ์บางฉบับเป็นของพรรคการเมืองเพื่อเผยแพร่อุดมการณ์และนโยบายของพรรคโดยเฉพาะในฤดูหาเสียงเลือกตั้ง

สรุปได้ว่า การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในทางการเมืองเพราะเป็นกระบวนการพื้นฐานสำหรับกลุ่มการเมืองในการก่อรูปและพยายามมีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะเช่นในสังคมมีทั้งคนรวยและคนจนแต่ความรวยความจนไม่มีนัยยะทางการเมืองดังนั้นการสื่อสารจึงเป็นกระบวนการพื้นฐานสำหรับกิจกรรมทางการเมืองทั้งหลาย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการและวิธีการในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และสร้างความนิยมทางการเมืองให้แก่ตัวบุคคลหรือองค์กรภาครัฐองค์กรเอกชนและองค์กรทางศาสนาให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังอันเกิดมาจากองค์ประกอบการรับข้อมูลข่าวสารการคุ้นเคยและรู้จักชื่อเสียงในทางที่ดีขององค์กรเป็นการทำให้ผู้รับสาร ให้ทราบถึงโครงการกิจกรรมต่างๆ หรือเพื่อนำเสนอชื่อหรือสัญลักษณ์ตัวองค์กรเองก็ตามซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านต่างๆ มาสนับสนุนการประชาสัมพันธ์มีมากมายหลายหลายช่องทาง ด้วยกันตัวอย่างเช่นสื่อโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ป้ายโฆษณาสื่อที่เป็นเสียงสื่อที่เป็นทั้งภาพและเสียง (โฆษณาผ่านทางคลื่นวิทยุวิทยุโทรทัศน์) สื่อโฆษณาผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ตลอดจนสื่อทางอินเทอร์เน็ตที่มีความสามารถส่งสารอย่างรวดเร็วเป็นต้นผู้บริโภคสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มผู้รับสาร และตามความสามารถของผู้ต้องการส่งสาร (วีระ อรัญมงคล, 2558, หน้า 27)

เครื่องมือและสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์การเผยแพร่หรือการกระจายข่าวสารต่างๆ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือเป็นตัวกลางการถ่ายทอดให้ประชาชนได้รับทราบเข้าใจนิยามศรัทธาแต่ในทางการติดต่อสื่อสารความเข้าใจกันไม่ว่าเป็นสื่อคำพูดสิ่งพิมพ์โสตทัศนอุปกรณ์

ตลอดจนสื่ออื่นๆ ส่วนแต่ต้องอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการสื่อให้เข้าใจกันทั้งสิ้นเพื่อให้ผู้รับและผู้ฟังได้รับข่าวสารข้อมูลถูกต้องตรงกัน

ความพึงพอใจในการสื่อสาร

สมชาย หิรัญภิตติ (2552, หน้า 491-495) อธิบายถึงความพึงพอใจในการสื่อสารว่า สามารถเกิดได้ทั้งผู้ส่งข่าวสารการส่งข่าวสารผู้รับข่าวสารหรือข้อมูลป้อนกลับโดยความพึงพอใจและความประทับใจในการติดต่อสื่อสารมีดังนี้

1. การวางแผน การสื่อสารที่ดีจะเกิดจากการใช้เหตุผลเพื่อการชี้้นำการคัดเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุดและการเลือกเวลาอย่างถูกต้องจะสามารถปรับปรุงความเข้าใจและลดการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงได้

2. สมมติฐานที่ชัดเจน สมมติฐานเป็นรากฐานของข่าวสารความไม่ชัดเจนของสมมติฐานจะเป็นผลให้เกิดความสับสนและการสูญเสียโมติวิตที่ติดต่อกัน

3. การให้ความหมาย ซึ่งสามารถเป็นสิ่งจูงใจหรือไม่จูงใจก็ได้

4. ข่าวสารที่มีคุณภาพชัดเจน การไม่มีเนื้อหาสาระที่จะทำให้เกิดความชัดเจนขึ้นในตัวของผู้ส่งข่าวสารที่แสดงออกมาโดยเขาจะเลือกคำที่ไม่มีคุณภาพคำที่เป็นข้อบกพร่องขาดการปะติดปะต่อกันการจัดระบบอย่างไม่ถูกต้องโครงสร้างของประโยคที่ใช้คำฟุ่มเฟือยการใช้คำพูดที่กล่าวซ้ำซากการใช้คำศัพท์เฉพาะอาชีพที่ไม่มีความจำเป็นและความประทับใจในการทำความเข้าใจทำให้เกิดขึ้นกับสิ่งที่เกี่ยวข้องซึ่งการขาดความชัดเจนและความถูกต้องนี้เป็นความสูญเสียที่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยการให้ความเอาใจใส่และสร้างความรอบคอบอย่างมากในการถอดรหัสข่าวสารที่ได้รับ

5. ความพึงพอใจของการสื่อสารในสภาพแวดล้อมระหว่าง การสื่อสารในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศกลายมาเป็นที่ยากขึ้นเนื่องจากความแตกต่างด้านภาษาวัฒนธรรมและประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมาการแปลอาจมีความเสี่ยงมากขึ้นนอกจากนั้นสื่ออาจมีความหมายแตกต่างกันตามวัฒนธรรมต่างๆ หรือในการติดต่อธุรกิจกับผู้อื่น

6. ความผิดพลาดของการส่งข่าวสารและความจำไม่ดี ในขั้นตอนการส่งข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังคนถัดไปข่าวสารจะเริ่มมีความถูกต้องน้อยลงเรื่อยๆ การจำข้อมูลข่าวสารไม่ดีจะเป็นปัญหาของบุคคลที่ได้รับข่าวสารดังนั้นความจำเป็นในการย้ำข่าวสารซ้ำหลายครั้งและการใช้ช่องทางหลายช่องทางจึงค่อนข้างจะเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

7. การฟังที่ไม่มีคุณภาพและการประเมินค่าที่ทำเร็วเกินไป ปกติมักพบเสมอว่ามีผู้พูดจำนวนมากแต่มีผู้ฟังจำนวนน้อยผู้ฟังต้องหลีกเลี่ยงการประเมินค่าที่ทำเร็วไปในสิ่งที่บุคคล

อื่นได้พูดออกมาแนวโน้มนำที่ควรพิจารณาด้วยกันคือการตัดสินใจว่าควรเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในสิ่งที่ได้รับฟังมาและต้องทำความเข้าใจกรอบของการอ้างอิงที่ผู้พูดกล่าวถึงด้วย

8. การสื่อสารที่ไม่เป็นส่วนตัว การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นการส่งข่าวสารไปยังบุคคลอื่นอย่างง่ายเช่นการเผชิญหน้าในสภาพที่ต้องการความไว้วางใจหรือเปิดเผยโดยไม่เกิดความสิ้นเปลืองและลดการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นธรรมชาติและไม่เป็นส่วนตัว

9. ความไม่ไว้วางใจการขู่ขู่และความกลัว จะค่อยๆ ทำลายการสื่อสารบรรยากาศที่ถูกสกัดกั้นโดยใช้กำลังแบบนี้ข่าวสารต่างๆ จะถูกประเมินด้วยความไม่น่าเชื่อถือซึ่งความไม่ไว้วางใจเกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่ไม่คงที่ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการขู่ขู่ที่เกิดขึ้นว่าสิ่งใดเป็นความจริงหรือภาพลวงทำให้บุคคลมีแนวโน้มนำที่จะสื่อสารอย่างรัดกุมยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันและการต่อต้านการขู่ขู่รวมทั้งการบิดเบือนข้อมูลข่าวสารจึงควรพิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจที่จะอำนวยความสะดวกต่อการเปิดเผยและความซื่อสัตย์ในการติดต่อสื่อสาร

10. ระยะเวลาไม่เพียงพอสำหรับการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง จุดมุ่งหมายการสื่อสารจะมีการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบุคคลเกิดความตึงเครียดดังนั้นจึงต้องปรับปรุงแผนความสำเร็จในงานอาชีพหรือต้องจัดเตรียมสถานภาพของบุคลากรและเปลี่ยนแปลงผลกระทบต่อบุคคลในแนวทางที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละคนรวมทั้งการใช้เวลาเพื่อคิดความหมายที่สมบูรณ์ของข่าวสารด้วยเหตุนี้ข้อจำกัดด้านเวลาจึงมีความสำคัญต่อแรงผลักดันในการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

11. ข้อมูลข่าวสารที่มากเกินไป บุคคลบางคนอาจคิดว่าเส้นทางของข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมากและไม่ถูกควบคุมจะช่วยให้เอาชนะปัญหาในการติดต่อสื่อสารได้แต่เส้นทางของข้อมูลข่าวสารไม่ถูกควบคุมอาจมีผลให้มีข้อมูลข่าวสารมากมายได้ซึ่งบุคคลจะตอบสนองข้อมูลข่าวสารที่มากเกินไปได้หลายวิธีคือ

11.1 ไม่คำนึงถึงความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

11.2 มีความล่าช้าของกระบวนการส่งข้อมูลข่าวสาร

11.3 ข้อมูลข่าวสารจะถูกกลั่นกรองมากขึ้นจนข้อมูลข่าวสารที่สำคัญอาจถูกบางคนปฏิเสธหรือเพิกเฉยได้

11.4 หลีกเลี่ยงงานที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารเนื่องจากมีงานมากเกินไป

12. ความพึงพอใจของการสื่อสารอื่นๆ

12.1 มีความแตกต่างกันตามสถานภาพและอำนาจระหว่างผู้ส่งและผู้รับข้อมูลข่าวสารเมื่อข้อมูลข่าวสารมีการผ่านลงมาหลายระดับจึงมีแนวโน้มนำที่จะถูกบิดเบือนได้

12.2 ตัวบุคคลที่มีความเข้าใจอย่างดีโดยผ่านการคัดเลือกมาแล้วมีแนวโน้มในการรับรู้สิ่งที่คาดหวังที่จะให้รับรู้จากการติดต่อสื่อสาร โดยจะพยายามฟังในสิ่งที่ต้องการให้ได้ยินและเมินเฉยต่อข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องอื่นๆ

12.3 การปิดความสัมพันธ์ในการรับรู้สิ่งต่างๆ ถ้าตกลงใจในคำตอบไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนแล้วเขาจะรับฟังอย่างมีอคติ

สรุปได้ว่าความพึงพอใจและความประทับใจในการสื่อสารคือขาดการวางแผน สมมติฐานไม่ชัดเจนการบิดเบือนความหมายข่าวสารไม่มีคุณภาพชัดเจนสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศความผิดพลาดของการส่งข่าวสารและความจำไม่ดีการฟังที่ไม่มีคุณภาพและการประเมินค่าที่เร็วเกินไปการติดต่อสื่อสารที่ไม่เป็นส่วนตัวความไม่ไว้วางใจการขู่เข็ญและความกลัวและข้อมูลข่าวสารที่มากเกินไป

5. แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสารแตกต่างกันขึ้นอยู่กับรูปแบบผลที่เกิดขึ้นว่าจะพิจารณา การสื่อสารในแง่ใดและมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้การสื่อสารนั้นอย่างไรการนำเอาความหมายใดไปใช้ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและแนวทางในการพิจารณาปัญหาความหมายต่างๆ ของการสื่อสารไว้ดังนี้

เสนาะ ดิยาว (2551, หน้า 42) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการส่ง และรับสัญลักษณ์การส่งข้อมูลความคิดอารมณ์ความชำนาญและอื่นๆ โดยการใช้อนุสัญญาคำ รูปภาพตัวเลขแผนภูมิและอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความหมายขึ้นในใจของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยที่บุคคลเหล่านั้นมีประสบการณ์ในชีวิตอย่างเดียวกันหรือการสื่อสารเป็นกระบวนการซึ่งส่งความคิดที่กระทำขึ้นอย่างฉลาดลึกซึ้ง โดยอาศัยปฏิริยาระหว่างกันการควบคุมซึ่งกันและกันและความเข้าใจจากแหล่งหนึ่งไปยังผู้รับ โดยตั้งใจที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้รับซึ่งอาจจะเป็นการกระทำ โดยบุคคลเดียวหรือหลายคนในการส่งและรับข่าวสารซึ่งอาจถูกบิดเบือนด้วยสิ่งรบกวนภายใต้สภาพผลกระทบและโอกาสทำให้เกิดข้อมูลย้อนกลับดังนั้นการสื่อสารอาจถูกนำไปใช้ในลักษณะที่แตกต่างกัน 2 ประการคืออาจหมายถึงกระบวนการส่งข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งหรืออาจหมายถึงกระบวนการที่บุคคลหนึ่งก่อให้เกิดความหมายขึ้นในใจของอีกบุคคลหนึ่งโดยอาศัยข่าวสาร

สมเดช มุงเมือง (2559, หน้า 324) กล่าวว่า การสื่อสารหมายถึงกระบวนการส่งและรับข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ตรงกัน

ณรงค์ สมพงษ์ (2553, หน้า 4) การติดต่อสื่อสาร (communication) มาจากภาษาละติน “communis” ซึ่งหมายถึงร่วมกันคล้ายคลึงกัน (common) หมายถึงสิ่งที่มุ่งสร้างให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องฉะนั้นการสื่อสารหมายถึงกระบวนการส่งหรือแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดทัศนคติจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งตามความหมายนี้การติดต่อสื่อสารจะต้องมีคู่สื่อสารเกิดขึ้นคือผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีสารที่จะส่งและช่องทางการสื่อสารที่สารนั้นจะถูกส่งผ่านไปด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ (2558, หน้า 214) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารหมายถึงการส่งข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือความหมายที่ผู้ส่งสารได้ส่งไป การส่งข่าวสารอาจจะอยู่ในรูปของการพูดการเขียน การใช้กริยาท่าทางและสัญลักษณ์ก็ได้

จากความหมายของการสื่อสารที่กล่าวมาจะเห็นว่า มีข้อแตกต่างกันและไม่มี ความหมายใดที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำไปใช้ในทุกสถานการณ์ของการสื่อสารการจะนำเอา ความหมายของการสื่อสารไปใช้ต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และความคิดที่เกี่ยวกับการสื่อสาร นั้นในแง่ของกระบวนการสื่อสารอาจนำไปใช้กับการสื่อสารในงานบริหารในหน่วยงานธุรกิจเอกชน (เสนาะ ดิยาว, 2551, หน้า 24)

สรุปได้ว่าการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการส่งและรับข้อมูลข่าวสารซึ่งอาจเป็น คำพูดการเขียนการแสดงท่าทางจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับข่าวสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจใน ความหมายที่ตรงกันซึ่งการพิจารณาความหมายในการสื่อสารในบางกรณีต้องเลือกใช้ให้ เหมาะสมกับกิจกรรมสื่อสารเป็นเรื่องๆ ไปซึ่งการสื่อสารนั้นต้องมีองค์ประกอบสำคัญๆ 3 ประการ ได้แก่ ผู้ฟังข่าวสาร ผู้รับข่าวสาร และตัวข่าวสาร เมื่อนำมารวมกันจึงจะเรียกว่าเป็น การสื่อสาร

กระบวนการติดต่อสื่อสาร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2554, หน้า 146) กล่าวถึงกระบวนการติดต่อสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสาร หมายถึง ผู้พูดผู้เขียนผู้แสดงมีข่าวสารความคิดเห็นหรือความจริงที่ ต้องการส่งไปเรียกว่าความคิด ความคิดนี้สำคัญที่สุดและเป็นพื้นฐานของข่าวสารความคิด เกิดขึ้นตามเหตุผลความคิดจะลึกซึ้งเพียงไรขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้คิดจะส่งสารผู้ส่ง ความคิดเป็นลำดับขั้นคิดให้แจ่มแจ้งและมีความหมายก่อนส่งข่าวสารไป

2. ส่งรหัส คือ ผู้ส่งพยายามเรียบเรียงความคิดนั้นออกมาเป็นคำพูดสัญลักษณ์การ แสดงการส่งรหัสเป็นสิ่งจำเป็นเพราะข่าวสารจะส่งผ่านไปยังผู้อื่น ได้ก็ด้วยการมีสื่อด้วยเหตุนี้ถ้า ผู้ส่งสามารถใช้สื่อได้ถูกต้องและง่ายก็สะดวกแก่ผู้รับ

3. ข่าวสาร ข่าวสารที่ใช้แบ่งเป็น 2 รูปแบบคือข่าวสารที่ใช้วาจาได้แก่การใช้คำพูด การเขียนส่วนข่าวสารที่ไม่ใช้วาจาได้แก่การใช้สื่อสัญลักษณ์เป็นสื่อในการส่งข่าวสารการส่ง ข่าวสารที่สำคัญคือประสิทธิภาพของสื่อที่ส่งไปยังผู้รับจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการเพื่อที่ว่า ข่าวที่เผยแพร่ออกไปมีผลกับผู้รับแน่นอนประสิทธิภาพของสื่อสารมีดังนี้

3.1 ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลข้อมูลที่ได้มาถ้ามาจากแหล่งที่ผู้รับเชื่อถือ ได้ก็เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการให้ข่าวสารความคิดเห็นจะเปลี่ยนรูปไปตามเป้าหมายเดิม ของการสื่อสารหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความไว้วางใจความน่าเชื่อถือในตัวผู้ส่งสารหรือแหล่ง ข่าวสาร

3.2 ความกลมกลืนคำพูดและท่าทางซึ่งประกอบขึ้นเป็นข่าวของการติดต่อสื่อสาร ต้องให้เหมาะสมกลมกลืนเข้ากันได้กับสภาพแวดล้อมควรเปิดโอกาสให้ผู้รับผู้ส่งมีส่วนร่วมด้วย

3.3 เนื้อหาเนื้อหาของข่าวสารที่เผยแพร่ออกไปต้องมีความหมายมีหลักฐาน อ้างอิงไม่ใช่คำพูดลอยๆ

3.4 ความต่อเนื่องข่าวสารเผยแพร่ไปต้องติดต่อเป็นเรื่องเดียวกันนอกจากนี้ต้อง ทำบ่อยๆ เพื่อให้เกิดผลที่แน่นอน

3.5 ช่องทางที่ส่งข่าวสารการที่จะเผยแพร่ข่าวสารไปยังคนหมู่มากที่มีคุณสมบัติ แตกต่างกันควรอาศัยเครื่องมือหลายอย่างประกอบกันเช่นวิทยุโทรทัศน์หนังสือพิมพ์แผ่นปลิว เป็นต้น

3.6 ความชัดเจนข่าวสารที่ส่งไปต้องมีความชัดเจนไม่กำกวมไม่คลุมเครือง่าย ต่อการตีความหมายใช้ภาษาต่างๆ สั้นๆ ได้ความชัดเจน

3.7 ความสามารถของผู้รับควรคำนึงถึงผู้รับว่าเป็นใครมีความสามารถเพียงใด ในการรับมิฉะนั้นข่าวสารที่ส่งไปก็ไม่มีประโยชน์

4. ช่องรับข่าวสาร ช่องรับข่าวสารเป็นการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคล หนึ่งเช่นกระดาษใช้สำหรับการเขียนจดหมายไมโครโฟนใช้สำหรับการกระจายข่าวสารการ ติดต่อดสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องมีช่องทางข่าวสารที่เหมาะสมกับข่าวสารที่ ส่งไปการพูดจากันทางโทรศัพท์ที่ไม่เหมาะกับงานวิชาการด้านเทคนิคมีแผนผังไดอะแกรมความ ต้องการของผู้รับก็เช่นกันทำให้ต้องเลือกช่องรับข่าวสารที่เหมาะสมผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกการ ส่งข่าวสารทางหนังสือก็จะไม่มีประโยชน์

5. ผู้รับ ผู้รับข่าวสาร ได้ดีต้องสอดคล้องกับสื่อเช่นถ้าสื่อด้วยคำพูดผู้รับต้องเป็นผู้ฟังที่ดีฟังแล้วจับใจความได้ถ้าสื่อด้วยการเขียนผู้รับต้องอ่านแล้วจับใจความได้เข้าใจโดยพิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้รับดังนี้

5.1 วัยของผู้รับวัยแต่ละวัยมีความสนใจต่างกันแม้แต่คำพูดที่ใช้ก็แตกต่างกัน

5.2 เพศชายและหญิงมีความสนใจแตกต่างกันวิทยุที่ส่งในภาคกลางวันมักจะคำนึงถึงผู้ฟังที่เป็นกลุ่มแม่บ้าน

5.3 การศึกษาระดับการศึกษาที่แตกต่างกันความเข้าใจในเรื่องที่พูดต่างกันรวมทั้งลักษณะทางวิชาชีพที่ศึกษา

5.4 ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจจะมีความต้องการและรสนิยมต่างกัน

5.5 บริเวณที่อยู่อาศัยหากบ้านอยู่ห่างไกลการส่งข่าวสารจะเป็นอีกลักษณะหนึ่งรวมทั้งการคำนึงถึงผู้รับด้วยว่ามีสื่อที่จะรับได้หรือไม่

5.6 ศาสนาศาสนาต่างกันความคิดเห็นความเชื่อความศรัทธาจะต่างกันผู้ส่งต้องคำนึงถึงผู้รับว่านับถือศาสนาใด

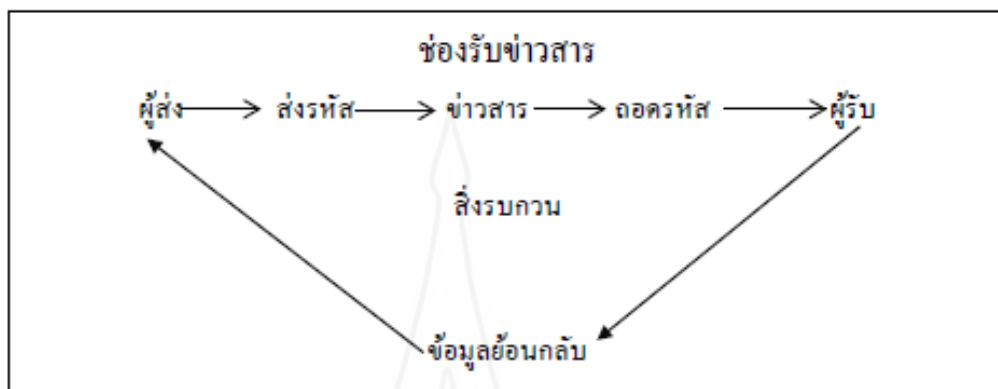
5.7 เชื้อชาติและภาษาที่ต่างกันทำให้การใช้ภาษาสัญลักษณ์รวมทั้งการแปลผลข้อมูลแตกต่างกันไปด้วย

6. การถอดรหัส เป็นกระบวนการตีความหมายของผู้รับการแปลความหมายเป็นข่าวสารเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนขั้นตอนแรกผู้รับต้องเป็นผู้รู้ข่าวสารก่อนแล้วจึงตีความการถอดรหัสมีผลขึ้นกับประสบการณ์ของผู้รับการประเมินผลของผู้รับภาษาท่าทางและความคาดหวังของผู้รับเช่นการถอดรหัสจะเกิดปัญหาขึ้นเมื่อฝ่ายบริหารถามพนักงานว่าเขาต้องการทำงานนอกเวลาในวันสุดสัปดาห์หรือไม่อาจเกิดความเข้าใจไปคนละทางผู้ถามเข้าใจว่าการให้มาทำงานนอกเวลาเป็นการแบ่งปันประโยชน์ให้เพิ่มขึ้นเป็นความปรารถนาดีแต่ผู้ฟังกลับเข้าใจว่าถูกขอให้มาทำงานเพิ่มเติมต่างๆ ที่เป็นวันหยุดควรจะได้พักผ่อน

7. สิ่งรบกวน สิ่งรบกวนที่ทำให้การส่งสารเกิดความเข้าใจผิดและตีความหมายผิดไปเสียงอาจหมายถึงความไม่ตั้งใจฟังสิ่งที่ขาดประสิทธิภาพเสียงไม่ชัดเจนเสียงค่อยสามารถเกิดได้ทุกขั้นตอนของการติดต่อสื่อสารเช่นเสียงวิทยุถูกรบกวนด้วยอากาศที่ไม่ดีสิ่งรบกวนจะเกิดขึ้นในช่วงของการส่งรหัสและการถอดรหัส

8. ข้อมูลย้อนกลับ การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการติกลับของกระบวนการติดต่อสื่อสารถึงความรู้สึกของผู้รับสารและผู้รับสารก็จะกลายเป็นผู้ส่งสารซึ่งมีรูปแบบของการย้อนกลับแตกต่างกันไปบางทีก็เป็นการย้อนกลับจากผู้รับบางทีผู้รับไม่แสดงออกแต่ก็มีการย้อนกลับ

ทางอ้อมจากบุคคลอื่นๆ ถ้าไม่มีข้อมูลย้อนกลับฝ่ายจัดการจะไม่รู้หรือรู้สายเกินไปที่จะแก้ไขสถานการณ์

ภาพที่ 2.1 กระบวนการติดต่อสื่อสาร

ที่มา: จากจิตวิทยาการบริหารงานบุคคล (หน้า 16), โดยปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2554, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์สื่อเสริม.

สรุปได้ว่ากระบวนการติดต่อสื่อสารต้องประกอบไปด้วยผู้ส่งรหัสข่าวสารช่องรับข่าวสารผู้รับการถอดรหัสสิ่งรบกวนและข้อมูลย้อนกลับจึงจะทำให้การติดต่อสื่อสารบรรลุผลตามที่ต้องการการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ไม่อยู่นิ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ของการสื่อสารนั้นมีเหตุผล 4 ประการ คือ

1. ช่วยให้มีโอกาสที่จะเลือกกระบวนการของการสื่อสารและปัจจัยต่างๆ เพื่อนำไปใช้กับกิจกรรมทางการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงทั้งนี้เพราะว่าไม่มีรูปแบบการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงชนิดเดียวที่สามารถนำเอาไปใช้กับข้อมูลต่างๆ ทางการสื่อสารได้โดยสมบูรณ์

2. ช่วยให้เห็นพบความจริงใหม่ๆ เกี่ยวกับการสื่อสารเพราะการสื่อสารแต่ละรูปแบบย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ กัน

3. ช่วยให้เกิดการคาดคะเนล่วงหน้าเกี่ยวกับการสื่อสารขึ้นและรูปแบบเหล่านี้จะช่วยให้อาคคคะเนได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในแต่ละสภาพของการสื่อสารซึ่งการคาดคะเนเหล่านี้จะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

4. ช่วยให้เห็นสามารถหาวิธีมาวัดปัจจัยและกระบวนการในการสื่อสารต่างๆ ได้เพราะรูปแบบการสื่อสารแต่ละอย่างมักจะมีลักษณะพิเศษที่เป็นของตัวเองในเรื่องเกี่ยวกับช่องทางของการสื่อสารหรือวิธีการส่งข่าวซึ่งจะสามารถวัดข้อมูลที่ถูส่งออกไปได้

ทฤษฎีการสื่อสาร

การสื่อสารแบ่งออกเป็นสองลักษณะตามปฏิกิริยาตอบกลับ คือการสื่อสารแบบที่มีการไหลของสารทางเดียว และการสื่อสารแบบที่มีการไหลของสารในลักษณะสองทาง

ทฤษฎี SMCR ของ BerloBerlo (1960, pp. 57-59) พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งจะส่งสารการแปลความหมายผู้รับและการโต้ตอบกับสารนั้นทฤษฎี SMCR ประกอบด้วยผู้ส่ง ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารมีความสามารถในการเข้ารหัส เนื้อหาข่าวสารมีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

กระบวนการสื่อสารของ Berlo ที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาในครั้งนี้สามารถอธิบายส่วนประกอบของกระบวนการสื่อสารได้ดังรายละเอียดคือขั้นตอนการส่งสารเริ่มตั้งแต่ผู้ส่งสารคือบุคคลที่ต้องการส่งสารไปยังผู้อื่น โดยในการส่งสารนั้นผู้ส่งสารทำการแปลสารให้อยู่ในลักษณะที่มนุษย์ร่วมกันสร้างขึ้นและเกิดความเข้าใจร่วมกันเช่นภาษาและอากัปกิริยาต่างๆ ดังนั้นในกระบวนการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารจึงถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนสำคัญที่ทำให้กระบวนการสื่อสารนั้นเกิดขึ้นด้วยเหตุนี้ผู้ส่งสารจึงมีหน้าที่และบทบาทสำคัญได้แก่

1. ผู้ส่ง ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถในการเข้ารหัส (encode) เนื้อหาข่าวสารมีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วยผู้ส่งสารนั้นสามารถแบ่งออกได้หลายประเภทตามหลักเกณฑ์ในการแบ่งเช่นการแบ่งโดยใช้หลักเกณฑ์ของการสื่อสารคือผู้ส่งสารในการสื่อสารระหว่างบุคคลผู้ส่งสารในการสื่อสารแบบสื่อมวลชนและการแบ่งประเภทการสื่อสารโดยใช้หลักเกณฑ์ตามหน้าที่ในการสื่อสารเช่นผู้ส่งสารที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้ผู้ส่งสารมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารหรือมีหน้าที่ในการให้ความบันเทิง เป็นต้น

2. ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวข้องด้านเนื้อหาสัญลักษณ์และวิธีการส่งข่าวสารซึ่งข่าวสารประกอบไปด้วยเรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกต่างๆ โดยภาษาหรือสัญลักษณ์ใดๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้สารเกิดจากความคิดต่างๆ ของผู้ส่งสารและมีความต้องการที่จะส่งหรือแสดงความคิดออกไปสู่ผู้รับสารการส่งสารจึงเป็นการที่ผู้ส่งสารแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่างเพื่อแทนความคิดต่างๆ ด้วยคำพูดการเขียนการวาดและการแสดง

อาการใดๆ ความสำคัญของสารคือการทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้ความหมาย และมีปฏิกิริยาตอบสนองสารนั้น

3. ช่องทางในการส่ง หมายถึงการที่จะส่งข่าวสาร โดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งคือการได้ยินการดูการสัมผัสการ ลิ้มรสหรือการได้กลิ่นเป็นสื่อหรือตัวกลางที่นำพาข่าวสาร ไปยังผู้รับ โดยทั่วไปสารที่ถ่ายทอดไปยังผู้รับมีทั้งแบบที่อยู่ต่อหน้าและการสื่อสารไปยังกลุ่มคนที่อยู่ห่างไกลกันหรือเป็นกลุ่มใหญ่จึงมีความจำเป็นต้องมีการใช้สื่อที่จะนำพาข่าวสาร ไปยังผู้รับที่เหมาะสมต่อผู้รับแต่ที่สำคัญคือ การแบ่งประเภทของช่องทางของสารหรือสื่อในกระบวนการสื่อสารมีความสำคัญน้อยกว่าการ พยายามเสนอให้ได้ทราบถึงยังผู้รับสารให้มีข้อมูลที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเพราะการแบ่งสื่อไม่ขึ้นอยู่กับ การใช้หลักเกณฑ์อะไรบางสื่อใช้เพียงอย่างเดียวบางครั้งอาจใช้หลายๆ สื่อก็ได้

4. ผู้รับ คือองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการสื่อสารเพราะการสื่อสารใดๆ ก็ตาม อาจไม่ประสบความสำเร็จหรืออาจจะสำเร็จไม่เต็มถ้าหากผู้รับสารไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ใน บทบาทของตนที่มีต่อการติดต่อสื่อสารนั้นบทบาทหน้าที่ของผู้รับสารในกระบวนการสื่อสารมี อยู่ 2 ประการคือการรับรู้ความหมายตามเรื่องราวของผู้ส่งสารผ่านสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งมาถึงตน และการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อผู้ส่งสารหรือข่าวสารนั้น

การแบ่งจำแนกประเภทของผู้รับสารก็เช่นกันสามารถแบ่งได้หลายรูปแบบเช่นการ แบ่งตามลักษณะการสื่อสารเช่นกลุ่มระหว่างผู้รับสารระหว่างบุคคลผู้รับสารแบบการสื่อสาร กลุ่มหรือผู้รับสารที่เป็นระบบสื่อสารมวลชน เป็นต้น

ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการสื่อสารตามทฤษฎี SMCR คือขีดความสามารถ ของผู้ส่งและรับประกอบด้วย (Berlo, 1960, pp. 59-60)

1. ทักษะในการสื่อสาร หมายถึงทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมี ความชำนาญในการ ส่งและการรับการเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้องเช่นผู้ส่งต้องมีความสามารถในการ เข้ารหัสสารมีการพูด โดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้องใช้คำพูดที่ชัดเจนฟังง่ายมีการแสดงสีหน้า หรือท่าทางที่เข้ากับการพูดท่วงทำนองลีลาในการพูดเป็นจังหวะน่าฟังหรือการเขียนด้วยถ้อยคำ สำนวนที่ถูกต้องสละสลวยน่าอ่านเหล่านี้เป็นต้นส่วนผู้รับต้องมีความสามารถในการถอดรหัส และมีทักษะที่ให้เหมือนกันกับผู้ส่งโดยมีทักษะการฟังที่ดีฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมารู้เรื่องหรือ สามารถอ่านข้อความที่ส่งมานั้นได้

2. ทศนคติ เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสารถ้าผู้ส่งและผู้รับมี ทัศนคติที่ดีต่อกันจะทำให้การสื่อสารได้ผลดีทั้งนี้เพราะทัศนคดีย่อมเกี่ยวโยงไปถึงการยอมรับ ซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วยเช่นถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะ

ความเห็นคล้อยตามไปได้ง่ายแต่ในทางตรงข้ามถ้าผู้ฟังมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้พูดก็จะฟังแล้วไม่เห็นชอบด้วยและมีความเห็นขัดแย้งในสิ่งที่พูดมานั้นหรือถ้าทั้งสองฝ่ายมีทัศนคติไม่ดีต่อกัน ท้วงทำนองหรือน้ำเสียงในการพูดก็อาจจะห้วนห้าวไม่น่าฟังแต่ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้วมักจะพูดกันด้วยความไพเราะอ่อนหวานน่าฟังเหล่านี้เป็นต้น

3. ระดับความรู้ ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้เท่าเทียมกันก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับปรุงความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำสำนวนที่ใช้เช่น ไม่ใช่คำศัพท์ทางวิชาการภาษาต่างประเทศหรือถ้อยคำยาวๆ สำนวนสลับซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจเช่นการที่หมอรักษาคนไข้แล้วพูดแต่คำศัพท์การแพทย์เกี่ยวกับโรคต่างๆ ย่อมทำให้คนไข้ไม่เข้าใจว่าตนเองเป็นโรคอะไรแน่หรือพัฒนาการจากส่วนกลางออกไปพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ ในชนบทเพื่อให้คำแนะนำทางด้านการเกษตรและเลี้ยงสัตว์แก่ชาวบ้านถ้าพูดแต่คำศัพท์ทางวิชาการโดยไม่อธิบายด้วยถ้อยคำภาษาง่ายๆ หรือไม่ใช้ภาษาท้องถิ่นก็จะทำให้ชาวบ้านไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดได้หรือในกรณีของการใช้ภาษามือของผู้พิการทางโสตถ้าผู้รับไม่เคยได้เรียนภาษามือมาก่อนทำให้ไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารกันได้เป็นต้น

4. ระบบสังคมและวัฒนธรรม ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกันเช่นการให้ความเคารพต่อผู้อาวุโสหรือวัฒนธรรมการกินอยู่ดังนั้นในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่างชาติต่างภาษาจะต้องมีการศึกษาถึงกฎข้อบังคับทางศาสนาของแต่ละศาสนาด้วย

ทฤษฎีการสื่อสารของ Lasswell Lasswell (1948, pp. 62-65) เป็นนักรัฐศาสตร์สนใจศึกษาการสื่อสารจากการ โฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) ได้ทำการวิจัยในเรื่องการสื่อสารมวลชนสูตร การสื่อสารของ Lasswell เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปโดยในการสื่อสารนั้นจะต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้คือ

1. ใคร (who) เป็นผู้ส่งหรือทำการสื่อสารเช่นในการอ่านข่าวผู้อ่านข่าวเป็นผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้ฟังที่บ้าน

2. กล่าวอะไรด้วยวัตถุประสงค์อะไร (says what, with what purpose) เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับเนื้อหาข่าวสารที่ส่งไปผู้ส่งจะส่งเนื้อหาอะไร โดยจะเป็นข่าวสารธรรมดาเพื่อให้ผู้รับทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ในแต่ละวันโดยใช้วิธีการและช่องทางใด (by what means, in what channel) ผู้ส่งทำการส่งข่าวสารโดยการพูดการแสดงกริยาท่าทางใช้ภาพหรืออาจจะใช้อุปกรณ์ระบบไฟฟ้าเช่นไมโครโฟนหรือเครื่องเล่นวีซีดีเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาข่าวสารให้ผู้รับรับ

ได้โดยสะดวกถ้าเป็นในการเรียนการสอนผู้สอนอาจจะสอนโดยการบรรยายหรือใช้สื่อการสอนต่างๆ เพื่อช่วยในการส่งเนื้อหาบทเรียนไปให้ผู้เรียนรับและเข้าใจได้อย่างถูกต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

3. ผ่านช่องทาง (in which channel) เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร โดยดูถึงความสามารถหรือประสิทธิภาพของสื่อ (media) แต่ละชนิดประเภทว่าสื่อนั้นมีอิทธิพลอย่างไรต่อผู้รับสารหรือดูความเหมาะสมของสื่อในการสื่อสารว่ามีการใช้สื่อต่างๆ อย่างให้เหมาะสมหรือไม่

4. ส่งไปยังใครในสถานการณ์อะไร (to whom, in what situation) ผู้ส่งจะส่งข่าวสารไปยังผู้รับเป็นใครบ้างเนื่องในโอกาสอะไรเช่นการอ่านข่าวเพื่อให้ผู้ฟังทางบ้านทราบถึงเหตุการณ์ประจำวันหรือแสดงการทำกับข่าวให้กลุ่มแม่บ้านชมผู้ส่งย่อมต้องทราบว่าผู้รับเป็นกลุ่มใดบ้างเพื่อสามารถเลือกสรรเนื้อหาและวิธีการส่งให้เหมาะสมกับผู้รับ

5. ได้ผลอย่างไรในปัจจุบันและอนาคต (with what effect, immediate and long term) การส่งข่าวสารนั้นเพื่อให้ผู้รับฟังผ่านไปเฉยๆ หรือจดจำด้วยซึ่งต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่แตกต่างกัน

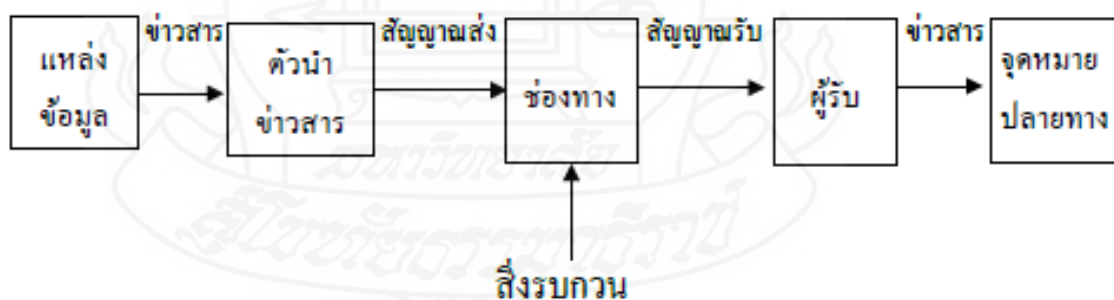
ทฤษฎีการสื่อสารทางเคียวเชิงเส้นตรงของ Shannon and Weaver Shannon and Weaver (1949, pp. 53-54) เสนอทฤษฎีการสื่อสารทางเคียวเชิงเส้นตรงการสื่อสารเริ่มด้วยผู้ส่งซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทำหน้าที่ส่งเนื้อหาข่าวสารเพื่อส่งไปยังผู้รับโดยผ่านทางเครื่องส่งหรือตัวถ่ายทอดในลักษณะของสัญญาณที่ถูกส่งไปในช่องทางต่างๆ กันแล้วแต่ลักษณะของการส่งสัญญาณแต่ละประเภทเมื่อทางฝ่ายผู้ได้รับสัญญาณแล้วสัญญาณที่ได้รับจะถูกปรับให้ให้เหมาะสมกับเครื่องรับหรือการรับเพื่อทำการแปลสัญญาณให้เป็นเนื้อหาข่าวสารนั้นอีกครั้งหนึ่งให้ตรงกับที่ผู้ส่งได้ส่งมากในขั้นนี้เนื้อหาที่รับจะไปถึงจุดหมายปลายทางคือผู้รับตามที่ต้องการแต่ในบางครั้งสัญญาณที่ส่งไปอาจถูกรบกวนหรืออาจมีบางสิ่งบางอย่างมาขัดขวางสัญญาณนั้นทำให้สัญญาณที่ส่งไปกับสัญญาณที่ได้รับมีความแตกต่างกันเป็นเหตุให้เนื้อหาข่าวสารที่ส่งจากแหล่งข้อมูลไปยังจุดหมายปลายทางอาจผิดเพี้ยนไปนับเป็นความประทับใจของการสื่อสารเนื่องจากที่ส่งไปกับข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกันอันจะทำให้เกิดการแปลความหมายผิดหรือความเข้าใจผิดในการสื่อสารกันได้

จากทฤษฎีการสื่อสารนี้พิจารณาได้ว่า Shannon and Weaver สนใจว่าเมื่อมีการสื่อสารกันจะมีอะไรเกิดขึ้นกับข้อมูลข่าวสารที่ส่งไปนั้นไม่ว่าจะเป็นการส่งโดยผ่านอุปกรณ์ระบบไฟฟ้าหรือการส่งโดยใช้สัญญาณต่างๆ เช่นเมื่อมีการเปิดเพลงออกอากาศทางสถานีวิทยุเสียงเพลงนั้นจะถูกแปลงเป็นสัญญาณและส่งด้วยการส่งสัญญาณ (modulation) จากสถานีวิทยุไปยังเครื่องรับวิทยุโดยเครื่องรับจะแปลงสัญญาณคลื่นนั้นเป็นเพลงให้ผู้รับได้ยินในขณะที่

สัญญาณถูกส่งไปจะมีสิ่งต่างๆ สิ่งรบกวน noise source เช่นในการส่งวิทยุระบบ AM สัญญาณจะถูกรบกวนโดยไฟฟ้าในบรรยากาศหรือในขณะที่ฉายวิดีโอที่บันทึกภาพและเสียงของผู้เรียนถูกรบกวนโดยสิ่งรบกวนหลายอย่างเช่นแสงที่ตกลงบนจอโทรทัศน์และเสียงพูดคุยจากภายนอก เป็นต้นจึงสรุปได้ว่าสิ่งรบกวนคือสิ่งที่ทำให้สัญญาณเสียไปภายหลังที่ถูกส่ง

จากผู้ส่งและก่อนที่จะถึงผู้รับทำให้สัญญาณที่ส่งไปกับสัญญาณที่ได้รับมีลักษณะแตกต่างกันและอาจกล่าวได้ว่าเป็นความพึงพอใจของการสื่อสารเนื่องจากการทำให้การสื่อสารไม่ได้ผลเต็มที่ถูกต้องตามที่ควรจะเป็น

รูปแบบการสื่อสารของ Shannon and Weaver Shannon and Weaver (อ้างถึงใน เสนาะ ดิยาวี, 2551, หน้า 58) กล่าวว่า การสื่อสารประกอบด้วยกระบวนการอย่างง่าย ๆ 9 ส่วน คือ แหล่งข้อมูล (information source) ข่าวสารที่ส่ง (message) ตัวนำข่าวสาร (transmitter) สัญญาณ (signal) สิ่งรบกวน (noise) สัญญาณที่รับ (received signal) ผู้รับข่าว (received) ข่าวสารที่รับ (message) และจุดหมายปลายทาง (destination) เช่นการสื่อสารด้วยโทรศัพท์ผู้พูดคือแหล่งข้อมูล การพูดเป็นข่าวสาร โดยพูดผ่านไมโครโฟนซึ่งเป็นตัวนำข่าวเป็นคำพูดเป็นสัญญาณตัวโทรศัพท์จะนำสัญญาณในรูปของกระแสไฟฟ้าไปตามสายโทรศัพท์ผู้รับก็จะรับสัญญาณจากหูฟัง เปลี่ยนเป็นข่าวสารให้ถึงจุดหมายปลายทางคือผู้รับโทรศัพท์นั่นเองอย่างไรก็ดีสัญญาณทางโทรศัพท์อาจจะถูกรบกวนได้และทำให้เสียงฟังไม่ชัดเจนเท่าที่ควรลักษณะของรูปแบบการสื่อสารเป็นดังนี้

ภาพที่ 2.2 รูปแบบการสื่อสารของ Shannon and Weaver

ที่มา: จากการสื่อสารในองค์กร (หน้า 58), โดย เสนาะ ดิยาวี, 2551, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้รูปแบบของการสื่อสารหลายๆ รูปแบบจะทำให้เกิดความคิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารสามารถเลือกแบบการสื่อสารไปใช้ได้จริงทำให้รู้ว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบเป็นอย่างไรจะช่วยในการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการสื่อสาร ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการสื่อสารของเบอโล (Berlo)

6. เทศบาลตำบลเขานิพันธ์

เทศบาลตำบลเขานิพันธ์เดิมแยกมาจากตำบลทุ่งหลวงและตำบลคลองฉนวน สาเหตุที่เรียกตำบลเขานิพันธ์ เนื่องจากพื้นที่ตำบลมีที่ราบสูง มีภูเขาหลายแห่ง ชื่อเรียกก็แตกต่างกัน และในจำนวนนี้ชื่อเขานิพันธ์เป็นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีประชาชนอาศัยอยู่บริเวณภูเขา ลูกนี้อย่างหนาแน่น เมื่อแยกตำบลจึง ใช้ชื่อ “เขานิพันธ์” เป็นชื่อของตำบลตั้งแต่นั้นมา เดิมเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลเขานิพันธ์ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ตาม ประกาศของกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2547 โดยสำนักงาน ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84190 มีพื้นที่ทั้งหมด 58 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของ อำเภอเวียงสระ ระยะทาง 5 กิโลเมตร หมู่บ้านในการปกครองของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีด้วยกัน 8 หมู่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านเขานิพันธ์ หมู่ที่ 2 บ้านห้วยพลูเถื่อน หมู่ที่ 3 บ้านควนเจริญ หมู่ที่ 4 บ้านคลองลำปลา หมู่ที่ 5 บ้านเขาปูน หมู่ที่ 6 บ้านกลาง หมู่ที่ 7 บ้านควนกลาง หมู่ที่ 8 บ้านคีรีราษฎร์พัฒนา ซึ่งมีอาณาเขตดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับเทศบาลตำบลบ้านสี่งอำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยถือคลองเชิงหมอและกึ่งกลางถนนสายบ้านนายประเสริฐ หมู่ที่ 6 เป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเส ตำบลคูสิต อำเภอ ถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองฉนวน อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแนวแบ่งเขต

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปรึก อำเภอลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยถือสันปันน้ำ ควนตะแบกโพรง เป็นแนวแบ่งเขต

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับเทศบาลตำบลทุ่งหลวง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยถือเอากึ่งกลางคลองเชิงหมอเป็นแนวแบ่งเขต

วิสัยทัศน์ “เขานิพันธ์เมืองน่าอยู่ คนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ

1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ น่าอาศัย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน บ้านเมืองสะอาดสวยงาม ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานเทศบาล
2. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ปราศจากมลภาวะ
3. ส่งเสริมดูแลฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะให้รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้น
4. ส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการศึกษาและนันทนาการ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ
5. ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทุกด้าน
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่มีความ โปร่งใส จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเครื่องมือเครื่องใช้ให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน
7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

(<http://www.khaoniphan.go.th/event.php> สืบค้นเมื่อ 18/3/62)

สรุปได้ว่า เทศบาลตำบลเขานิปันท์ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเขานิปันท์ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2547 โดยสำนักงาน ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลเขานิปันท์ อำเภอเวียงสระ จังหวัด สุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84190 มีพื้นที่ทั้งหมด 58 ตารางกิโลเมตร และมีหมู่บ้านในการปกครองของเทศบาลตำบลเขานิปันท์ มีด้วยกัน 8 หมู่บ้าน โดยมีลักษณะพื้นที่ตำบลมีที่ราบสูง มีภูเขาหลายแห่ง ซึ่งมีการบริหารงานโดยนายกเทศมนตรี เป็นผู้นำฝ่ายบริหารตามนโยบายพัฒนาท้องถิ่น พหุกิจ ภายใต้วิสัยทัศน์ “เขานิปันท์เมืองน่าอยู่ คนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี”

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2552) ศึกษาเรื่องรูปแบบการสื่อสารของนักการเมือง-ท้องถิ่น โดยทำการสัมภาษณ์เจาะลึกนักการเมืองท้องถิ่นใน 10 จังหวัดภาคใต้ ผลการวิจัยปรากฏ 3 รูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่การสื่อสารแบบเผชิญหน้ากันระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับชาวบ้านการสื่อสาร โดยผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ และการประชุมอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการส่วนปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ปัจจัยเรื่องงบประมาณประสิทธิผลของสื่อข้อดีและข้อเสียของสื่อ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่นความเหมาะสมของเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของชาวบ้านความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมหรือสภาพปัญหาของท้องถิ่น

นั้นความสอดคล้องกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นความสะดวกและความพร้อมของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมายและการเป็นสื่อที่สร้างความจดจำที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นส่วนอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นได้แก่อุปสรรคที่เกี่ยวกับผู้ส่งสารช่องทาง- การสื่อสารและผู้รับสาร

วิภาดา อิศระ (2552) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวารินชำราบจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าการสื่อสารมวลชนผู้ใหญ่บ้านสามารถชักจูงให้ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เป็นอย่างดีดีแสดงว่าผู้ใหญ่บ้านเป็นแหล่งข่าวสารที่น่าเชื่อถือและทำให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองจึงควรที่จะมีการส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อบุคคลดังกล่าวโดยอาจจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถในการเป็นผู้นำความคิดเห็นให้มากยิ่งขึ้นและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้ใหญ่บ้านในหลายๆ พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีหรือของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องที่มีอยู่ให้ค่อยๆ หดไป

เลอภพ โสรรัตน์, สมานงามสนธิ, บุญเรืองศรีเหรียญและชาญชัยจิตรเหล่าอาพร (2554) ศึกษาเรื่องบทบาทสื่อมวลชนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทยผลการวิจัย พบว่าบทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้แสดงความชัดเจนใน 3 บทบาท คือ (1) บทบาทการถ่ายทอดความรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง (2) บทบาทการเป็นเครื่องมือตรวจสอบทางการเมืองและ (3) บทบาทการเป็นพื้นที่ประสานความเข้าใจทางการเมืองเพียงแต่ว่าความสมบูรณ์ของแต่ละบทบาทนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละยุคสมัยของการเมืองซึ่งมีที่มาของอำนาจทางการเมืองแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการมาจากการปฏิวัติรัฐประหารมาจากการมีฐานอำนาจทางการเมืองทหารหนุนหลังที่มีความผันผวนมากในอดีตหรือแม้แต่ในปัจจุบันซึ่งส่วนใหญ่อำนาจบริหารจะมาจากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแต่สื่อก็ยังประสบปัญหาการแสดงบทบาทเพราะยังมีปัจจัยอื่นๆ เข้าไปกระทบจนทำให้แต่ละบทบาทแสดงได้ไม่สมบูรณ์

สายพิรุณ น้อยศิริ (2550) ทำการศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประชาชนในชนบท: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารข้าวบ้านโนนบุยค.ชุมพวง อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านผู้นำเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมการพัฒนาธนาคารข้าวให้ประสบผลสำเร็จ โดยปัจจัยด้านผู้นำดังกล่าว ได้แก่ บุคลิกและคุณลักษณะของผู้นำองค์กรที่สำคัญ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ผู้นำที่มีแนวคิดในเรื่องการพึ่งพาตนเองและใช้หลักการมีส่วนร่วม ผู้นำที่มี

การกระจายอำนาจการบริหารและมีการทำงานที่เป็นระบบ และผู้นำที่มีบทบาทสำคัญในกระตุ้นให้การศึกษาและเป็นผู้รวมกลุ่ม

ธัญญา ไยทอง (2558) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์” ผลการวิจัย พบว่า 1. กลยุทธ์การวางแผนการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ กลยุทธ์ผู้ส่งสาร คือ มีทักษะ ความชำนาญและเชี่ยวชาญ มีอุดมการณ์ทางการเมือง กลยุทธ์สารที่นำเสนอในภาวะปกติคือ นโยบายและอุดมการณ์ ภาวะวิกฤต คือ ชี้แจงข้อเท็จจริง ภาวะถูกโจมตี คือ การตอบโต้ การพูดถึงผลงานที่ผ่านมา ในระหว่างการเลือกตั้ง คือ นำเสนอนโยบายการเลือกตั้ง ชูตัวผู้สมัคร กลยุทธ์การใช้สื่อ คือ สื่อบุคคล สื่อที่ใช้น้อยที่สุด คือ สื่อมวลชน ผู้รับสาร คือ สมาชิก ผู้นำทางความคิด กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน 2. กลยุทธ์การดำเนินการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างองค์การเรียบง่าย จัดแบบไม่เป็นทางการเฉพาะกิจ คือ มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง การจัดคนเข้าทำงานดูจากประสบการณ์การทำงานและคุณวุฒิ การติดตามและประเมินผลมีอย่างต่อเนื่อง 3. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ในการวางแผนการดำเนินงานของสาขาพรรค มีปัญหาในเรื่องขาดคนทำงานที่มีความรู้ ความชำนาญ เฉพาะเรื่อง ขาดงบประมาณ และสาขาพรรคขาดทักษะในการวางแผนการดำเนินงาน

นวพร วิสิฐสิริ (2553) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการรณรงค์และเผยแพร่ข่าวสารการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ (นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์) ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)” พบว่า ลักษณะการดำเนินการสื่อสารเริ่มจากการรับนโยบาย ซึ่งกำหนดโดยภาคีรัฐบาลแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง คือ 1. การทำให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้ได้มากที่สุด และ 2. การให้ประชาชนได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครให้ได้มากที่สุดกลุ่มเป้าหมายหลักแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ 2. ประชาชนผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ประเด็นปัญหาที่ กกต. สนใจในการรณรงค์และเผยแพร่ข่าวสารการเลือกตั้ง ได้แก่ ความนิยมทางการเมืองเดิมของ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ การขาดความรู้ในการเลือกตั้ง และปัญหาการทุจริต แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารของกกต. ได้แก่ การสร้างค่านิยมให้กับประชาชนในการเลือกตั้งเกี่ยวกับการรักษาสิทธิและเสียงของตน และการใช้สิทธิและเสียงของตนอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้กลยุทธ์การสื่อสารที่ กกต. เลือกใช้จำแนกออกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ การเตรียมความพร้อมด้านสื่อเฉพาะกิจ การสื่อสารโดยสื่อมวลชน การสื่อสารโดยสื่อ

บุคคล การสื่อสารโดยใช้สื่อพิเศษ คือ อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ สายด่วน 1171 การสื่อสารโดยใช้สื่อหลายประเภทร่วมกันในกิจกรรมรณรงค์และเผยแพร่สื่อที่ใช้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อพิเศษ และกิจกรรมรณรงค์และเผยแพร่ฯ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะดำเนินงานการสื่อสารและกลยุทธ์การสื่อสาร จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) จำแนกตามลักษณะองค์ประกอบ ได้แก่ 1. ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย รัฐบาล ข้อกำหนดและกฎหมาย สภาพการเมืองการปกครอง และสภาพเศรษฐกิจ ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย วัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยม สื่อมวลชนและเทคโนโลยีทางการสื่อสาร และปัญหาภายนอกอื่นๆ 2. ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย งบประมาณกลไกการบริหาร การประสานร่วมมือกับกลุ่มต่างๆ ได้แก่ กลุ่มราชการ กลุ่มประชาคม องค์กรเอกชนและอาสาสมัคร ปัญหาที่พบ ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ความเป็นหน่วยงานใหม่ การเลือกตั้ง สว. เป็นเรื่องใหม่

นิภากร คำจรเมณกุล (2550) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรีซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง และกลยุทธ์การสื่อสารที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรี ซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยนำแนวคิดปรากฏการณ์นิยมมาใช้ในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งของสตรี ซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. สตรี ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก คือ แรงสนับสนุน ความต้องการส่วนบุคคล และแรงกดดันสื่อที่สมาชิกสภา อบต. สตรีเลือกใช้ในการรณรงค์หาเสียง ได้แก่ สื่อบุคคล ได้แก่ การเดินเคาะประตูบ้าน การแบ่งคู่ม (เขต) หาเสียง การปราศรัยหาเสียง และวิธีการแสวงหาโอกาสที่เหมาะสม สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นป้าย ใบปลิวบัตรแข็ง รถติดเครื่องขยายเสียงเคลื่อนที่ และสื่อชุมชน ได้แก่ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ทั้งนี้ อบต. สตรีส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อบุคคลเป็นสื่อหลัก และใช้สื่ออื่นๆ เป็นสื่อสนับสนุนกลยุทธ์การใช้สื่อของสมาชิกสภา อบต. สตรี ประกอบด้วย กลยุทธ์การเลือกใช้สื่อและกลยุทธ์การใช้สื่อมานำเสนอ ได้แก่ การใช้สื่อเพื่อเปิดรับและการใช้สื่อเพื่อตอบข่าวสารเป้าหมายการใช้สื่อที่สมาชิกสภา อบต. สตรี ต้องการให้เกิดกับผู้รับสาร ได้แก่ ความต้องการให้รู้ว่าตนเองลงสมัคร ความต้องการให้รู้จักตัวตนผู้สมัครมากขึ้น ความต้องการให้รู้จักความสามารถผู้สมัคร และความต้องการให้จดจำชื่อและเบอร์ของผู้สมัครอบต. สตรี มีกลยุทธ์การนำเสนอเนื้อหาสารดังต่อไปนี้ 1. กลยุทธ์การเน้นชื่อ – เบอร์ของผู้สมัคร 2. กลยุทธ์ไม่ลองไม่รู้ 3. กลยุทธ์อย่าผูกมัดตนเอง 4. กลยุทธ์การสร้างภาพใน อนาคต 5. กลยุทธ์การขอความเห็นใจ 6. กลยุทธ์การนำเสนอผลงานที่ผ่านมา สำหรับเป้าหมายการนำเสนอเนื้อหาสารของ อบต. สตรี ได้แก่ 1. เพื่อต้องการให้รู้ว่าตนเองลงสมัคร 2. เพื่อต้องการให้เกิดความเห็นใจ 3. เพื่อต้องการให้เห็นความสามารถของผู้สมัคร 4. เพื่อต้องการให้ได้ประเมินและตัดสินใจเอง

จากเหตุผลที่ได้รับ และ 5. เพื่อต้องการให้มีทัศนคติเห็นด้วยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อของ อบต. สตรี ได้แก่ 1. การคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อ 2. การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ 3. การได้รับอิทธิพลเรื่องการใช้สื่อจากผู้อื่น และ 4. การได้รับอิทธิพลจากการฝึกอบรมด้านกลยุทธ์การหาเสียง

พรทิพย์ ชนะคำ (2557) ได้ศึกษา เรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์” โดยศึกษาคุณลักษณะ บทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารในการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า ปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำโดยธรรมชาติอย่างเด่นชัด ทำให้ได้รับความเคารพนับถือจากชาวบ้าน คุณลักษณะเด่นๆ เหล่านั้น ได้แก่ ความสามารถทางการเกษตร ความสามารถทางการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ๆ เป็นต้นส่วนบทบาทของปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์นั้น พบว่า มีบทบาทด้านต่างๆ มากมาย เช่น เป็นผู้ริเริ่มเกษตรกรรมทางเลือกใหม่ในหมู่บ้าน เน้นแนวทางเกษตรกรรมทางเลือกให้แก่ชาวบ้าน อีกทั้งเป็นผู้กระจายข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ไปยังชาวบ้าน บทบาทเหล่านั้นแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำในการพัฒนาอย่างชัดเจนทางด้านกลยุทธ์การสื่อสารเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า กลยุทธ์หลักๆ ที่นำมาใช้ และเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ได้แก่ การสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคล การใช้ภาษาท้องถิ่น นอกจากนั้นยังใช้การสาธิต และการเปิดพื้นที่เกษตรกรรมของตนเองให้ชาวบ้านและบุคคลภายนอกเข้ามาดูงาน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับชาวบ้านมากยิ่งขึ้น ทางด้านเนื้อหาที่ปราชญ์ชาวบ้านใช้นั้น จะเป็นเนื้อหาที่มาจากประสบการณ์ของปราชญ์ชาวบ้านในการทำเกษตรกรรม มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และชี้ให้ชาวบ้านเป็นปัญหาของตนเอง รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา

สุภาภรณ์ สุธรรมโกศล (2557) ศึกษาเรื่อง “การสร้างควมนิยมทางการเมืองเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบันเทิงเข้าทำงานทางการเมือง” เพื่อศึกษากระบวนการสร้างความนิยมทางการเมือง ความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบันเทิงที่เข้าทำงานทางการเมือง ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มบุคคลในวงการบันเทิงที่สนใจเข้าทำงานการเมืองจำเป็นต้องสร้างความนิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือ เพราะยังขาดประสบการณ์การทำงานการเมืองและควรวางแผนล่วงหน้าในการเข้าทำกิจกรรมทางการเมืองและกิจกรรมสังคมเพื่อส่วนรวม เพื่อสร้างการยอมรับและความไว้วางใจจากประชาชน 2.บุคคลทั่วไปคิดว่า บุคคลในวงการบันเทิงที่เข้าทำงานทางการเมือง สามารถเปลี่ยนความนิยมทางการเมืองให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ ทั้งนี้ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพก่อนและหลังเข้าทำงานการเมือง

อุปวัชร วัชรินบุรี (2558) ศึกษา เรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์การเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุด 5 อันดับแรกในเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2558” ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ด้านการวางแผนด้านผู้ส่งสารให้ ส.ส. เป็นผู้ส่งสาร โดยใช้กลยุทธ์การสร้างค่านิยมทางการเมืองของบุคคลและพรรค การวางแผนด้านสาร ใช้กลยุทธ์การตอกย้ำ โดยเน้นชื่อหมายเลข ผลงานการนำเสนอ นโยบายพรรค การสร้างภาพในอนาคตและการขอความเห็นใจ การวางแผนด้านสื่อ มีการใช้สื่อทุกสื่อ โดยคำนึงความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมาย การวางแผนด้านผู้รับสาร มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย มีการประเมินค่านิยมและการสนับสนุนในกลุ่มผู้รับสารแต่ละกลุ่มกลยุทธ์การดำเนินการสื่อสารด้านการจัดโครงสร้างองค์กร 3 แบบ คือ โครงสร้างองค์กรแบบ 2 ระดับ โครงสร้างองค์กรแบบ 3 ระดับ และ โครงสร้างองค์กรแบบเครือข่าย ด้านเทคโนโลยี ได้มีการนำเครื่องมือทางการสื่อสารมาใช้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ด้านสื่อมีการผลิตสื่อที่มีคุณภาพเหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย และมีการเผยแพร่สื่อให้ครอบคลุมและทั่วถึง ด้านการประสานงาน มีการประสานงานระดับแกนนำและระดับหัวคะแนน การควบคุม มีการควบคุมตามลำดับชั้นขององค์กร โดยผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนอย่างชัดเจน ปัญหาการสื่อสาร คือ มีเวลาในการรณรงค์หาเสียงจำกัด ขาดความชัดเจนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด ขาดการปรับแผนรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ขาดที่ปรึกษาเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ

ศศิพร สิทธิพันธุ์ (2559) ศึกษา กลยุทธ์การหาเสียงที่ สส. สตรีใช้ในการรณรงค์หาเสียงพบว่า มีวิธีการหลักๆ ดังนี้ การเข้าถึงตัวผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือวิธีเคาะประตู (Knock door) ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมมากที่สุด และในขณะเดียวกันก็เป็นวิธีที่สามารถโน้มน้าวใจกับตัวผู้ออกเสียงมากที่สุด เนื่องจากการหาเสียงแบบนี้ เป็นวิธีการก่อให้เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างตัวผู้สมัครกับประชาชน ชาวบ้าน ซึ่งพบเห็นตัวผู้สมัครเข้าไปเยี่ยมเยียนตัวเคาะถึงบ้านย่อมจะทำให้ชาวบ้านรู้สึกถึงความเป็นคนตั้งใจจริง ขอมล่ำปากเพื่อประชาชน และเข้าหาชาวบ้านเพื่อจะได้รับความรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงของประชาชนการใช้สื่อประชาสัมพันธ์และการปราศรัย มีความสำคัญเท่าๆ กัน ซึ่งแล้วแต่กลยุทธ์ของ สส. หญิง แต่ละคนจะใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างคะแนนให้กับตนมากที่สุด ทั้งนี้ ลักษณะการใช้สื่อประชาสัมพันธ์จะใช้หลายๆ อย่างพร้อมๆ กัน และมีลักษณะในการเลือกใช้เพื่อให้ตรงกับเป้าหมายที่ต่างกัน เช่น ป้าย โฆษณานาฬิกาใหญ่ ต้องบอกชื่อ สังกัดพรรค พร้อมคำขวัญและรูปของผู้สมัครเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สถานที่ติดป้ายต้องเป็นตามที่ชุมชน สี่แยกใจกลางเมือง ที่คนผ่านไปมาเห็นได้ชัด ถัดจากการติดป้ายก็เป็นการคิดโปสเตอร์หรือการแจกใบปลิว ส่วนวิธี การคิดโปสเตอร์นั้น ถ้าขนาดไม่ใหญ่ก็ต้องคิดในระดับสายตาผู้คน เพื่อกลุ่มเป้าหมายจะได้เห็นชัด นอกจากนี้ มีการ

พิมพ์โปสเตอร์ขนาดเล็กที่มีลักษณะเป็นใบปลิวแทน เพื่อแจกคนในเขตเลือกตั้งได้ง่าย นอกจากนี้ มีการออกหนังสือถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อเป็นการแนะนำตัวพร้อมทั้งให้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้ง เช่น ในครอบครัวนั้นมีสิทธิเลือกตั้งกี่คน ชื่ออะไรบ้าง และต้องไปลงคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งใด ซึ่งรูปแบบการหาเสียงวิธีนี้ สส. สตรี ได้ใช้ในการหาเสียง และคาดว่าให้ประโยชน์รองจากวิธีเคาะประตูบ้าน

กิตติศักดิ์ เชื้อแดง (2552) ศึกษาบทบาทของเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลมีพฤติกรรมสื่อสารมาก เป็นผู้นำทางความคิดสูง และมีความน่าเชื่อถือสูง ด้านพฤติกรรมสื่อสาร ความเป็นผู้นำ ความน่าเชื่อถือ และปริมาณการรับสารของประชาชนจากเจ้าหน้าที่ อบต. มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ (2558) ศึกษาเรื่อง “ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารจัดการชุมชน กรณีศึกษา “ชุมชนตำบลบางเจ้าฉ่า อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง” พบว่า ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในบริบทชุมชนที่มีมิติทางเศรษฐกิจเป็นแกนนำประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะการสื่อสาร (Communication skill) และกลยุทธ์การสื่อสาร (Strategic Communication) เนื้อหาความรู้ที่ผู้นำท้องถิ่นใช้ในการบริหารจัดการชุมชน 4 ประเภท คือ ความรู้เกี่ยวกับชาวบ้านและชุมชน ความรู้ในเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้นำ ความรู้ในเรื่องธุรกิจ และความรู้ในเรื่องการสื่อสารในส่วนทักษะการสื่อสารพบ 3 ทักษะ สำคัญซึ่งผู้นำท้องถิ่นใช้ในการบริหารจัดการชุมชน คือ ทักษะการเลือกเนื้อหาสาร ทักษะการเลือกใช้สื่อ และทักษะการเลือกวิธีการสื่อสารกลยุทธ์การสื่อสารที่ผู้นำท้องถิ่นใช้นั้น ผลการวิจัยพบ 4 กลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อระดมคนเข้ามามีส่วนร่วม กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการระดมทุน กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ชุมชน และกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อบริหารจัดการความขัดแย้งนอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบสิ่งที่น่าสนใจ คือ ผู้นำชุมชนต้องมีความสามารถในการใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่หลากหลายเพื่อบริหารจัดการชุมชนและจัดการความขัดแย้งที่เกิดจากผลประโยชน์ อีกทั้งในบริบทของชุมชนที่มีมิติเศรษฐกิจเป็นแกนนำ ต้องการผู้นำที่มีคุณสมบัติในเรื่องความสามารถทางการสื่อสารและความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจ

สุเทพ เดชะชีพ (2557) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการสื่อสาร วิธีเลือกใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารทางการเมือง และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนายชวน หลีกภัย กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางการสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบทางการสื่อสาร 2 รูปแบบ คือ การสื่อสารแบบเผชิญหน้าและการ

สื่อสารแบบไม่เผชิญหน้า ด้านกลยุทธ์การสื่อสาร พบว่า ในยุคแรกเนื้อหาจะเน้นการปลุกฝังแนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตย ยุคที่สองใช้เนื้อหาตอกย้ำถึงการแก้ไขปัญหาตามครรลองประชาธิปไตย ยุคที่สามเสนอเนื้อหาเน้นย้ำความสามารถของทีมงานในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสื่อสารทางการเมือง พบทั้งระดับปฐมนุฏี และระดับทุติยภูมิ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์แตกต่างกันตามบริบทของสังคมในแต่ละยุคสมัย

จันทร์ทิพย์ ปาละนันท์

(2555) ทำการวิจัยเรื่อง “ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำชุมชน” โดยเลือกศึกษาผู้นำที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จ 5 คน มาทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงกระบวนการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร การจัดการข้อมูลข่าวสาร และกลวิธีการสื่อสารของผู้นำชุมชนที่เอื้อต่อการนำไปสู่การเป็นผู้นำชุมชนที่ประสบความสำเร็จ ข้อค้นพบที่น่าสนใจ คือ กระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้นำชุมชนมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ความต้องการข้อมูลข่าวสาร เพื่อตอบสนองความสนใจหรือเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ (2) กำหนดวัตถุประสงค์ในการแสวงหาข้อมูล เพื่อนำไปใช้อย่างมีจุดมุ่งหมาย (3) การเลือกแสวงหาประเภท/เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น (4) การเลือกแหล่งข้อมูลข่าวสารและช่องทางการสื่อสารต่างๆ ที่ผู้นำชุมชนเลือกใช้

พนิดา ประยูรศิริ (2551) ศึกษาเรื่อง ความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองกับการยอมรับของประชาชน พบว่า ความนิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือของนักการเมืองในด้านต่างๆ ที่ประชาชนยอมรับและต้องการ คือด้านความเป็นผู้นำทางการเมือง เช่น การมีศีลธรรม จริยธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้านคุณสมบัติส่วนตัว ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ เรื่องภูมิหลัง (พื้นฐานครอบครัว การศึกษา) เรื่องอุปนิสัย (ความซื่อสัตย์สุจริต ความตั้งใจ) เรื่องประสบการณ์ (ดูจากผลงานที่ผ่านมา และความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ ด้านบทบาทและหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง เช่น การปฏิบัติได้ ตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชนในขณะหาเสียงเลือกตั้ง หากนักการเมืองคนใดสามารถสร้างความนิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือในด้านต่างๆ เหล่านี้ และทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับได้ นักการเมืองผู้นั้นจะมีโอกาสได้รับการเลือกตั้ง

กล่าวโดยสรุปรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นได้แก่การเผชิญหน้ากัน โดยสื่อสารผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ และการประชุมอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ พบว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง สูงกว่าการสื่อสารมวลชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุรษฏร์ธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการการสื่อสาร 2) กลยุทธ์การสื่อสาร โดยบทที่ 3 เป็นบทที่ว่าด้วยวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยแบบการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลหลัก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview)

2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างเครือข่ายการสื่อสารเพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างค่านิยมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ เลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ จำนวน 5 คน 2) ผู้นำชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ 8 คน 3) ตัวแทนด้านกลุ่มอาชีพ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน รายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเขานิพันธ์ จำนวน 5 คน ได้แก่

1. ชื่อ – สกุล	นายสมบูรณ์ อานนท์
ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเขานิพันธ์
2. ชื่อ – สกุล	นายคูสิต เพชรรัตน์
ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเขานิพันธ์
3. ชื่อ – สกุล	นางศุสดี พุดทอง
ตำแหน่ง	ปลัดเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

4. ชื่อ – สกุล	นายเอกชัย สวัสดิ์
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่งานประชาสัมพันธ์เทศบาล
ตำบลเขานิพันธ์

กลุ่มที่ 2 ผู้นำชุมชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ จำนวน 8 คน

1. นายสมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์
2. นางสาวสรวงสุดา บุญล่อง
3. นายบุญฤทธิ์ เนาวัฒน์
4. นายวีระ จรัสกุล
5. นายประพันธ์ ศศิเดโช
6. นายสง่า ทุมกัก
7. นายภูมิเพชร นิลเพชร
8. นายสมพงษ์ ธรฤทธิ์

กลุ่มที่ 3 ตัวแทนด้านกลุ่มอาชีพ จำนวน 3 คน

1. ชื่อ – สกุล ร.ต.อ.วิรัตน์ มิตรคุณ
ตัวแทน กลุ่มอาชีพข้าราชการ
2. ชื่อ – สกุล นายธรรมนุญ บุญเกื้อ
ตัวแทน กลุ่มอาชีพนักธุรกิจ
3. ชื่อ – สกุล นายกิตติกร โก้ดี
ตัวแทน กลุ่มอาชีพเกษตรกร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาและทดสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อสร้าง
แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยปรึกษาและได้รับคำแนะนำ
แก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของแนวคำถามที่ใช้ในการ
สัมภาษณ์ เพื่อความถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำ

แนวคำถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้สัมภาษณ์กับกลุ่มอื่นที่มีความเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาปรับปรุงก่อนเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.3 การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนซึ่งสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended) ซึ่งผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระตามที่ต้องการตอบและนำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่มีเหตุผลสนับสนุนชัดเจน

1. วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูล ผู้เก็บข้อมูลจัดเตรียมคำถามต่างๆ ไว้ล่วงหน้าโดยถามแบบคำถามเปิด (open questions) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระโดยมีแนวคำถามในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วยคำถามทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ ประกอบด้วย การวางแผนการสื่อสาร การดำเนินการสื่อสาร การประเมินผลการสื่อสาร และกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ด้านประวัติและภูมิหลัง ด้านการสร้างเครือข่าย ด้านการสร้างกิจกรรม ด้านการสร้างความสัมพันธ์ และด้านการสร้างการรับรู้

2. วิธีการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (non-participation observation) ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมเป็นวิธีเสริมเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึกและการตอบแบบสอบถามกลุ่มนั้นส่งผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมอย่างไรบ้างต่อท้องถิ่นและผู้นำชุมชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นเวลา 3 สัปดาห์การทดสอบแบบสัมภาษณ์ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมเรื่องข้อมูลเบื้องต้นของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ ติดต่อก่อนนัดหมายวันและเวลาในการสัมภาษณ์ เตรียมแบบสัมภาษณ์และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสัมภาษณ์

4.2 ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์ ได้แก่ การแนะนำตัว แจ้งวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ ใช้คำถามในแบบสัมภาษณ์เพื่อสอบถามข้อมูล ถ่ายภาพ และบันทึกเสียง พร้อมจดบันทึกข้อมูล

4.3 ขั้นปิดการสัมภาษณ์ ได้แก่ การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล และขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์

4.4 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วได้นำมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (trustworthiness) ดังนี้

4.4.1 ผู้สัมภาษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในตัวผู้วิจัยซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้องและเป็นจริงของข้อมูล

4.4.2 การยืนยันความถูกต้องของข้อมูล (member checking) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ได้จดบันทึกอย่างละเอียดและอธิบายอย่างชัดเจนนำกลับไปให้ผู้ให้สัมภาษณ์ยืนยันความถูกต้องของข้อมูลว่าข้อมูลเป็นจริงตรงกับความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์หรือไม่

4.4.3 ตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล (dependability) โดยการนำข้อมูลไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อยืนยันความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

4.4.4 ความสามารถในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (transferability) โดยการเขียนระเบียบวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและบริบทที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของการวิจัยในการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในบริบทที่ใกล้เคียงกัน

4.4.5 การยืนยันผลการวิจัย (conformability) โดยการที่ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้เป็นอย่างดีพร้อมสำหรับการตรวจสอบ (audit trail) เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้อาจไม่มีความลำเอียงหรือเกิดจากการคิดขึ้นของผู้วิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาตีความหมาย เชื่อมโยง ความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวม ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นต่างๆ ได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์ แล้วไม่มีความชัดเจนก็จะตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ในประเด็นต่างๆ เหล่านั้น เพื่อตอบคำถาม หลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพได้นำมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎี

5.2 การตรวจสอบและการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นแรกผู้วิจัยได้ตรวจสอบว่าได้ข้อมูล เพียงพอแล้ว หรือยัง ข้อมูลนั้นได้ตอบปัญหาของการวิจัยแล้วหรือไม่ หากผู้วิจัยพบว่าได้ข้อมูลที่ ไม่ตรงกัน ผู้วิจัยจะตรวจสอบว่าข้อมูลที่แท้จริงเป็นอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการตรวจสอบ ข้อมูลที่ใช้ กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพคือการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ดังต่อไปนี้

5.2.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ การพิสูจน์ ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบคือ การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่มา ที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่

- 1) แหล่งเวลา ถ้าเวลาต่างกันข้อมูลที่ได้รับจะเหมือนกันหรือไม่
- 2) แหล่งสถานที่ ถ้าสถานที่ต่างกันข้อมูลที่ได้รับจะเหมือนกันหรือไม่
- 3) แหล่งบุคคล ถ้าบุคคลผู้ให้ ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมอยู่อีกหรือไม่

5.2.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) คือ การตรวจสอบ ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยลงไปเก็บแต่ละครั้งจะแตกต่างกันอย่างไร ในกรณีที่ไม่แน่ใจในคุณภาพของ ผู้รวบรวมข้อมูลสนาม ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนตัวผู้วิจัยให้มีหลายคนขึ้น

5.2.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือ การ ตรวจสอบ ว่าถ้าใช้แนวคิดทฤษฎีที่แตกต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

5.2.4 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (methodology triangulation) คือการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกันเช่น ใช้วิธีการสังเกต ควบคู่ กับการซักถามพร้อมกัน นั่นก็คือการศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วยนั่นเอง

5.2.5 การสร้างบทสรุปและการพิสูจน์บทสรุป เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยต่างๆ ทางวิชาการ มาสร้างเป็นบทสรุปพร้อมกับข้อมูลที่เชื่อถือได้อีกครั้งหนึ่ง โดยเน้นความเชื่อมโยงเพื่อนำไปสู่การพิสูจน์ที่เป็นรูปธรรมและตรงต่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

5.2.6 นำเสนอผลการศึกษาคือสื่อสาร เพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาถึงการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

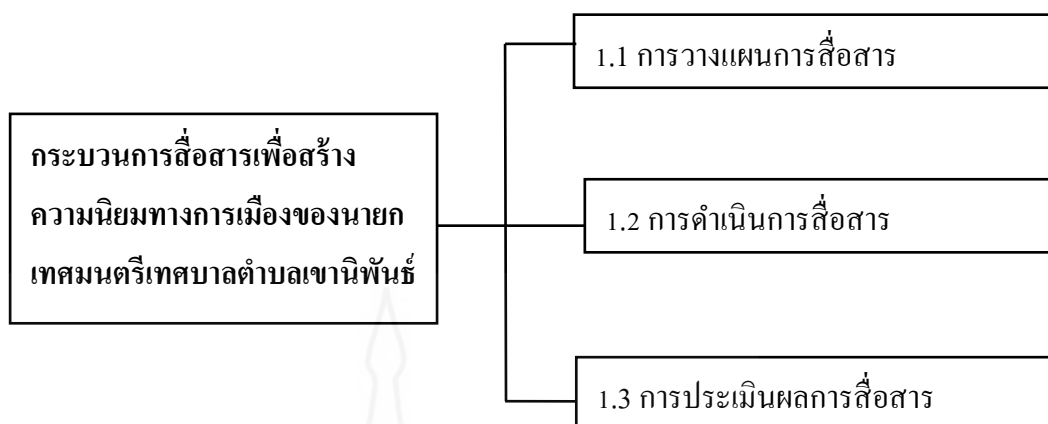
การวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการการสื่อสารทางการเมือง 2) กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมือง บทที่ 4 เป็นบทที่ 4 ด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

ส่วนที่ 1 กระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ กระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีผลการศึกษาข้อมูลกระบวนการสื่อสารประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผนการสื่อสาร 2) ด้านการดำเนินการสื่อสาร 3) ด้านการประเมินผลการสื่อสารสรุปเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.1 ประเด็นกระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

1.1 การวางแผนการสื่อสาร

ผลการวิจัย พบว่า การวางแผนการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ นายกเทศมนตรีมีประเมินในการวางแผนเพื่อสื่อสารกับประชาชน ในรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ด้วยวิธีส่งข้อมูลข่าวสารถึงพี่น้องประชาชนผ่านการสื่อสารขององค์กรในมิติต่างๆ และในรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ โดยผ่านกิจกรรมและประเพณีของชุมชน ซึ่งได้ใช้เวทีและการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อสารสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็น โดยได้นำเรื่องราวต่างๆ เข้าปรึกษาในขณะที่ยกย่องร่วมกันประเมินการแก้ปัญหาและการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับประชาชน และการวางแผนการวิเคราะห์แก้ไขการสื่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ นายกเทศมนตรีเทศบาลมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้ความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กร 3) การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย นายกเทศมนตรีมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรคือกลุ่มเพื่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือกลุ่มประชาชนกลุ่มนักรบการเมืองท้องถิ่นกลุ่มข้าราชการกลุ่มครูและนักวิชาการกลุ่มสื่อมวลชนกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มชาวไร่ชาวนาและกลุ่มองค์กรอื่นๆ 4) การกำหนดสาร นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิด ถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม และถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารให้มีความรู้ ความเข้าใจ โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสารโดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษ 5) การกำหนดสื่อและกิจกรรม นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสื่อมีดังนี้สื่อจดหมายข่าว

สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและนิตยสารส่วนกิจกรรมที่ใช้ในการนัดหมายกิจกรรมกับประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้านกำนันและนักการเมืองท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น 6) การกำหนดงบประมาณมีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับเทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและแบ่งสรรปันส่วน ทำอะไรบ้างมีการกำหนดงบประมาณโดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อนมากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณมีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ไปในแต่ละอย่าง

1.1.1 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์

การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ พบว่า นายกเทศมนตรีมีการวิเคราะห์ประเมินในการวางแผนเพื่อสื่อสารกับประชาชน โดยวิธีการทำการสื่อสารในรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ด้วยวิธีส่งข้อมูลข่าวสารถึงพี่น้องประชาชนผ่านการสื่อสารขององค์กรในมิติต่างๆ รวมถึงกิจกรรมขององค์กร และในรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการโดยผ่านกิจกรรมและประเพณีของชุมชนซึ่งได้ใช้เวทีและการเข้าร่วมสื่อสารสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นในคราวเดียวกัน โดยได้นำเรื่องราวต่างๆ เข้าปรึกษาในคณะที่ปรึกษาร่วมกันประเมินการแก้ปัญหาและการสื่อสารสร้างความเข้าใจถึงประชาชน โดยมอบหมายให้งานประชาสัมพันธ์มีส่วนในการวางแผนการวิเคราะห์แก้ไขการสื่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง สร้างความร่วมมือและสร้างความเข้าใจให้มากที่สุด

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขาน้ำพันช์มีการการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยการลงไปให้ข้อมูล ข่าวสาร กับประชาชนในหมู่บ้านเป็นประจำทุกๆ เดือน...”

(กิจดิกร โก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขาน้ำพันช์มีการการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยมีการประเมินและวิเคราะห์ก่อนไปถึงประชาชนบางงานประเมินไว้ข้ามปีเพื่อจัดทำแผนต่อไปและสื่อสารได้ตรงจุดแบบติดต่อประชาชนโดยตรง...”

(สมพงษ์ ทรฤทธิ, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมในหน่วยงานราชการอื่น ได้เชิญเข้าร่วม...”

(สง่า ทุ่มกัก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีที่ปรึกษา แต่ครั้งก่อนลงประชุมหมู่บ้านนั้น จะมีการหารือเรื่องต่างๆ ที่จะนำไปสื่อสารชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชน เพื่อจะได้เข้าใจในแนวทางเดียวกัน...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีที่ปรึกษาโดยคณะบริหารพนักงานครอบครัวประชุมปรึกษาหารือเรื่องที่จะแก้ไขและมีที่ปรึกษาโดยตำแหน่งรองนายกและประธานสภาทั้งหมดร่วมกันในการแก้ปัญหา...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีที่ปรึกษาโดยมีคณะผู้บริหารเป็นที่ปรึกษา...”

(ธรรมบุญ บุญ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...ข้อมูลที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์นำมาวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ได้มาโดยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบันหรือตามสถานการณ์ตอนนี้ ประเมินสถานการณ์ไว้ก่อนพอเกิดปัญหาจะได้แก้ไขได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องสมบูรณ์...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...ข้อมูลที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์นำมาวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ได้มาโดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม / โครงการ...”

(สง่า ทุ่มกัก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์วางแผนการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยมอบหมายให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายส่งเอกสารรวมไปถึงที่ปรึกษาเลขานุการร่วมงาน...”

(วิรัตน์ มิตรคุณ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์วางแผนการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยมอบหมายให้ปลัด,งานประชาสัมพันธ์...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

1.1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์

การกำหนดวัตถุประสงค์ พบว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้ความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กรและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการกระตุ้นพฤติกรรมที่คาดหวังโดยมีการกำหนดประเด็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนดังนี้คือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ให้ความรู้เรื่องคุณธรรมให้ความรู้เรื่องกฎหมายให้ความรู้เรื่องที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีความถนัดให้ความรู้ความเข้าใจตามสถานการณ์ในขณะนั้นดำเนินการโดยการจัดประชุมชาวบ้านการจัดอบรมนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์เป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงก่อนการสื่อสารพบปัจจัยความสำเร็จคือได้รับการตอบรับจากประชาชน

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยเป็นการสื่อสารเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและเข้ารับบริการสาธารณะ...”

(กิจติกร ใ้คี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ชัดเจน...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน กำหนดโครงการ ,กำหนดงบประมาณ , วางแผนประชาสัมพันธ์...”

(สง่า ทุ่มกัก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...ผู้ตัดสินใจร่วมกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ได้แก่ ส่วนนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษา และหัวหน้างานฝ่ายต่างๆ ...”

(บุญฤทธิ์ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...ผู้ตัดสินใจร่วมกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีที่ปรึกษารองนายกเทศมนตรีและฝ่ายสื่อสาร...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...ผู้ตัดสินใจร่วมกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ได้แก่ ปลัดเทศบาล , งานประชาสัมพันธ์...”

(วิรัตน์ มิตรคุณ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...การกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสารประกอบด้วย การแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภัยพิบัติ เรื่องความเดือดร้อนของประชาชนที่เป็นเรื่องเร่งด่วน และ ปัญหาอื่นๆ ...”

(กิจติกร ใก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...การกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสารเพื่อตอบรับให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามที่เทศบาลจะจัดขึ้น...”

(ประพันธ์ ศศิเดโช, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การกำหนดวัตถุประสงค์การสื่อสาร โดยให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบข่าวสาร / สิ่งสื่อสาร...”

(วิรัตน์ มิตรคุณ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...การกำหนดความสำคัญของวัตถุประสงค์ก่อนหลังนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์พิจารณาจากความทุกข์ความเดือดร้อนของประชาชน...”

(ประพันธ์ ศศิเดโช, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การกำหนดความสำคัญของวัตถุประสงค์ก่อนหลังนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์พิจารณาจากคนที่ประชาชนได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...ระยะเวลา, การกำหนดความสำคัญของวัตถุประสงค์ก่อนหลังนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์พิจารณาจากความจำเป็น, ความสำคัญ...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

1.1.3 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย พบว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนโดยมีกลุ่มเป้าหมายภายในองค์การคือกลุ่มเพื่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์การคือกลุ่มประชาชน กลุ่มนักรการเมืองท้องถิ่นกลุ่มข้าราชการ กลุ่มครูและนักวิชาการกลุ่มสื่อมวลชนกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มชาวไร่ชาวนาและกลุ่มองค์กรอื่นๆ กำหนดกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์เป็นผู้ดำเนินการจัดทำช่วงก่อนการสื่อสารพบปัญหาอุปสรรคคือนักการเมืองท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือพบปัจจัยความสำเร็จคือผู้รับสารได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีหลักเกณฑ์การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยมีกลุ่มเป้าหมายหลักในการสื่อสารต่อประชาชนที่เข้าร่วมประชุม/ ทำกิจกรรมต่างๆ ...”

(กิจติกร โก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีหลักเกณฑ์การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยการเชิญประชาชนมาประชุมวางแผนเพื่อสิ่งนั้นให้บรรลุผลสำเร็จในอนาคตข้างหน้า...”

(บุญฤทธิ เนาวรรตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีหลักเกณฑ์การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยแบ่งตามความสามารถในการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย...”

(วิรัตน์ มิตรคุณ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

1.1.4 การกำหนดสาร

การกำหนดสาร พบว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิดจากองค์ความรู้จากเอกสารองค์ความรู้จากเรื่องธรรมมีการกำหนดสารเพื่อถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคมกำหนดสารเพื่อถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้นกำหนดสารเพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารมีความรู้เกี่ยวกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสาร โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษมีการกำหนดประเด็นและรายละเอียดของสารที่ชัดเจนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้กำหนดสารจัดทำในช่วงก่อนการสื่อสารพบปัจจัยความสำเร็จคือการมีความจริงใจในการสื่อสารกำหนดสารตามความสนใจในสถานการณ์ขณะนั้นผู้เข้าร่วมประชุมให้ความสนใจฟังทุกครั้ง

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดเนื้อหาของสารในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยไม่ได้กำหนดใช้อย่างเป็นทางการ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดเนื้อหาของสารในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยการใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจและเนื้อหาที่ชัดเจนในการสื่อสาร...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดเนื้อหาของสารในการวางเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน กระทั่งในเนื้อหาฟังง่ายเข้าใจง่าย...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดนโยบายด้านการบริการจะต้องรวดเร็วทันเหตุการณ์มีประสิทธิภาพ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมกำจัดขยะหรือแยกแยะ โดยมีเป้าหมายในอนาคตข้างหน้า...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดนโยบายด้าน ทุกด้านที่เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดเนื้อหาและรูปแบบสารไม่ได้กำหนดอย่างเป็นทางการ..”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์มีการกำหนดเนื้อหาและรูปแบบสารโดยกำหนดเนื้อหาที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายในรูปแบบเป็นจดหมายส่งผ่านถึงบ้าน....”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...มีการกำหนดเนื้อหาและรูปแบบสารโดยกำหนดเนื้อหาครบตรงประเด็นเข้าใจง่าย...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

1.1.5 การกำหนดสื่อและกิจกรรม

การกำหนดสื่อและกิจกรรม พบว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ทั้งหมดมีการกำหนดสื่อและกิจกรรมที่ชัดเจนสื่อที่ใช้คือสื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้สื่อบุคคลจดหมายข่าวสื่อการสอนเว็บไซต์และสื่อที่ควบคุมไม่ได้คือสื่อวิทยุสื่อโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหนังสือพิมพ์ส่วนกลางและนิตยสารส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้กิจกรรมนัดหมายประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้านกำนันและนักการเมืองท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการจัดอบรมจัดรายการวิทยุสอนหนังสือกิจกรรมมูลนิธิกิจกรรมสมาคมแสดงวิธีดำเนินการคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งและในขณะดำรงตำแหน่งพบปัญหาอุปสรรคคือการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเป็นไปด้วยความยากลำบากพบปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดความรู้กับประชาชนและก่อให้เกิดการตอบรับจากการสื่อสาร

“...นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเลือกใช้สื่อและกิจกรรมเพื่อใช้ติดต่อสารกับประชาชนใช้สื่อโซเชียลมีเดีย ทางไลน์ Facebook...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเลือกใช้สื่อและกิจกรรมเพื่อใช้ติดต่อสารกับประชาชน โดยการสื่อสารทางผู้นำในหมู่บ้านหรือกลุ่มไลน์ในตำบลและสื่อแบบจดหมายถึงบ้าน...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการวางแผนการใช้สื่อ โดยไม่ได้กำหนดแบบชัดเจน ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชุม/ การที่มีกิจกรรมต่างๆ ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการวางแผนการใช้สื่อวางแผนล่วงหน้าและรวดเร็วต่อประชาชน ในแต่ละเรื่องเพื่อประชาชน...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

1.1.6 การกำหนดงบประมาณ

การกำหนดงบประมาณ พบว่า มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับเทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและแบ่งสรรปันส่วนทำอะไรบ้างมีการกำหนดงบประมาณโดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อนมากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณมีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ไปในแต่ละอย่าง

1) นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับเทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและแบ่งสรรปันส่วนทำอะไรบ้าง...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

2) นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณโดยพิจารณาจากสิ่งใดเป็นสำคัญ

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณ โดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดงบประมาณ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อนมากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณ...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

3) นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชนอย่างไร

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ ไปในแต่ละอย่าง...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า ในการวางแผนการสื่อสาร นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ นายกเทศมนตรีมีประเมินในการวางแผนเพื่อสื่อสารกับประชาชน ในรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ด้วยวิธีส่งข้อมูลข่าวสารถึงพี่น้องประชาชนผ่านการสื่อสารขององค์กรในมิติต่างๆ และในรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ โดยผ่านกิจกรรมและประเพณีของชุมชนซึ่งได้ใช้เวทีและการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อสารสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็น โดยได้นำเรื่องราวต่างๆ เข้าปรึกษาในคณะที่ปรึกษาร่วมกันประเมินการแก้ปัญหา และการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับประชาชน และการวางแผนการวิเคราะห์แก้ไขการสื่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง มีการกำหนดวัตถุประสงค์ นายกเทศมนตรีเทศบาลมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้ความรู้ วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กร มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย นายกเทศมนตรีมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรคือกลุ่มเพื่อน นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือกลุ่มประชาชน กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นกลุ่มข้าราชการ กลุ่มครูและนักวิชาการกลุ่มสื่อมวลชนกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มชาวไร่ชาวนาและกลุ่มองค์กรอื่นๆ มีการกำหนดสาร นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิด ถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม และถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารให้มีความรู้ ความเข้าใจ โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสาร โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษ 5) การกำหนดสื่อและกิจกรรม

นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสื่อมีดังนี้สื่อจดหมายข่าว สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและนิตยสารส่วนกิจกรรมที่ใช้ในการนัดหมายกิจกรรมกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้านกำนันและนักการเมืองท้องถิ่นเข้า ร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น 6) การกำหนดงบประมาณ มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อ ติดต่อดสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับ เทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและแบ่งสรรปันส่วน ทำอะไรบ้างมีการกำหนด งบประมาณโดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อน มากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณมีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อดสื่อสารกับ ประชาชนโดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ไปใน แต่ละอย่าง

1.2 การดำเนินการสื่อสาร

ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินการสื่อสาร นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีการทำการสื่อสารกับประชาชนในส่วนที่ชัดเจน คือการใช้ป้ายประกาศแสดงผลงาน และใช้สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล สื่อป้ายโฆษณาผลงาน ทั้งนี้การใช้สื่อบุคคล มีการ ดำเนินงานผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงานกิจกรรม และไม่ได้ระบุ ในแผนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานสังคมพื้นบ้านที่ต้องปรากฏตัวต่อสาธารณชน เช่น งานบุญ งาน แต่งงาน งานบวช งานศพ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น นอกจากนี้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ยังใช้การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการฝึกทักษะวิชาชีพ โครงการอบรมให้ความรู้ ประชาสังคม ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาพื้นที่ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการเป็นประธาน เป็นผู้ประสานงาน วิธีดำเนินการคือ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ดำเนินการประสานความร่วมมือกับทีมงานและ เครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งและในขณะที่ดำรงตำแหน่ง พบ ปัญหาอุปสรรคคือการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเป็น ไปด้วยความยากลำบาก จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิด กระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

“...นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการใช้สื่อทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ บุคคล เช่นป้ายประกาศ การเข้าร่วมกิจกรรม ”

(บุญฤทธิ์ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเลือกใช้สื่อและกิจกรรมเพื่อใช้ติดต่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง เช่นการ เข้าร่วมงานบุญกุศล งานประจำปี งานแต่งงาน งานบวช งานศพ”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการวางแผนการใช้สื่อโดยไม่ได้กำหนดแบบชัดเจน ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชุม/ การที่มีกิจกรรมต่างๆ ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการวางแผนการใช้สื่อวางแผนล่วงหน้าและรวดเร็วต่อประชาชนในแต่ละเรื่องเพื่อประชาชน...”

(กิตติกร โก่อ๊ต, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่าในด้านการดำเนินการสื่อสาร นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการทำการสื่อสารกับประชาชนในส่วนที่ชัดเจน คือการใช้ป้ายประกาศแสดงผลงาน และใช้สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล สื่อป้ายโฆษณาผลงาน ทั้งนี้การใช้สื่อบุคคล มีการดำเนินงานผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงานกิจกรรม และไม่ได้ระบุในแผนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานสังคมพื้นที่บ้านที่ต้องปรากฏตัวต่อสาธารณชน เช่น งานบุญ งานแต่งงาน งานบวช งานศพ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น นอกจากนี้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ยังใช้การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการฝึกทักษะวิชาชีพ โครงการอบรมให้ความรู้ ประชาสังคม ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการเป็นประธาน เป็นผู้ประสานงาน วิธีดำเนินการคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ดำเนินการประสานความร่วมมือกับทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งและในขณะที่ดำรงตำแหน่งพบ ปัญหาอุปสรรคคือการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเป็นไปด้วยความยากลำบาก จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

1.3 การประเมินผลการสื่อสาร

การประเมินผลการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า การประเมินผลการสื่อสารมีการประเมินผลการสื่อสารด้วยวิธีการประเมินด้วยตัวเอง จากการตอบรับของประชาชน เนื่องจากสื่อที่ใช้ในการสื่อสารและได้ผลมากที่สุดคือ สื่อบุคคล และมีการประเมินผลการรับรู้ด้วยการพูดคุย สนทนา กับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร คือประชาชน กระบวนการประเมินผลการสื่อสาร กระทำผ่านกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการพัฒนาอาชีพ โครงการกิจกรรมวันสำคัญ วิธีการประเมินผลคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ในการการประเมินผลการสื่อสารของอีกกรณี จะมีทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำโดยเฉพาะกรณี การฝึกอบรม การให้ความรู้ การทำประชาคม หรือประชาคมกับประชาชน ที่มีการประเมินผลการดำเนินงานรวมอยู่ด้วย ปัญหาอุปสรรคคือ รูปแบบการประเมินผลการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน ขาดการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม และการประเมินผลเชิงปริมาณ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชน และเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

“...นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีนิพันธ์ มีการประเมินผลการสื่อสารด้วยวิธีการประเมินด้วยตัวเอง จากการตอบรับของประชาชน เพราะจะได้ผลมากที่สุดคือ สื่อบุคคล และมีการประเมินผลการรับรู้ด้วยการพูดคุย สนทนา ”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“ในการประเมินผลการสื่อสารของนายกเทศมนตรี ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเป็นทางการ เพราะการสื่อสารจะเน้นการพูดคุย สนทนา ก็จะมีการรับรู้ รับฟัง และสื่อสารสองทาง ประเมินผลไปในตัวด้วยกระบวนการที่เป็นกันเอง...”

(สมบุรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

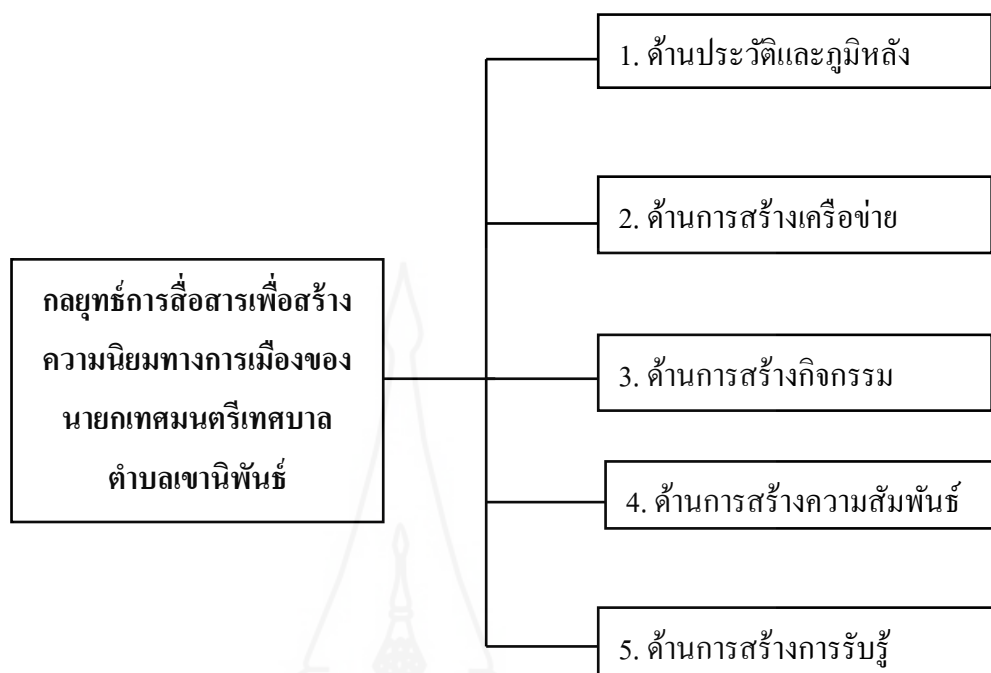
“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการประเมินผลการสื่อสารที่เป็นทางการชัดเจน ส่วนใหญ่จากการประชุม/ การที่มีกิจกรรมต่างๆ หรืองานประจำปีต่างๆ ”

(กิจติกร ใก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า ในด้านการประเมินผลการสื่อสาร นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ การประเมินผลการสื่อสารมีการประเมินผลการสื่อสารด้วยวิธีการประเมินด้วยตัวเอง จากการตอบรับของประชาชน เนื่องจากสื่อที่ใช้ในการสื่อสารและได้ผลมากที่สุดคือ สื่อบุคคล และมีการประเมินผลการรับรู้ด้วยการพูดคุย สันทนาการกับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร คือประชาชน กระบวนการประเมินผลการสื่อสารกระทำผ่านกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกัน มีทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำโดยเฉพาะกรณี การฝึกอบรม การให้ความรู้ การทำประชามติ หรือประชามติกับประชาชน ที่มีการประเมินผลการดำเนินงานรวมอยู่ด้วย ปัญหาอุปสรรคคือ รูปแบบการประเมินผลการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน ขาดการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม และการประเมินผลเชิงปริมาณ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีผลการศึกษาข้อมูลสภาพปัญหาการสื่อสารประกอบด้วย 1) ด้านประวัติและภูมิหลัง 2) ด้านการสร้างเครือข่าย 3) ด้านการสร้างกิจกรรม 4) ด้านการสร้างความสัมพันธ์ 4) การการสร้างการรับรู้ สรุปเป็นภาพที่ 4.2 ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.2 ประเด็นกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

2.1 ด้านประวัติและภูมิหลัง

ผลการวิจัย พบว่า ด้านประวัติและภูมิหลัง ผลโดยรวม 1) ประวัติการศึกษาและการทำงานก่อนมาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จบการศึกษาด้านกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยทำงานด้านการเปิดบริษัทขายประกันชีวิต และทนายความ 2) ประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคมก่อนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มักจะร่วมงานในหมู่บ้าน ตำบล รวมทั้งงานสังคมต่างๆ ให้การช่วยเหลือสังคมมีทั้งแรงกายและเงินช่วยเหลือตามกำลัง 3) การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยเป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้ทุกคนชั้นและจริงใจ เวลาทำงานสนุกสนานในเวลาบันเทิง

2.1.1 ประวัติการศึกษาและการทำงานก่อนมาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี

ประวัติการศึกษาและการทำงาน พบว่า จบการศึกษาด้านกฎหมาย นิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อจบการศึกษาได้ทำงานด้านการเปิดบริษัทขายประกันชีวิต และต่อมาได้ทำงานในกลุ่มทนายความให้การรับปรึกษาด้านคดีต่างๆ ทั่วไป

“...ก่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มาดำรงตำแหน่งท่านมีประวัติการศึกษาและการทำงาน โดยทราบว่าท่านจบการศึกษาด้านกฎหมาย นิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเคยทำงานด้านการเปิดบริษัทขายประกันชีวิต และทนายความ...”

(สมบุรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ก่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มาดำรงตำแหน่งท่านมีประวัติการศึกษาและการทำงาน โดย ก่อนจะมาเป็นนายกท่านจบปริญญาตรีอยู่ในสังคมระดับสูงต่ำช่วยเหลือสังคมเพราะการภายในงานท่านอยู่ในสังคมดีทำงานอยู่ในกลุ่มทนายความปรึกษาปัญหาต่างๆ ได้...”

(คูสัต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ก่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มาดำรงตำแหน่งท่านมีประวัติการศึกษาและการทำงาน โดยท่านมีประวัติการศึกษาดีการทำงานดี...”

(บุญฤทธิ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

2.1.2 ประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคมก่อนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี

ประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคมก่อนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีพบว่า เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มักจะร่วมงานในหมู่บ้าน ตำบล และตำบลใกล้เคียง รวมทั้งงานสังคมต่างๆ ไม่เคยขาด โดยการช่วยเหลือสังคมมีทั้งร่างกายและเงินช่วยเหลือตามกำลัง โดยเป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้ทุกคน และจริงใจเวลาทำงานสนุกสนานในเวลาบันเทิง

“...ท่านก่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มาดำรงตำแหน่งท่านมีประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคม โดยเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มักจะร่วมงานในหมู่บ้าน ตำบล และตำบลใกล้เคียง รวมทั้งงานสังคมต่างๆ ไม่เคยขาด...”

(สมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...ก่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มาดำรงตำแหน่งท่านมีประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคม โดยการช่วยเหลือสังคมมีทั้งร่างกายและเงินช่วยเหลือตามกำลัง เช่นช่วยปรึกษาแก้ไขปัญหาคือความแบบไม่คิดเงินช่วยเหลือท้องถิ่นตามความสามารถ...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

2.1.3 การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนายกเทศมนตรี

การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี พบว่า เป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้ทุกคนชั้นและจริงใจเวลาทำงานสนุกสนานในเวลาบันเทิง

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยเป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแบบอย่างอยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้ทุกคนชั้นและจริงใจเวลาทำงานสนุกสนานในเวลาบันเทิง...”

(สมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นผู้นำที่ดี...”

(ประพันธ์ ศศิเดโช, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์เป็นผู้มีประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคม โดยการช่วยเหลือสังคมมีทั้งร่างกายและเงินช่วยเหลือประชาชนในกรณีต่างๆ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นผู้นำที่ดี

2.2 ด้านการสร้างเครือข่าย

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย ผลโดยรวม 1) ความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเป็นผู้สร้างเครือข่ายทั้งในองค์กร คือ ความรับผิดชอบในการกระทำต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และการสร้างเครือข่ายนอกองค์กรที่เป็นประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบหรือ

องค์กรเครือข่ายในเขตเทศบาลมักให้ความสำคัญกับกิจการ การมีส่วนร่วม และงานสังคมต่างๆ 2) ความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวแทนเทศบาลเป็นรูปธรรมจากการทำงานในโครงการต่างๆ ที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบุคลากรคนเรียบง่าย พูดได้ดี และสามารถแก้ไข ปัญหาจากข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยเวทีเจรจา สร้างความเข้าใจให้กับประชาชน 3) ทักษะการสื่อสาร ของนายกเทศมนตรี การเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร พูดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความ เข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นและถ้อยทีถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบาย เรื่องราวประกอบให้ประชาชนเข้าใจง่าย

2.2.1 ความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรี

ความรับผิดชอบของนายกเทศมนตรี พบว่า เป็นผู้สร้างเครือข่ายทั้งใน องค์กร คือ ความรับผิดชอบในการกระทำต่อผู้อยู่ได้บังคับบัญชา การตรงต่อเวลาในการทำงาน ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีขององค์กร รวมไปถึงการสร้างเครือข่ายนอกองค์กรไม่ว่าจะเป็นประชาชน ในพื้นที่รับผิดชอบหรือองค์กรเครือข่ายนายกเทศมนตรีมักให้ความสำคัญกับกิจการงานสังคม ต่างๆ และรวมไปถึงการริเริ่มนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่ถือเป็น หน้าหน้า นโยบายโดยตรงของนายกเทศมนตรี

“...การกระทำที่คิดว่าเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเทศบาล ตำบลเขานิพันธ์คือด้านการศึกษา ซึ่งจบการศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย มีความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี...”

(สง่า ทุ่มกัก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...การกระทำที่คิดว่าเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเทศบาล ตำบลเขานิพันธ์คือรับผิดชอบในการทำผิดถูกชัดเจนกับลูกน้องตรงต่อเวลาและรวดเร็วเวลาทำงาน...”

(กิจติกร ใก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...การกระทำที่คิดว่าเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเทศบาล ตำบลเขานิพันธ์คือ มีความรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นต่อผู้ใต้บังคับบัญชา...”

(วิรัตน์ มิตรคุณ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

2.2.2 ความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวนายกเทศมนตรี

ความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวนายกเทศมนตรี พบว่า เป็นรูปธรรม จากการทำงานในโครงการต่างๆ จากงบประมาณในแต่ละครั้งจนได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นเข้าร่วมด้วยทำให้ผลงานด้านต่างๆ ประจักษ์แก่สายตาประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบุคลิกภาพของตัวนายกเทศมนตรีเป็นคนเรียบง่ายมีศิลปะการพูดได้ดีและสามารถแก้ไขปัญหาจากข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยเวทีเจรจาสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนรวมไปถึงความอ่อนน้อมที่เห็นทุกคนดูญาติมิตรรวมถึงความสัมพันธ์อันดีในการทำกิจกรรมจิตอาสาและกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับประชาชนและองค์กรมักจะเห็นนายกเทศมนตรีปรากฏตัวเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยการแต่งกายสุภาพเข้ากับกิจกรรมอุปนิสัยร่าเริงดูกาลเทศะที่เหมาะสม

“...สิ่งที่ทำให้ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในตัวนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์คือผลปฏิบัติกรหลายๆ โครงการที่สามารถขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นๆ ได้เป็นจำนวนมากในแต่ละครั้ง...”

(ธรรมบุญ บุญ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...สิ่งที่ทำให้ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในตัวนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์คือ การพูดจริงทำจริงและรวดเร็ว...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...สิ่งที่ทำให้ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในตัวนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์คือการพูดจริง ทำจริง...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์มีเทคนิคในการพูดคุยกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ โดยท่านเป็นบุคคลที่มีความถนัด ละศิลปะการพูดได้ดีทุกสถานการณ์สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ได้จากหนักเป็นเบา แล้วคลี่คลายได้...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีเทคนิคในการพูดคุยกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ โดยดูที่คำที่สูงมีลูกเล่นลูกล้อกับคำพูดสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีเทคนิคในการพูดคุยกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้ความเป็นกันเองเสมือนทุกคนเป็นญาติ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีการแต่งกายในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมทุกกิจกรรม...”

(เอกชัย สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีการแต่งกายในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยดูกาลเทศะเกี่ยวกับบุคลิกภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุดจิตอาสา หมวกผ้าพันคอเสื้อผ้ากางเกงดำรองเท้าหุ้มส้นเอาเสื้อไว้ในกางเกงเป็นต้น...”

(ผุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีการแต่งกายในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยมีความเหมาะสม...”

(คูสิต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีสิ่งที่ทำให้ประชาชนประทับใจในตัวของท่านคือมีอุปนิสัย ร่าเริง สามารถทำกิจกรรมร่วมกับพี่น้องประชาชนได้ทุกกิจกรรม...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธุ์มีสิ่งที่ทำให้ประชาชนประทับใจในตัวของท่านคือกินอยู่แบบไม่ถือตัวเข้ากันได้กับทุกคนทุกชนชั้นและเด็กหรือผู้ใหญ่...”

(สมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีสิ่งที่ทำให้ประชาชนประทับใจในตัวของท่านคือการปฏิบัติแบบเดิมถือว่าคืออยู่แล้ว...”

(สมพงษ์ ทรัพย์, 8 พฤศจิกายน 2562)

2.2.3 ทักษะการสื่อสารของนายกเทศมนตรี

ทักษะการสื่อสาร พบว่า นายกเทศมนตรีมีทักษะการเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร ยึดหลักความเป็นที่เป็นน้อม พุดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในห้องที่รับผิดชอบและถ้อยที่ถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ เสียงตามสายหรือผ่านผู้นำชุมชนเพื่อขยายและอธิบายส่งต่อเรื่องราวต่างๆ พร้อมทั้งมีทักษะการอธิบายการประกอบยกตัวอย่างให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อถึง ให้ประชาชนเข้าใจง่ายขึ้นมาประกอบการอธิบาย

“...ในเวลาพูดคุยกับชาวบ้านนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิคหรือลักษณะการคุย โดยท่านจะยึดหลักความเป็นที่เป็นน้อม พุดได้ อาศัยความเข้าใจง่ายๆ ไม่มีพิธีการมาก ประชาชนสามารถเข้าพุดปะพุดคุยได้...”

(สมพงษ์ ทรัพย์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...ในเวลาพูดคุยกับชาวบ้านนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิคหรือลักษณะการคุย โดยพุดคุยแบบเป็นกันเองแต่เอาจริงในเรื่องงานอาจจะพุดเล่นหยอกล้อกันบ้างธรรมดา...”

(ประพันธ์ ศศิเดโช, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...ในเวลาพูดคุยกับชาวบ้านนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิคหรือลักษณะการคุย โดยใช้ภาษาที่ชาวบ้านเข้าใจได้ง่าย...”

(สง่า ทุมกัก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์สื่อสารให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจตามที่ท่านพุด โดยการรับรู้ของประชาชนส่งผ่านผู้นำหมู่บ้านแต่ละฝ่ายหรือเรียกประชุมร่วมกับเทศบาลทำความเข้าใจ...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์สื่อสารให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจตามที่ท่านพูด โดยใช้ภาษาที่ชาวบ้านเข้าใจได้ง่าย...”

(คูสิต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ระหว่างที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการสังเกตบุคคลที่ท่านพูดอยู่ด้วยโดยกสนมองหน้าและทำความเข้าใจในสิ่งที่ท่านพูดด้วยและดูท่าทีการตอบรับของอีกฝ่าย...”

(เอกชัย สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...ระหว่างที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการสังเกตบุคคลที่ท่านพูดอยู่ด้วยโดยแสดงอาการปกติ...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิควิธีการในการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบโดยการส่งผ่านผู้นำหรือหน่วยงานสื่อโฆษณาทางหมู่บ้านแบบประชาสัมพันธ์หรือหนังสือไปถึงผู้เกี่ยวข้อง...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิควิธีการในการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบโดยการพูดคุยเป็นกันเอง...”

(คูสิต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการใช้ภาษาในการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และเป็นภาษาถิ่น...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการใช้ภาษาในการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบโดย ใช้ภาษาเข้าใจง่ายเป็นกันเองพูดแบบสบายๆ ไม่มีเรียสหยอกล้อไปบ้างหัวเราะไปบ้าง...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการใช้ภาษาในการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบโดย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ฟังไม่ยาก...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ใช้ตัวอย่างประกอบการอธิบายโดยมีการยกตัวอย่างจากเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง...”

(สมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ใช้ตัวอย่างประกอบการอธิบายโดยใช้คำพูดแบบมองเห็นภาพมากกว่าไม่ต้องอธิบายมาก...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ใช้ตัวอย่างประกอบการอธิบายโดยยกตัวอย่างให้เห็นภาพ...”

(บุญฤทธิ์ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีคำพูดที่ติดปากทำให้ประชาชนจดจำท่านเช่น เมื่อมีบุคคลนำเสนอข้อคิดเห็นหรือปรึกษา ท่านจะบอกว่า มีครับ ดีมาก อะไรประมาณนี้...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีคำพูดที่ติดปากทำให้ประชาชนจดจำท่าน โดยการพูดแบบอารมณ์ดีพูดไปหัวเราะไป...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีคำพูดที่ติดปากทำให้ประชาชนจดจำท่านทางเทศบาลจะดำเนินการให้เรียบร้อย...”

(ผุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการพูดคุยความในสิ่งที่ท่านต้องการให้ประชาชนจดจำได้โดยการพยายามสร้าง โครงการแก้มลิงเพื่อบรรเทาภัยแล้ง...”

(วิระ จรัสกุล, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีเทคนิคในการทำให้ประชาชนจดจำสิ่งที่ท่านพูดโดยผ่านกิจกรรมการบริจาคเงินเป็นทุนการศึกษา, การช่วยเหลือผู้ยากไร้..”

(สง่า ทุมก๊ก, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการแสดงความจริงใจกับประชาชนที่รับฟังท่าน โดยท่านยินดีต้อนรับผู้มาขอคำปรึกษาทุกคน...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของท่าน โดยการเป็นกันเองไม่ต้องมีพิธีการ สามารถพูดคุยได้ ไม่ว่าจะทางโทรศัพท์ หรือมาพบที่สำนักงานที่เทศบาล ก็ไม่จำเป็นต้องนัดล่วงหน้า...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของท่านโดยประชาชนสามารถเข้าพบโดยตรงได้...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีในการปราศรัยให้กับประชาชนโดยการนั่งสนทนาแบบต่อหน้า...”

(สุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ในด้านการสร้างเครือข่าย ท่านมีความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเป็นผู้สร้างเครือข่ายทั้งในองค์กร คือ ความรับผิดชอบในการกระทำต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และการสร้างเครือข่ายนอกองค์กรที่เป็นประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบหรือองค์กรเครือข่ายในยกเทศมนตรีมักให้ความสำคัญกับกิจการการมีส่วนร่วม และงานสังคมต่างๆ ท่านมีความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวนายกเทศมนตรีเป็น

รูปธรรมจากการทำงานในโครงการต่างๆ ที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบุคลิกภาพคนเรียบง่าย พูดได้ดี และสามารถแก้ไขปัญหามาจากข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยเวทีเจรจา สร้างความเข้าใจให้กับประชาชน ท่านมีทักษะการสื่อสารของนายกเทศมนตรี การเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร พูดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นและถ้อยทีถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวประกอบให้ประชาชนเข้าใจง่าย

2.3 ด้านการสร้างกิจกรรม

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างกิจกรรม ผลโดยรวม 1) กิจกรรมภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีการวางแผนนโยบายการสร้างกิจกรรมภายในองค์กรผ่านความร่วมมือกับบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรัก ความสามัคคีภายในองค์กร ทั้งยังสร้างความเข้าใจ ความผูกพันกันในองค์กรได้ระดับหนึ่ง 2) กิจกรรมภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรี ปฏิบัติตามแผนกิจกรรมระหว่างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ตามภาระหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและนอกพื้นที่ โดยผ่านกิจกรรมของแผนงานประจำปี

2.3.1 กิจกรรมกิจกรรมภายในองค์กร

กิจกรรมภายในองค์กร พบว่า นายกเทศมนตรีมีการวางแผนนโยบายการสร้างกิจกรรมภายในองค์กร โดยผ่านแผนนโยบายความร่วมมือกับบุคลากรในการสร้างกิจกรรมต่างๆ เช่น กีฬาภายใน พัฒนาพื้นที่สำนักงาน การจัดจิตอาสาบริการสังคมเป็นต้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรัก ความสามัคคีภายในองค์กร ทั้งยังสร้างความเข้าใจ ความผูกพันกันในองค์กรได้ระดับหนึ่ง

“...สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ การสร้างความรักความสามัคคีภายในองค์กรด้วยตนเอง ซึ่งผมในฐานะรองนายกเทศมนตรีเข้ามาบริหาร วางแผนนโยบายความร่วมมือด้วยกันที่จะผลักดันกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ให้เกิดขึ้นและด้วยความเต็มใจจากทุกคนทุกฝ่าย...”

(คูสิต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...กิจกรรมภายในองค์กรจะมีตามแผนงานกิจกรรมประจำปีที่ต้องทำตามนโยบายความร่วมมือและกิจกรรมอาจเพิ่มเข้ามาตามสถานการณ์วาระเพิ่มเติมกิจกรรมหลักภายในเช่น กีฬาภายใน พัฒนาพื้นที่สำนักงานประจำเดือน...”

(ผุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานร่วมกันภายในองค์กรที่จะสร้างความผูกพัน ความสามัคคีถือว่าเป็นสิ่งดีๆ ที่คนทำงานหรือบุคลากรได้มีโอกาสพูดคุยเปิดใจโดยใช้กิจกรรมเหล่านี้เป็นการเชื่อมโยง...”

(เอกชัย สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

2.3.2 กิจกรรมภายนอกองค์กร

กิจกรรมภายนอกองค์กร พบว่า นายกเทศมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนกิจกรรมระหว่างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ตามภาระหน้าที่ของผู้บริหารองค์กรและต้องเชื่อมสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและนอกพื้นที่โดยผ่านกิจกรรมของแผนงานประจำปี เช่น งานประเพณีต่างๆ วันสำคัญๆ ที่ได้บรรจุในแผนนโยบายและการเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ เช่น งานบุญ งานบวช งานขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งมีต่อกันระหว่างองค์กรเครือข่ายกับองค์กรภายใน ผู้นำชุมชนกับนายกเทศมนตรี ประชาชนกับนายกเทศมนตรี ทั้งนี้นายกเทศมนตรีเปรียบเสมือนตัวแทนการทำงานขององค์กรในฐานะผู้บริหารที่ทุกคนให้ความสำคัญ

“...ส่วนที่เป็นเครือข่ายจริงๆ ขององค์กรผมเองในฐานะหนึ่งผู้บริหารองค์กรมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแผนกิจกรรมสำคัญๆ หรือมอบหมายให้ผู้บริหารท่านอื่นๆ เข้าร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เป็นองค์กรเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ ทุกภาคส่วนอันนี้ถือเป็นภาระหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้บริหารที่เปรียบเสมือนตัวแทนขององค์กรของเรา...”

(สมบูรณ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ทางเทศบาลมีแผนความเชื่อมโยงผ่านแผนกิจกรรมประจำปี เช่น งานประเพณีวันสำคัญๆ กับองค์กรภายนอกและองค์กรเครือข่ายต่างๆ อยู่แล้ว และกิจกรรมความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่ที่เชื่อมกันกิจกรรมต่างๆ ได้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือของผู้นำชุมชนแต่ละพื้นที่ในการสร้างกิจกรรมร่วมกันอยู่เสมอ...”

(สุชาติ พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีท่านเดินทางพบปะพี่น้องประชาชนแทบทุกงานไม่ว่าจะเป็นงานสังคมหรืองานต่างๆ เราเองในฐานะตัวแทนผู้นำหมู่บ้านรู้สึกภูมิใจที่นายกเทศมนตรีให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่างๆ ของประชาชนไม่ว่างานเล็กงานใหญ่ท่านให้ความสำคัญเท่าๆ กัน...”

(กิจติกร โก้ดี, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า ด้านการสร้างกิจกรรมนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ท่านมีการดำเนิน กิจกรรมภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีการวางแผนนโยบายการสร้างกิจกรรมภายในองค์กรผ่านความร่วมมือกับบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรัก ความสามัคคีภายในองค์กร ทั้งยังสร้างความเข้าใจ ความผูกพันกันในองค์กรได้ระดับหนึ่ง ส่วนกิจกรรมภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรี ปฏิบัติตามแผนกิจกรรมระหว่างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ตามภาระหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและนอกพื้นที่ โดยผ่านกิจกรรมของแผนงานประจำปี

2.4 ด้านการสร้างความสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ผลโดยรวม 1) ความสัมพันธ์ภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในองค์กร ประกอบด้วย พุดจาไพเราะทักทายด้วยไมตรีจิต ให้ความร่วมมือในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยความเต็มใจและจริงใจ รวมไปถึงการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา 2) ความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรีมักไปมาหาสู่กับผู้นำชุมชน เครือข่ายต่างๆ และประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและใกล้เคียงอยู่เสมอ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณี งานสังคมเป็นส่วนใหญ่ และถามไถ่สารทุกข์สุกดิบด้วยความห่วงใย สร้างความสนิทสนมกับชาวบ้านจนเป็นที่พูดกันติดปากในหมู่บ้านว่า “ที่ไหนมีงานที่นั่นต้องมีนายก”

2.4.1 ความสัมพันธ์ภายในองค์กร

ความสัมพันธ์ภายในองค์กร พบว่า นายกเทศมนตรีเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่และบุคลากรภายในองค์กร โดยมีความสัมพันธ์อันดีที่ประกอบด้วย พุดจาไพเราะทักทายด้วยไมตรีจิต ให้ความร่วมมือในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ด้วยความเต็มใจและจริงใจ มักกล่าวคำชมเชยและปลอบประโลมเมื่อล้มเหลว รวมไปถึงการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ซึ่งนายกเทศมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้บริหารสูงสุดขององค์กรนอกจากมีความสัมพันธ์อันดีแล้วยังเป็นที่ไว้วางใจของเพื่อนร่วมงานภายในองค์กรอีกด้วย

“...ถ้าพูดถึงตัวนายกเทศมนตรีเอง ท่านเองพูดจาไพเราะ จริงใจกับลูกน้องหรือเพื่อนร่วมงาน ไม่เคยถือตัว คอยแนะนำช่วยเหลือแก้ไขปัญหาไม่คิดท้าวว่าร้ายใคร ทำงานกับทุกคนด้วยความเต็มใจเต็มที่ทุกงาน...”

(สมบุรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ในการบริหารส่วนราชการซึ่งประเด็นเองรับผิดชอบนโยบายและแผนงานต่างๆ ร่วมกันกับท่านนายกเทศมนตรี ในความสัมพันธ์กับงานในองค์กรหรือความสัมพันธ์ในความเป็นส่วนตัวในการทำงานต่างรับผิดชอบในหน้าที่ตามกรอบกฎหมายและนโยบาย ตัวท่านนายกเทศมนตรีเองท่านเป็นคนทำงานด้วยความจริงใจน่าใส่ใจจริงใจถือว่าเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี...”

(ผุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ความเป็นกันเอง ตรงไปตรงมาและเข้าใจลูกน้องภายในสำนักงาน การให้ความสนิทสนมกับทุกคนเหมือนพี่น้องเหมือนเพื่อนเหมือนลูกหลาน เป็นที่น่าเชื่อถือและน่าเกรงใจของทุกคน ท่านเองมักกล่าวคำชมเชยและให้กำลังใจในการทำงานอยู่เสมอ ถึงแม้บางครั้งงานไม่รู้ล่วงตามเป้าหมายยังมีคำปลอบโยนช่วยกันหาหนทางแก้ไขจึงเป็นที่รักและเคารพของทุกคน...”

(เอกชัย สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

2.4.2 ความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร

ความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร พบว่า นายกเทศมนตรีมักใช้เวลาที่เหลือจากการทำงานไปมาหาสู่กับผู้นำชุมชน เครือข่ายต่างๆ และพี่น้องประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและใกล้เคียงอยู่เสมอ โดยผ่านกิจกรรมงานประเพณีและงานสังคมเป็นส่วนใหญ่ นายกเทศมนตรีเป็นผู้มีไมตรีจิตช่วยเหลือ ถามไถ่สารทุกข์สุขดิบด้วยความห่วงใย สร้างความสนิทสนมกับชาวบ้านและเป็นกันเองจนชาวบ้านไม่รู้สึกห่างเหินจนเป็นที่พูดกันติดปากในหมู่ชาวบ้านว่า “ที่ไหนมีงานที่นั่นต้องมีนายก”

“...นายกเป็นคนพูดจาดีไม่ถือตัว งานบุญ งานบวช งานบ้าน งานเล็กๆ น้อยๆ ที่น้องชาวบ้าน ได้พบได้เจอทุกงาน มีอะไรเล็กๆ น้อยๆ ที่พอจะช่วยได้ก็จะช่วยทันที ไม่ต้องเอ่ยปาก นายเทศมนตรีถือได้ว่าเป็นที่รักเคารพของชาวบ้านและเป็นที่พักยามเดือดร้อนเมื่อร้อนใจเสมอ...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...คงไม่มีใครไม่รู้จักนายกเทศมนตรีที่พูดอย่างนี้คือ “ที่ไหนมีงานที่นั่นต้องนายก” เป็นที่รู้กันว่าไม่ว่าชาวบ้านมีงานอะไรท่านจะมาด้วยตัวเองทุกครั้ง บางครั้งก็มาอยู่ร่วมงาน ไม่นานนักท่านก็มา ท่านนายกมักจะมาช่วงเย็นๆ หลังเลิกงานเพราะจะอยู่กับชาวบ้านได้นานๆ และมักร่วมวงสังสรรค์กับพี่น้องชาวบ้านเพื่อสอบถามสารทุกข์สุกดิบอยู่เสมอ...”

(ธรรมบุญ บุญ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2562)

“...ท่านนายกมักไปมาหาสู่กับชาวบ้านในพื้นที่ การที่ท่านได้มาเยี่ยมเยียนและเข้าถึงหน้าบ้านถึงเรือนของชาวบ้านไม่ทอดทิ้งตั้งแต่ก่อนที่จะมาสมัครเป็นนายกจนถึงบัดนี้ท่านยังคงเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติตัวเหมือนเดิมเอาใจใส่ชาวบ้านให้การช่วยเหลือการที่ท่านเป็นคนอภัยเสียดีที่ทักทายพูดจาดีและอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอจนชาวบ้านพูดจาหยอกล้อสร้างความสนิทสนมเข้ากับชาวบ้านได้ดีมากทีเดียว...”

(ภูมิเพชร นิลเพชร, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2562)

จึงสรุปได้ว่า ด้านการสร้างความสัมพันธ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพื้นที่ มีการสร้าง ความสัมพันธ์ภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในองค์กร ประกอบด้วย พูดจาไพเราะทักทายด้วยไมตรีจิต ให้ความร่วมมือในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยความเต็มใจและจริงใจ รวมไปถึงการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่อย่างตรงไปตรงมา ส่วนในด้านความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรีมักไปมาหาสู่กับผู้นำชุมชน เครือข่ายต่างๆ และประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและใกล้เคียงอยู่เสมอโดยการเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณี งานสังสรรค์เป็นส่วนใหญ่ และถามไถ่สารทุกข์สุกดิบด้วยความห่วงใย

2.5 ด้านการสร้างการรับรู้

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างการรับรู้ ผลโดยรวม 1) ความเป็นผู้นำทางการเมือง นายกเทศมนตรีประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ คำนึงถึงจริยธรรมมุ่งเห็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก สร้างความไว้วางใจในการเป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์และเป็นนายกเทศมนตรี

ที่มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดมา 2) การเปิดเผยต่อสาธารณะ นายกเทศมนตรีเปิดเผยข่าวสารต่างๆ ขององค์กรผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึงผ่านโดยผู้นำชุมชน รถแห่ ป้ายประกาศและเอกสารต่างๆ เป็นหลัก และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่เผยแพร่ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และประชาสัมพันธ์ ข้อมูลสำหรับบริการแก่ให้ประชาชน 3) การเปิดเผยตัวในที่สาธารณะ การปรากฏตัวของนายกเทศมนตรีจะพบเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่แทบทุกงาน 4) การทำงานเพื่อส่วนรวม นายกเทศมนตรี มีการทำงานที่เด่นชัดที่สุดคือการทำงานด้านนโยบายและโครงการต่างๆ และการทำงานเพื่อส่วนร่วมกับประชาชน และการทำกิจกรรมเยี่ยมเยียนประชาชนในยามเกิดเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในพื้นที่ด้วยความเสียสละมองเห็นถึงความทุกข์ยากที่ต้องได้รับแก้ไขเยียวยาอย่างเร่งด่วน 5) การรับฟังเรื่องราวของประชาชน นายกเทศมนตรีรับฟังเรื่องราวในการร้องทุกข์ด้านต่างๆ และได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการแก้ปัญหา และให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านผู้นำชุมชน ประชาชนและติดตามการแก้ปัญหาตลอดเป็นระยะๆ อีกทั้งรับแจ้งข่าวสารร้องเรียนผ่านสื่อการประสานงานในกลุ่มผู้นำชุมชนซึ่งเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นพบปะประชาชนในโอกาสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

2.5.1 ความเป็นผู้นำทางการเมือง

ความเป็นผู้นำทางการเมือง พบว่า นายกเทศมนตรีประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ตามอำนาจทางกฎหมาย คำมั่นถึงจริยธรรมมุ่งเห็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก สร้างความไว้วางใจในการเป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์และเป็นนายกเทศมนตรีที่มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดมา เป็นภาพที่ประชาชนจดจำ

“...การปฏิบัติตามกฎหมายของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพื้นที่ชัดเจนที่สุดคือการปฏิบัติงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านจัดซื้อ จัดจ้าง ด้านการใช้จ่ายเงิน...”

(ประพันธ์ ศศิเดโช, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การปฏิบัติตามกฎหมายของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพื้นที่ชัดเจนที่สุดคือจัดลำดับความสำคัญ – จำนวนประชากร...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือความซื่อสัตย์ไม่ทุจริตตรงไปตรงมาทุกหน่วยงานที่เข้ามา...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือ เน้นย้ำ พูดหลายครั้ง

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...ความโปร่งใสที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือประเพณีทุกอย่างในแต่ละปีจะจัดขึ้นที่เทศบาลกิจกรรมและต่อเนื่องมาตลอดทุกวันนี้...”

(สมบุญ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ความโปร่งใสที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือ ยกตัวอย่างให้ชัดเจนให้เห็นภาพ...”

(บุญฤทธิ เนาวัฒน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...ความโปร่งใสที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างสามารถตรวจสอบได้...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...ความโปร่งใสที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือ โดยทำการประชามชชาวบ้านชี้แนะและแจ้งข้อมูลตัวเลขที่ชัดเจนและเปิดให้ถามรับฟังข้อชี้แนะจากชาวบ้าน...”

(คูสิต เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...ความโปร่งใสที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือการใช้ความเสี่ยงที่ชัดเจน นุ่มนวล...”

(ผุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

2.5.2 การเปิดเผยต่อสาธารณะ

การเปิดเผยต่อสาธารณะ พบว่า การเปิดเผยข่าวสารต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึงโดยผู้นำชุมชน รดแห่ ป้ายประกาศและเอกสารต่างๆ เป็นหลัก และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่เผยแพร่ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นสื่อรองหรือการให้ประชาชนถาม-ตอบ ข้อมูลสำหรับบริการทั่วไปแก่ประชาชน

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้โดยมีนโยบายให้เปิดเผยข้อมูลทางสื่อต่างๆ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ และด้านอื่นๆ ทุกๆ ด้านที่สามารถดำเนินการได้...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้โดย 1. ผู้นำของหมู่บ้านแต่ละฝ่ายติดต่อกับประชาชน 2. ใช้รถโฆษณาไปตามหมู่บ้าน 3. ติดป้ายประกาศต่างๆ 4. ส่งเอกสารถึงครัวเรือนโดยตรง ผู้ให้ข้อมูล คนที่ 3 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกว่านายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้โดยการ พูดความจริง ข้อมูลจริง....”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

2.5.3 การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะ

การเปิดเผยตัวในที่สาธารณะ พบว่า การเปิดเผยตัวหรือการปรากฏตัวของนายกเทศมนตรีมักพบเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็น งานบุญ งานบวช งานแต่ง และงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนด้วยความเป็นกันเองแทบทุกงาน

“...การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานต่างๆ หรือเมื่อมีโอกาสพบปะพูดคุยกับประชาชน...”

(บุญฤทธิ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือการลงพื้นที่ด้วยตัวเองหรือพบปะชัดเจนด้วยตัวท่านเองทุกงาน...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การเปิดเผยการกระทำต่อสาธารณะของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือการแสดงออกทางสีหน้า รอยยิ้ม น้ำเสียง ที่เป็นมิตร...”

(สมบุญ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

2.5.4 การทำงานเพื่อส่วนรวม

การทำงานเพื่อส่วนรวม พบว่า การทำงานที่เด่นชัดที่สุดคือการทำงานด้านนโยบายและโครงการต่างๆ จนได้รับบสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ เช่น โครงการแก้มลิง โครงการสร้างถนน โดยงบประมาณสนับสนุนจาก อบจ. และอื่นๆ อีกหลายโครงการและการทำงานเพื่อส่วนรวมกับประชาชน โดยการทำกิจกรรมเยี่ยมเยียนประชาชนในยามเกิดเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในพื้นที่ด้วยความเสียสละมองเห็นถึงความทุกข์ยากที่ต้องได้รับแก้ไขเยียวยาอย่างเร่งด่วน แสดงให้เห็นถึงการเป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง

“...การทำงานเพื่อส่วนรวมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือการเสนอขอของงบประมาณโครงการต่างๆ เช่น โครงการแก้มลิง โครงการก่อสร้างถนนจากกรมส่งเสริมจาก อบจ....”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...การทำงานเพื่อส่วนรวมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือที่จริงชัดเจนทุกงานที่ชัดเจนที่สุดที่ผ่านมาคือได้สร้างแก้มลิงของตำบลงบประมาณ 30 กว่าล้านกว่าจะได้มาวิ่งกันหลายรอบใช้เวลาข้ามปีไปก็ได้ตอนนี้เสร็จแล้วแต่บูรณะให้ดีกว่าเดิม..”

(สุสดี พุฒทอง, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...การทำงานเพื่อส่วนรวมของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ที่ชัดเจนที่สุดคือ ต่อด้านยาเสพติดในองค์กร...”

(บุญฤทธิ์ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...จริยธรรมที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนได้ตลอด 24 ชม. เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้นในพื้นที่...”

(บุญฤทธิ์ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...จริยธรรมที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือความเสียสละ ไม่ยอมหลับไม่ยอมนอนดึกแค่ไหนก็ไปถึงทุกงานทุกเรื่อง เสียสละเรื่องการช่วยเหลือ...”

(สมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...จริยธรรมที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา...”

(สรวงสุดา บุญล่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...วัฒนธรรมด้านไหนที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์แสดงให้เห็นที่ชัดเจนที่สุดคือการเป็น เป็นที่พึ่งของประชาชน...”

(วีระ จรัสกุล, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

2.5.5 การรับฟังเรื่องราวของประชาชน

การรับฟังเรื่องราวของประชาชน พบว่า การรับฟังเรื่องราวในการร้องทุกข์ด้านต่างๆ และได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการแก้ปัญหา ซึ่งให้ความสำคัญรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านผู้นำชุมชน ประชาชนและติดตามการแก้ปัญหาตลอดเป็นระยะๆ อีกทั้งรับแจ้งข่าวสารร้องเรียนผ่านสื่อการประสานงานในกลุ่มผู้นำชุมชนซึ่งเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นพบปะประชาชนในโอกาสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ให้ความสำคัญต่อการรับฟังเรื่องราวของประชาชนในระดับพอใช้ แต่ยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน มีบางเรื่องที่ได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ใกล้เคียงเขตร้องเรียน...”

(สมบูรณ์ อานนท์, สัมภาษณ์, 4 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ให้ความสำคัญต่อการรับฟังเรื่องราวของประชาชน โดยการรับฟังแลกเปลี่ยน แนนอนครับบางอย่างมีเหตุผลแก้ไขปัญหาได้อย่างแน่นอนและติดตามจนปัญหาที่จะมีผลสำเร็จ...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ให้ความสำคัญต่อการรับฟังเรื่องราวของประชาชน โดยผ่านข่าวสารออนไลน์ / เข้าหาองค์กร...”

(วิระ จรัสกุล, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีกระบวนการในการรับฟังเรื่องราวของประชาชน โดยการร้องทุกข์ร้องเรียน และนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการในศูนย์ยุติธรรมชุมชน ดำเนินการไต่ถาม...”

(บุญฤทธิ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีกระบวนการในการรับฟังเรื่องราวของประชาชน โดยการเข้ามาพูดคุยที่เทศบาลแบบตัวต่อตัวความชัดเจน...”

(ประพันธ์ ศศิเด โข, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์มีกระบวนการในการรับฟังเรื่องราวของประชาชน โดยการขึ้นเวทีแถลงโครงการกิจกรรมขององค์กร...”

(สรวงสุดา บุญด่อง, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2562)

“...การที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์รับฟังเรื่องราวของประชาชน ที่ได้ผลดีที่สุดคือวิธีการรับเรื่องร้องทุกข์ ผ่านศูนย์ยุติธรรมชุมชน...”

(บุญฤทธิ เนาวรัตน์, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

“...การที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์รับฟังเรื่องราวของประชาชน ที่ได้ผลดีที่สุดคือวิธีพบเข้าตัวเจ้าของเรื่องเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงจุด...”

(กัญญา สนิท, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2562)

“...การที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์รับฟังเรื่องราวของประชาชน
ที่ได้ผลดีที่สุดคือ รับฟังผ่านกิจกรรม / โครงการต่างๆ”

(วิระ จรัสกุล, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2562)

สรุปได้ว่า ด้านการสร้างการรับรู้ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์
ท่านมีความเป็นผู้นำทางการเมือง นายกเทศมนตรีประพฤตินและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
ซื่อสัตย์ คำนึงถึงจริยธรรมมุ่งเห็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก สร้างความไว้วางใจในการ
เป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์และเป็นนายกเทศมนตรีที่มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดมา มีการเปิดเผย
ต่อสาธารณะ นายกเทศมนตรีเปิดเผยข่าวสารต่างๆ ขององค์กรผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึง
ผ่านโดยผู้นำชุมชน รดแทน ป้ายประกาศและเอกสารต่างๆ เป็นหลัก และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่
เผยแพร่ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลสำหรับบริการแก่ให้ประชาชน มีการ
เปิดเผยตัวในที่สาธารณะ การปรากฏตัวของนายกเทศมนตรีจะพบเห็นในการปฏิบัติหน้าที่
ประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่
แทบทุกงาน มีการทำงานเพื่อส่วนรวม นายกเทศมนตรีมีการทำงานที่เด่นชัดที่สุดคือการทำงาน
ด้านนโยบายและโครงการต่างๆ และการทำงานเพื่อส่วนรวมกับประชาชน และการทำกิจกรรม
เยี่ยมเยียนประชาชนในยามเกิดเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในพื้นที่ด้วยความเสียสละมองเห็นถึงความ
ทุกข์ยากที่ต้องได้รับแก้ไขเยียวยาอย่างเร่งด่วน และมีการรับฟังเรื่องราวของประชาชน
นายกเทศมนตรีรับฟังเรื่องราวในการร้องทุกข์ด้านต่างๆ และได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรม
ชุมชนในการแก้ปัญหา และให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านผู้นำชุมชน
ประชาชนและติดตามการแก้ปัญหาตลอดเป็นระยะๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ 1) กระบวนการจัดการการสื่อสารทางการเมือง 2) กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมือง บทที่ 5 เป็นบทที่ว่าด้วยสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 กระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัย มีรายละเอียดดังนี้ คือ (1) การวางแผนการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ นายกเทศมนตรีมีประเมินในการวางแผนเพื่อสื่อสารกับประชาชน ในรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ด้วยวิธีส่งข้อมูลข่าวสารถึงพี่น้องประชาชนผ่านการสื่อสารขององค์กรในมิติต่างๆ และในรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ โดยผ่านกิจกรรมและประเพณีของชุมชนซึ่งได้ใช้เวทีและการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อสารสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็น โดยได้นำเรื่องราวต่างๆ เข้าปรึกษาในคณะที่ปรึกษาร่วมกันประเมินการแก้ปัญหาและการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับประชาชน และการวางแผนการวิเคราะห์แก้ไขการสื่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ นายกเทศมนตรีเทศบาลมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้ความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กร 3) การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย นายกเทศมนตรีมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรคือกลุ่มเพื่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือกลุ่มประชาชนกลุ่มนักรบเมืองท้องถิ่นกลุ่มข้าราชการ กลุ่มครูและนักวิชาการกลุ่มสื่อมวลชนกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มชาวไร่ชาวนาและกลุ่มองค์กรอื่นๆ 4) การกำหนดสาร นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิด ถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม และถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารให้มีความรู้

ความเข้าใจ โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสารโดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษ 5) การกำหนดสื่อและกิจกรรม นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสื่อมีดังนี้สื่อจดหมายข่าว สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและนิตยสารส่วนกิจกรรมที่ใช้ในการนัดหมายกิจกรรมกับประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้านกำนันและนักการเมืองท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น 6) การกำหนดงบประมาณ มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับเทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและแบ่งสรรปันส่วนทำอะไรบ้างมีการกำหนดงบประมาณโดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อนมากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณมีการกำหนดการติดตามผลในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ไปในแต่ละอย่าง

(2) การดำเนินการสื่อสาร ผลการวิจัยการดำเนินการสื่อสาร นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ มีการทำการสื่อสารกับประชาชนในส่วนที่ชัดเจน คือการใช้ป้ายประกาศแสดงผลงาน และใช้สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล สื่อป้าย โฆษณาผลงาน ทั้งนี้การใช้สื่อบุคคล มีการดำเนินงานผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงานกิจกรรม และไม่ได้ระบุในแผนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานสังคมพื้นที่บ้านที่ต้องปรากฏตัวต่อสาธารณชน เช่น งานบุญ งานแต่งงาน งานบวช งานศพ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น นอกจากนี้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ ยังใช้การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการฝึกทักษะวิชาชีพ โครงการอบรมให้ความรู้ ประชาสังคม ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการเป็นประธานเป็นผู้ประสานงาน วิธีดำเนินการคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานินพันธ์ดำเนินการประสานความร่วมมือกับทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่ง และในขณะที่ดำรงตำแหน่งพบ ปัญหาอุปสรรคคือการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เป็นไปด้วยความยากลำบาก จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

(3) การประเมินผลการสื่อสาร ผลการวิจัยการประเมินผลการสื่อสารมีการประเมินผลการสื่อสารด้วยวิธีการประเมินด้วยตัวเอง จากการตอบรับของประชาชน เนื่องจากสื่อที่ใช้ในการสื่อสารและได้ผลมากที่สุดคือสื่อบุคคล และมีการประเมินผลการรับรู้ด้วยการพูดคุย สนทนา กับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร คือประชาชน กระบวนการประเมินผลการสื่อสารกระทำผ่านกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และนักการเมือง

ท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการพัฒนาอาชีพ โครงการกิจกรรมวันสำคัญ วิธีการประเมินผลคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ในการการประเมินผลการสื่อสารของอีกกรณี จะมี ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำโดยเฉพาะกรณี การฝึกอบรม การให้ความรู้ การทำประชาคมติ หรือประชาคมกับประชาชน ที่มีการประเมินผลการดำเนินงานรวมอยู่ด้วย ปัญหาอุปสรรคคือ รูปแบบการประเมินผลการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน ขาดการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม และการประเมินผลเชิงปริมาณ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

1.2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ผลการศึกษาวิจัย มีรายละเอียดดังนี้ (1) ด้านประวัติและภูมิหลังผลการวิจัย พบว่า ด้านประวัติและภูมิหลัง ประกอบด้วย 1) ประวัติการศึกษาและการทำงานก่อนมาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จบการศึกษาด้านกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยทำงานด้านการเปิดบริษัทขายประกันชีวิต และทนายความ 2) ประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคมก่อนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มักจะร่วมงานในหมู่บ้าน ตำบล รวมทั้งงานสังคมต่างๆ ให้การช่วยเหลือสังคมมีทั้งแรงกายและเงินช่วยเหลือตามกำลัง 3) การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยเป็นผู้มีอิทธาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้ทุกคนซ้นและจริงใจเวลาทำงาน สนุกสนานในเวลาบันเทิง (2) ด้านการสร้างเครือข่าย ประกอบด้วย 1) ความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเป็นผู้สร้างเครือข่ายทั้งในองค์กร คือ ความรับผิดชอบในการกระทำต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และการสร้างเครือข่ายนอกองค์กรที่เป็นประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบหรือองค์กรเครือข่ายในยกเทศมนตรีมักให้ความสำคัญกับกิจการ การมีส่วนร่วม และงานสังคมต่างๆ 2) ความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวนายกเทศมนตรีเป็นรูปธรรมจากการทำงานในโครงการต่างๆ ที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบุคลิกภาพคนเรียบง่าย พูดได้ดี และสามารถแก้ไขปัญหามาจากข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยเวทีเจรจา สร้างความเข้าใจให้กับประชาชน 3) ทักษะการสื่อสารของนายกเทศมนตรี การเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร พูดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในท้องที่และถ้อยที่ถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวประกอบให้ประชาชนเข้าใจง่าย (3) ด้านทักษะการสื่อสาร พบว่า นายกเทศมนตรีมีทักษะการเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร ยึดหลักความเป็นที่เป็นนื่อง พูดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในท้องที่ที่รับผิดชอบและถ้อยที่ถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย หรือผ่านผู้นำชุมชนเพื่อขยายและอธิบายส่งต่อเรื่องราวต่างๆ พร้อมทั้งมีทักษะการอธิบายการ

ประกอบยกตัวอย่างให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อถึง ให้ประชาชนเข้าใจง่ายขึ้นมาประกอบการอธิบาย (4) ด้านการสร้างกิจกรรม ประกอบด้วย 1) กิจกรรมภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีการวางแผนนโยบายการสร้างกิจกรรมภายในองค์กรผ่านความร่วมมือกับบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรัก ความสามัคคีภายในองค์กร ทั้งยังสร้างความเข้าใจ ความผูกพันกัน ในองค์กรได้ระดับหนึ่ง 2) กิจกรรมภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรี ปฏิบัติตามแผนกิจกรรมระหว่างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ตามภาระหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและประชาชน ทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและนอกพื้นที่ โดยผ่านกิจกรรมของแผนงานประจำปี (5) ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในองค์กร ประกอบด้วย พุดจาไพเราะทักทายด้วยไมตรีจิต ให้ความร่วมมือในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยความเต็มใจและจริงใจ รวมไปถึงการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา 2) ความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรีมักไปมาหาสู่กับผู้นำชุมชน เครือข่ายต่างๆ และประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและใกล้เคียงอยู่เสมอโดยการเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณี งานสังคมเป็นส่วนใหญ่ และถามไถ่สารทุกข์สุกดิบด้วยความห่วงใย สร้างความสนิทสนมกับชาวบ้านจนเป็นที่พูดกันติดปากในหมู่บ้านว่า “ที่ไหนมีงานที่นั่นต้องมีนายก” (6) ด้านการสร้างการรับรู้ ประกอบด้วย 1) ความเป็นผู้นำทางการเมือง นายกเทศมนตรีประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ คำนึงถึงจริยธรรมมุ่งเห็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก สร้างความไว้วางใจในการเป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์และเป็นนายกเทศมนตรีที่มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดมา 2) การเปิดเผยต่อสาธารณะ นายกเทศมนตรีเปิดเผยข่าวสารต่างๆ ขององค์กรผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึงผ่านโดยผู้นำชุมชน รถแห่ ป้ายประกาศและเอกสารต่างๆ เป็นหลัก และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่เผยแพร่ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลสำหรับบริการแก่ให้ประชาชน 3) การเปิดเผยตัวในที่สาธารณะ การปรากฏตัวของนายกเทศมนตรีจะพบเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่แทบทุกงาน 4) การทำงานเพื่อส่วนรวม นายกเทศมนตรีมีการทำงานที่เด่นชัดที่สุดคือการทำงานด้านนโยบายและโครงการต่างๆ และการทำงานเพื่อส่วนรวมกับประชาชน และการทำงานกิจกรรมเยี่ยมเยียนประชาชนในยามเกิดเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในพื้นที่ด้วยความเสียสละมองเห็นถึงความทุกข์ยากที่ต้องได้รับแก้ไขเยียวยาอย่างเร่งด่วน 5) การรับฟังเรื่องราวของประชาชน นายกเทศมนตรีรับฟังเรื่องราวในการร้องทุกข์ด้านต่างๆ และได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในการแก้ปัญหา และให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านผู้นำชุมชน ประชาชนและติดตามการแก้ปัญหาตลอดเป็นระยะๆ อีกทั้งรับแจ้งข่าวสารร้องเรียนผ่านสื่อการประสานงานในกลุ่มผู้นำ

ชุมชนซึ่งเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นพบปะประชาชนในโอกาสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

2. อภิปรายผล

2.1 กระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

2.1.1 การวางแผนการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า 1) การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ นายกเทศมนตรีมีประเมินในการวางแผนเพื่อสื่อสารกับประชาชน ในรูปแบบการสื่อสารที่เป็นทางการ ด้วยวิธีส่งข้อมูลข่าวสารถึงพี่น้องประชาชนผ่านการสื่อสารขององค์กรในมิติต่างๆ และในรูปแบบการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ โดยผ่านกิจกรรมและประเพณีของชุมชนซึ่งได้ใช้เวทีและการเข้าร่วมกิจกรรมสื่อสารสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็น โดยได้นำเรื่องราวต่างๆ เข้าปรึกษาในคณะที่ปรึกษาร่วมกันประเมินการแก้ปัญหาและการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับประชาชน และการวางแผนการวิเคราะห์แก้ไขการสื่อสารกับประชาชนอย่างทั่วถึง 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ นายกเทศมนตรีเทศบาลมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นถึงผลกระทบทั้งวัตถุประสงค์เชิงข่าวสารที่ต้องการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้ความรู้วัตถุประสงค์เชิงทัศนคติที่เน้นการสร้างทัศนคติที่ดีของกลุ่มเป้าหมายต่อองค์กร 3) การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย นายกเทศมนตรีมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กรคือกลุ่มเพื่อนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ และกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรคือกลุ่มประชาชนกลุ่มนักรการเมืองท้องถิ่นกลุ่มข้าราชการกลุ่มครูและนักวิชาการกลุ่มสื่อมวลชนกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มชาวไร่ชาวนาและกลุ่มองค์กรอื่นๆ 4) การกำหนดสาร นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสารที่เป็นการถ่ายทอดความคิด ถ่ายทอดข่าวสารตามกระแสสังคม และถ่ายทอดความต้องการที่จะสื่อสารในขณะนั้น ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ให้ผู้รับสารให้มีความรู้ ความเข้าใจ โดยมีการเลือกกลุ่มผู้รับสาร โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ฟังเป็นพิเศษ 5) การกำหนดสื่อและกิจกรรม นายกเทศมนตรีมีการกำหนดสื่อมีดังนี้สื่อจดหมายข่าว สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลางและนิตยสาร ส่วนกิจกรรมที่ใช้ในการนัดหมายกิจกรรมกับประชาชนและนักรการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้ใหญ่บ้านกำนันและนักรการเมืองท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น 6) การกำหนดงบประมาณ มีการกำหนดงบประมาณในการวางแผนเพื่อติดต่อสื่อสารกับประชาชน โดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยการเชิญประชาชนมาประชุมร่วมกับเทศบาลเพื่อการรับรู้งบประมาณที่ได้รับมาและ

แบ่งสรรปันส่วน ทำอะไรบ้างมีการกำหนดงบประมาณโดยพิจารณาจากลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นความเดือดร้อนมากไปหาน้อยในแต่ละงบประมาณมีการกำหนดการติดตามผล ในการวางแผนเพื่อติดต่อกสื่อสารกับประชาชนโดยไม่ได้กำหนดชัดเจน โดยลงพื้นที่ติดตามสิ่งที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์ไปในแต่ละอย่าง

สอดคล้องกับงานวิจัยของนิภากร กำจรเมณกุล (2550) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรีซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง และกลยุทธ์การสื่อสารที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรี ซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยนำแนวคิดปรากฏการณ์นิยมมาใช้ในการศึกษาผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งของสตรี ซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. สตรี ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก คือ แรงสนับสนุน ความต้องการส่วนบุคคล และแรงกดดันสื่อที่สมาชิกสภา อบต. สตรีเลือกใช้ในการรณรงค์หาเสียง ได้แก่ สื่อบุคคล ได้แก่ การเดินเคาะประตูบ้าน การแบ่งกลุ่ม (เขต) หาเสียง การปราศรัยหาเสียง และวิธีการแสวงหาโอกาสที่เหมาะสม สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นป้าย ใบปลิวบัตรแจ้ง รดคิด เครื่องขยายเสียงเคลื่อนที่ และสื่อชุมชน ได้แก่ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ทั้งนี้ อบต. สตรี ส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อบุคคลเป็นสื่อหลักและใช้สื่ออื่นๆ เป็นสื่อสนับสนุนกลยุทธ์การใช้สื่อของสมาชิกสภา อบต. สตรี ประกอบด้วย กลยุทธ์การเลือกใช้สื่อและกลยุทธ์การใช้นำเสนอ ได้แก่ การใช้สื่อเพื่อเปิดรับและการใช้สื่อเพื่อตอบก้ำสารเป้าหมายการใช้สื่อที่สมาชิกสภา อบต. สตรี ต้องการให้เกิดกับผู้รับสาร ได้แก่ ความต้องการให้รู้ว่าตนเองลงสมัคร ความต้องการให้รู้จักตัวคนผู้สมัครมากขึ้น ความต้องการให้รู้จักความสามารถผู้สมัคร และความต้องการให้จดจำชื่อและเบอร์ของผู้สมัครอบต. สตรี มีกลยุทธ์การนำเสนอเนื้อหาสารดังต่อไปนี้ 1. กลยุทธ์การเน้นชื่อ – เบอร์ของผู้สมัคร 2. กลยุทธ์ไม่ลองไม่รู้ 3. กลยุทธ์อย่าผูกมัดตนเอง 4. กลยุทธ์การสร้างภาพในอนาคต 5. กลยุทธ์การขอความเห็นใจ 6. กลยุทธ์การนำเสนอผลงานที่ผ่านมา สำหรับเป้าหมายการนำเสนอเนื้อหาสารของ อบต. สตรี ได้แก่ 1. เพื่อต้องการให้รู้ว่าตนเองลงสมัคร 2. เพื่อต้องการให้เกิดความเห็นใจ 3. เพื่อต้องการให้เห็นความสามารถของผู้สมัคร 4. เพื่อต้องการให้ได้ประเมินและตัดสินใจเองจากเหตุผลที่ได้รับ และ 5. เพื่อต้องการให้มีทัศนคติเห็นด้วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อของ อบต. สตรี ได้แก่ 1. การคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อ 2. การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ 3. การได้รับอิทธิพลเรื่องการใช้อีสื่อจากผู้อื่น และ 4. การได้รับอิทธิพลจากการฝึกอบรมด้านกลยุทธ์การหาเสียง

2.1.2 การดำเนินการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่านายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลพานิช มีการทำการสื่อสารกับประชาชนในส่วนที่ชัดเจน คือการใช้ป้ายประกาศแสดงผลงาน

และใช้สื่อที่ควบคุมได้มีดังนี้ สื่อบุคคล สื่อป้ายโฆษณาผลงาน ทั้งนี้การใช้สื่อบุคคล มีการดำเนินงานผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงานกิจกรรม และไม่ได้ระบุในแผนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานสังคมพื้นที่ที่ต้องปรากฏตัวต่อสาธารณชน เช่น งานบุญ งานแต่งงาน งานบวช งานศพ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชน และนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้นำหมู่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น นอกจากนี้ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ยังใช้การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการฝึกทักษะวิชาชีพ โครงการอบรมให้ความรู้ ประชาสังคม ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการเป็นประธาน เป็นผู้ประสานงาน วิธีดำเนินการคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ดำเนินการประสานความร่วมมือกับทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำในช่วงตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งและในขณะดำรงตำแหน่งพบ ปัญหาอุปสรรคคือการเผยแพร่ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเป็นไปด้วยความยากลำบาก จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ เดชะชีพ (2557) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการสื่อสาร วิธีเลือกใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารทางการเมือง และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนายชวน หลีกภัย กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางการสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบทางการสื่อสาร 2 รูปแบบ คือ การสื่อสารแบบเผชิญหน้าและการสื่อสารแบบไม่เผชิญหน้า ด้านกลยุทธ์การสื่อสาร พบว่า ในยุคแรกเนื้อหาจะเน้นการปลุกฝังแนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตย ยุคที่สองใช้เนื้อหาตอกย้ำถึงการแก้ไขปัญหาตามครรลองประชาธิปไตย ยุคที่สามเสนอเนื้อหาเน้นย้ำความสามารถของทีมงานในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจความสัมพันธ์กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง พบทั้งระดับปฐมภูมิ และระดับทุติยภูมิ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์แตกต่างกันตามบริบทของสังคมในแต่ละยุคสมัย

2.1.3 การประเมินผลการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า มีการประเมินผลการสื่อสารด้วยวิธีการประเมินด้วยตัวเอง จากการตอบรับของประชาชน เนื่องจากสื่อที่ใช้ในการสื่อสาร และได้ผลมากที่สุดคือ สื่อบุคคล และมีการประเมินผลการรับรู้ด้วยการพูดคุย สนทนากับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร คือประชาชน กระบวนการประเมินผลการสื่อสารกระทำผ่านกิจกรรมที่ใช้มีดังนี้ กิจกรรมนัดหมาย พบปะพูดคุยกับ ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นร่วมประชุมกับผู้นำหมู่บ้าน กำนัน และนักการเมืองท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมในท้องถิ่น โครงการ

พัฒนาอาชีพ โครงการกิจกรรมวันสำคัญ วิธีการประเมินผลคือนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ในการการประเมินผลการสื่อสารของอีกกรณี จะมี ทีมงานและเครือข่ายเป็นผู้ดำเนินการจัดทำโดยเฉพาะกรณี การฝึกอบรม การให้ความรู้ การทำประชามติ หรือประชาคมกับประชาชนที่มีการประเมินผลการดำเนินงานรวมอยู่ด้วย ปัญหาอุปสรรคคือ รูปแบบการประเมินผลการสื่อสารที่ไม่ชัดเจน ขาดการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม และการประเมินผลเชิงปริมาณจากการศึกษาพบว่าปัจจัยความสำเร็จคือสามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและเกิดกระแสการตอบรับที่ดีจากการสื่อสารกับมวลชน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ สุธรรมโกศล (2557) ศึกษาเรื่อง “การสร้างค่านิยมทางการเมืองเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบินเข้าทำงานทางการเมือง” เพื่อศึกษากระบวนการสร้างค่านิยมทางการเมือง ความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบินที่เข้าทำงานทางการเมือง ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มบุคคลในวงการบินที่สนใจเข้าทำงานการเมือง จำเป็นต้องสร้างค่านิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือ เพราะยังขาดประสบการณ์การทำงานการเมืองและควรวางแผนล่วงหน้าในการเข้าทำกิจกรรมทางการเมืองและกิจกรรมสังคมเพื่อส่วนรวม เพื่อสร้างการยอมรับและความไว้วางใจจากประชาชน 2. บุคคลทั่วไปคิดว่าบุคคลในวงการบินที่เข้าทำงานทางการเมือง สามารถเปลี่ยนค่านิยมทางการเมืองให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ ทั้งนี้ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพก่อนและหลังเข้าทำงานการเมือง

2.2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างค่านิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์

2.2.1 ด้านประวัติและภูมิหลัง ผลการวิจัย พบว่า ด้านประวัติและภูมิหลังผลโดยรวม 1) ประวัติการศึกษาและการทำงานก่อนมาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จบการศึกษาด้านกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยทำงานด้านการเปิดบริษัทขายประกันชีวิต และทนายความ 2) ประวัติในการพัฒนาช่วยเหลือสังคมก่อนดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มักจะร่วมงานในหมู่บ้าน ตำบล รวมทั้งงานสังคมต่างๆ ให้การช่วยเหลือสังคมมีทั้งแรงกายและเงินช่วยเหลือตามกำลัง 3) การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยเป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในสังคมอย่างเรียบง่ายเข้ากันได้กับทุกคนและจริงจังเวลาทำงานสนุกสนานในเวลาบันเทิง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาดา อิศระ (2552) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าการสื่อสารมวลชนผู้ใหญ่วัยบ้านสามารถชักจูงให้ประชาชนไป

ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นอย่างดีแสดงว่า ผู้ใหญ่บ้านเป็นแหล่งข่าวสารที่น่าเชื่อถือและทำให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองจึงควรที่จะมีการส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อบุคคลดังกล่าวโดยอาจจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถในการเป็นผู้นำความคิดเห็นให้มากยิ่งขึ้นและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้ใหญ่บ้านในหลายๆ พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีหรือของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องที่มีอยู่ให้ค่อยๆ หดไป

2.2.2 ด้านการสร้างเครือข่าย ผลการวิจัย พบว่า 1) ความรับผิดชอบที่สำคัญของนายกเทศมนตรีเป็นผู้สร้างเครือข่ายทั้งในองค์กร คือ ความรับผิดชอบในการกระทำต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และการสร้างเครือข่ายนอกองค์กรที่เป็นประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบหรือองค์กรเครือข่ายในเขตเทศมตรีมักให้ความสำคัญกับกิจการ การมีส่วนร่วม และงานสังคมต่างๆ 2) ความเชื่อมั่นของประชาชนในตัวนายกเทศมนตรีเป็นรูปธรรมจากการทำงานในโครงการต่างๆ ที่ประจักษ์แก่สายตาประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบุคลิกภาพคนเรียบง่าย พูดได้ดี และสามารถแก้ไขปัญหาจากข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยเวทีเจรจา สร้างความเข้าใจให้กับประชาชน 3) ทักษะการสื่อสารของนายกเทศมนตรี การเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร พูดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นและถ้อยทีถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวประกอบให้ประชาชนเข้าใจง่าย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ (2558) ศึกษาเรื่อง “ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารจัดการชุมชน กรณีศึกษา “ชุมชนตำบลบางเจ้าฉ่า อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง” พบว่า ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่นในบริบทชุมชนที่มีมิติทางเศรษฐกิจเป็นแกนนำประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะการสื่อสาร (Communication skill) และกลยุทธ์การสื่อสาร (Strategic Communication) เนื้อหาความรู้ที่ผู้นำท้องถิ่นใช้ในการบริหารจัดการชุมชน 4 ประเภท คือ ความรู้ เกี่ยวกับชาวบ้านและชุมชน ความรู้ในเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้นำ ความรู้ในเรื่องธุรกิจ และความรู้ในเรื่องการสื่อสารในส่วนทักษะการสื่อสารพบ 3 ทักษะ สำคัญซึ่งผู้นำท้องถิ่นใช้ในการบริหารจัดการชุมชน คือ ทักษะการเลือกเนื้อหาสาระ ทักษะการเลือกใช้สื่อ และทักษะการเลือกวิธีการสื่อสารกลยุทธ์การสื่อสารที่ผู้นำท้องถิ่นใช้นั้น ผลการวิจัยพบ 4 กลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อระดมคนเข้ามามีส่วนร่วม กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการระดมทุน กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ชุมชน และกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อบริหารจัดการความขัดแย้งนอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบสิ่งที่น่าสนใจ คือ ผู้นำชุมชนต้องมีความสามารถในการใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่หลากหลายเพื่อบริหารจัดการชุมชนและ

จัดการความขัดแย้งที่เกิดจากผลประโยชน์ อีกทั้งในบริบทของชุมชนที่มีมิติเศรษฐกิจเป็นแกนนำ ต้องการผู้นำที่มีคุณสมบัติในเรื่องความสามารถทางการสื่อสารและความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจ

2.2.3 ด้านทักษะการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า นายกเทศมนตรีมีทักษะการเจรจาพูดคุยกับประชาชนและคนในองค์กร ยึดหลักความเป็นที่เป็นนื่อง พุดภาษาถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นที่รับผิดชอบและถ้อยที่ถ้อยอาศัยในการเจรจาแก้ปัญหาต่างๆ มีการอธิบายเรื่องราวต่างๆ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ เสียงตามสายหรือผ่านผู้นำชุมชน เพื่อขยายและอธิบายส่งต่อเรื่องราวต่างๆ พร้อมทั้งมีทักษะการอธิบายการประกอบยกตัวอย่างให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อถึง ให้ประชาชนเข้าใจง่ายขึ้นมาประกอบการอธิบาย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรทิพย์ ปาละนันท์ (2555) ทำการวิจัยเรื่อง “ความสามารถทางการสื่อสารของผู้นำชุมชน” โดยเลือกศึกษาผู้นำที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จ 5 คน มาทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงกระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร การจัดการข้อมูลข่าวสาร และกลวิธีการสื่อสารของผู้นำชุมชนที่เอื้อต่อการนำไปสู่การเป็นผู้นำชุมชนที่ประสบความสำเร็จ ข้อค้นพบที่น่าสนใจ คือ กระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้นำชุมชนมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ความต้องการข้อมูลข่าวสาร เพื่อตอบสนองความสนใจหรือเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ กำหนดวัตถุประสงค์ในการแสวงหาข้อมูล เพื่อนำไปใช้อย่างมีจุดมุ่งหมาย การเลือกแสวงหาประเภท/เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น และการเลือกแหล่งข้อมูลข่าวสารและช่องทางการสื่อสารต่างๆ ที่ผู้นำชุมชนเลือกใช้

2.2.4 ด้านการสร้างกิจกรรม ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีการวางแผนนโยบายการสร้างกิจกรรมภายในองค์กรผ่านความร่วมมือกับบุคลากร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความรัก ความสามัคคีภายในองค์กร ทั้งยังสร้างความเข้าใจ ความผูกพันกันภายในองค์กรได้ดีระดับหนึ่ง 2) กิจกรรมภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรีปฏิบัติตามแผนกิจกรรมระหว่างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ตามภาระหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและนอกพื้นที่ โดยผ่านกิจกรรมของแผนงานประจำปี

2.2.5 ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสัมพันธ์ภายในองค์กร นายกเทศมนตรีมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในองค์กร ประกอบด้วย พุดจาไปเพราะทักทายด้วยไมตรีจิต ให้ความร่วมมือในการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยความเต็มใจและจริงใจ รวมไปถึงการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา 2) ความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร นายกเทศมนตรีมักไปมาหาสู่กับ

ผู้นำชุมชน เครือข่ายต่างๆ และประชาชนทั้งในพื้นที่รับผิดชอบและใกล้เคียงอยู่เสมอโดยการเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณี งานสังคมเป็นส่วนใหญ่ และถามไถ่สารทุกข์สุขดิบด้วยความห่วงใย สร้างความสนิทสนมกับชาวบ้านจนเป็นที่พูดกันติดปากในหมู่บ้านว่า “ที่ไหนมีงานที่นั่นต้องมีนายก”

สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชญา ไยทอง (2558) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์ การสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์” ผลการวิจัย พบว่า 1. กลยุทธ์การวางแผนการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ กลยุทธ์ผู้ส่งสาร คือ มีทักษะ ความชำนาญ และเชี่ยวชาญ มีอุดมการณ์ทางการเมือง กลยุทธ์สารที่นำเสนอในภาวะปกติคือ นโยบายและอุดมการณ์ ภาวะวิกฤต คือ ชี้แจงข้อเท็จจริง ภาวะถูกโจมตี คือ การตอบโต้ การพูดถึงผลงานที่ผ่านมา ในระหว่างการเลือกตั้ง คือ นำเสนอนโยบายการเลือกตั้ง ชูตัวผู้สมัคร กลยุทธ์การใช้สื่อ คือ สื่อบุคคล สื่อที่ใช้บ่อยที่สุด คือ สื่อมวลชน ผู้รับสาร คือ สมาชิก ผู้นำทางความคิด กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน 2. กลยุทธ์การดำเนินการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ ประกอบด้วย การจัดโครงสร้างองค์การเรียบง่าย จัดแบบไม่เป็นทางการเฉพาะกิจ คือ มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง การจัดคนเข้าทำงานดูจากประสบการณ์การทำงานและคุณวุฒิ การติดตามและประเมินผลมีอย่างต่อเนื่อง 3. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการสื่อสารทางการเมืองของสาขาพรรคประชาธิปัตย์ในการวางแผนการดำเนินงานของสาขาพรรคมีปัญหาในเรื่องขาดคนทำงานที่มีความรู้ ความชำนาญ เฉพาะเรื่อง ขาดงบประมาณ และสาขาพรรคขาดทักษะในการวางแผนการดำเนินงาน

2.2.6 ด้านการสร้างการรับรู้ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความเป็นผู้นำทางการเมือง นายกเทศมนตรีประพฤตินและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ คำนึงถึงจริยธรรมมุ่งเห็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก สร้างความไว้วางใจในการเป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์และเป็นนายกเทศมนตรีที่มีความโปร่งใสในการทำงานตลอดมา 2) การเปิดเผยต่อสาธารณะ นายกเทศมนตรีเปิดเผยข่าวสารต่างๆ ขององค์กรผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึงผ่านโดยผู้นำชุมชน รถแห่ ป้ายประกาศและเอกสารต่างๆ เป็นหลัก และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่เผยแพร่ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลสำหรับบริการแก่ให้ประชาชน 3) การเปิดเผยตัวในที่สาธารณะ การปรากฏตัวของนายกเทศมนตรีจะพบเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ประชุมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่แทบทุกงาน 4) การทำงานเพื่อส่วนรวม นายกเทศมนตรีมีการทำงานที่เด่นชัดที่สุดคือการทำงานด้านนโยบายและโครงการต่างๆ และการทำงานเพื่อส่วนรวมกับประชาชน และการทำงานกิจกรรมเยี่ยมเยียนประชาชนในยามเกิดเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในพื้นที่ด้วยความเสียสละมองเห็นถึงความทุกข์ยากที่

ต้องได้รับแก้ไขเยียวยาอย่างเร่งด่วน 5) การรับฟังเรื่องราวของประชาชน นายกเทศมนตรีรับฟังเรื่องราวในการร้องทุกข์ด้านต่างๆ และได้บูรณาการร่วมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการแก้ปัญหาและให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านผู้นำชุมชน ประชาชนและติดตามการแก้ปัญหาตลอดเป็นระยะๆ อีกทั้งรับแจ้งข่าวสารร้องเรียนผ่านสื่อการประสานงานในกลุ่มผู้นำชุมชนซึ่งเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา ประยูรศิริ (2551) ศึกษาเรื่อง ความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองกับการยอมรับของประชาชน พบว่า ความนิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือของนักการเมืองในด้านต่างๆ ที่ประชาชนยอมรับและต้องการ คือด้านความเป็นผู้นำทางการเมือง เช่น การมีศีลธรรม จริยธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้านคุณสมบัติส่วนตัว ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ เรื่องภูมิหลัง (พื้นฐาน ครอบครัว การศึกษา) เรื่องอุปนิสัย (ความซื่อสัตย์สุจริต ความตั้งใจ) เรื่องประสบการณ์ (ดูจากผลงานที่ผ่านมา และความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบด้านบทบาทและหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง เช่น การปฏิบัติได้ ตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชนในขณะหาเสียงเลือกตั้ง หากนักการเมืองคนใดสามารถสร้างความนิยมทางการเมืองความน่าเชื่อถือในด้านต่างๆ เหล่านี้ และทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับได้ นักการเมืองผู้นั้นจะมีโอกาสได้รับการเลือกตั้ง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์สามารถใช้ สื่อมวลชนเพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานและสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองได้ โดยมีการจัดการที่ดีสำหรับองค์กรเสียตั้งแต่แรกที่ได้รับเลือกตั้ง มีการวางแผนการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองที่ดี มีการดำเนินการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองที่ชัดเจน และมีการติดตามประเมินผลโครงการที่จัดทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความก้าวหน้าทางการเมืองต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

3.2.1 เสนอให้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ จัดให้มีบุคลากรทำงานด้านการสื่อสารประจำอยู่ในทีมงานอย่างน้อย 1 คน เพื่อติดต่อประสานงานกับประชาชน

3.2.2 ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ ควรจัดงบประมาณสนับสนุนสำหรับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล

เขานิพนธ์ เพื่อให้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์ได้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรี

3.2.3 ข้อเสนอแนะสื่อมวลชน สื่อมวลชนต้องตระหนักถึงบทบาท และหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งพยายามรักษาเส้นแบ่งระหว่างการเป็นผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าวไว้ให้ดี ไม่ก้าวล้ำไปจนไม่รู้ถึงความเหมาะสม เพราะความสัมพันธ์ที่มากเกินไปอาจจะมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการนำเสนอข่าวสารให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง และอาจทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นสื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะบุคคลไป

3.3 ข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการ สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองระดับชาติอื่นๆ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนักการเมืองในระดับท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง

3.3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการรับสารทางการเมืองของประชาชนทั้งในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

3.3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองในการทำหน้าที่ของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์ ในด้านการกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล การแต่งตั้ง และการถอดถอนบุคคลในองค์กรอิสระ

3.3.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์จากมุมมองของประชาชน หรือกลุ่มองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกวิท พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่น: ว่าด้วยทฤษฎีแนวคิดและหลักการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- _____. (2544). *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญชน.
- จักรพงษ์ วงศ์วัน. (2550). *การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น*. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น. ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทนา สุทธิจारी. (2544). *การมีส่วนร่วมของประชาชนการเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน*. กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐธรรมนูญเพื่อประชาชน.
- จิร โขก (บรรพต) วีระสัย, สุรพลราชภัณฑารักษ์และบวรประพตติดี. (2538). *รัฐศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชมภูมิกาน. (2526). *หลักการประชาสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอเอสพรีนติ้ง.
- ณรงค์ สมพงษ์. (2543). *สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. (2539). *จิตวิทยาการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัชรินทร์การพิมพ์.
- บุญอริย์หิมะ. (2554). *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกาศศักดิ์ธานีพงษ์. (2528). *นักธุรกิจกับการเมือง: การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทานคงฤทธิศึกษากร. (2524). *การปกครองเมืองพัทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สหายบล็อกการพิมพ์.
- ประมะ สตะเวทิน. (2546). *หลักนิเทศศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์สื่อเสริม.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2541). *ผู้รับสารในการสื่อสารมวลชน. ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร* (หน่วยที่ 6) (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พีระ จิระโสภณ. (2544). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร* (หน่วยที่ 6). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พนิดา เกษมมงคล. (2540). *การหาเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดฉะเชิงเทรา เขตเลือกตั้งที่ 1*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภิเชก ชัยนิรันดร์. (2552). *Marketing Click กลเม็ดเคล็ดลับการตลาดออนไลน์*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น. เฉลิม ศรีผดุง. (2550). การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น, ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฐพงศ์ เกศมาริช. (2549). วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยม สำหรับการสร้างองค์การยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ธรรมมถการพิมพ์.

ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ. (2546). การวัดระดับความเป็นประชาธิปไตยและพฤติกรรมการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

เลอภพ โสรรัตน์, สมานงามสนิท, บุญเรืองศรีเหรียญและชาญชัยจิตรเหล่าอาพร. (2554). *บทบาทสื่อมวลชนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

วัชรวิชัย ไชยสาร. (2545). *การเมืองภาคประชาชน: พัฒนาการการมีส่วนร่วมในทางการเมืองประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและพหุการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เมฆขาว.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2557). *อำเภอเวียงสระ*. ค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2557, จาก

www.th.wikipedia.orghttps://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0

วิฑูรย์ ภูษ. (2548). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

วิภาดา อิศระ. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวารินชำราบจังหวัดอุบลราชธานี*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย.

วีระ อรัญมณฑล. (2538). *การประชาสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุคดีตอออฟเซต.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2547). *วิเคราะห์ลักษณะอุปนิสัยของคนไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ*. ในพิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์&ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ (บรรณาธิการ) เอกสารประกอบการสอนวิชาสภาพแวดล้อมทางการบริหาร. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

_____. (2547). *วิเคราะห์ลักษณะอุปนิสัยของคนไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ*. ในพิธีสิทธิ์ คำนวนศิลป์&ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ (บรรณาธิการ) เอกสารประกอบการสอนวิชาสภาพแวดล้อมทางการบริหาร. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ศิริวรรณเสวีรัตน์และสมชายหิรัญกิตติ. (2538). *การบริหารสำนักงานแบบใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษาศึกษา.
- สมชาย หิรัญกิตติ. (2542). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- สมเดช มุงเมือง. (2549). *พฤติกรรมองค์การ*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, คณะวิทยาการ
จัดการ.
- สถิตย์ นิยมญาติ. (2534). *สังคมวิทยาการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สฤกษ์รัฐ แจ่มสมบูรณ์. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
เมืองในจังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ. (2545). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์(พิมพ์
ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์
- สิทธิพันธ์ พุทธหุน (2538). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เสกสรร สายลีสด. (2545). *หลักการ โฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เสนาะ ดิยาว. (2545). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2541). *การสื่อสารในองค์การ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- _____. (2538). *การสื่อสารในองค์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). *การสื่อสารกับการเมือง: เน้นสังคมประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี. (2552). รูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น. *วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 29(4), 41-53.
- อุดม ทุมโฆสิต. (2551). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่: บทเรียนจากประเทศพัฒนาแล้ว*. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะรัฐประศาสนศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- Barber, D. (1972). *Citizen politics*. Chicago: Markham.
- Berlo, D. K. (1960). *The process of communication: An introduction to theory and practice*. New
York: Holt.
- Campbell, A. (1968). *Political efficacy*. New York: Knopf.

- Clark, J. J. (1957). *Outlines of local government of the United Kingdom*. London: Sir Issac Pitman and Son.
- Holloway, W. V. (1951). *State and local government in the United States*. New York: McGraw-Hill.
- Huntington, S. P., & Dominguez, J. I. (1975). *Political development*. Reading, MA: Addison Wesley.
- Lasswell, H. D. (1948). *The structure and function of communication in society: The communication of ideal*. New York: Harper & Row.
- McClosky, H. (1968). *Political participation*. New York: Macmillan.
- Milbrath, L., & Goel, M. L. (1977). *Political participation: How and why do people get involved in politics* (2nd ed.). Chicago: Rand McNally Callege.
- Mongtagu, H. G. (1984). *Comparative local government*. London: William Brendon and Son.
- Nie, N. H., & Verba, S. (1975). *Political participation*. Reading, MA: Addison Wesley.
- Robson, W. A. (1953). *Local government*. New York: The Macmillan.
- Rogers, E. M., & Shoemaker, F. (1971). *Communication of innovation: A cross cultural approach*. New York: The Free.
- Shannon, C. E., & Weaver, W. (1949). *The matemathical theory of communication*. Urbana-Champaign, IL: University of Illinois.
- Weiner, M. (1971). *Political participation: Crisis of the political science process*. Princeton, NJ: Princeton University.
- Wit, D. A. (1967). *Comparative survey of local government and administration*. Bangkok: Kurusapha.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

รายนามผู้ให้ข้อมูล

1. นายสมบุรณ์ อานนท์ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์
2. นายคุณิต เพชรรัตน์ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์
3. นางสุสดี พุฒทอง ปลัดเทศบาลตำบลเขานิพันธ์
4. นายเอกชัย สวัสดิ์ ประชาสัมพันธ์เทศบาลตำบลเขานิพันธ์
5. นางกัญญา สนิท เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอำเภอเวียงสระ
6. นายสมศักดิ์ แก้วพิพัฒน์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
7. นางสาวสรวงสุดา บุญล่อง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2
8. นายบุญฤทธิ์ เนาวรัตน์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3
9. นายวิระ จรัสกุล ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4
10. นายประพันธ์ ศศิเดโช ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5
11. นายสง่า ทุ่มก๊ก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6
12. นายภูมิเพชร นิลเพชร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7
13. นายสมพงษ์ ทรฤทธิ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8
14. นายกิจดิกร โก้ดี เกษตรกรในพื้นที่เทศบาลตำบลเขานิพันธ์
15. นายธรรมบุญ บุญเกื้อ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขานิพันธ์
16. ร.ต.อ.วิรัตน์ มิตรคุณ ผู้แทน สถานีตำรวจภูธรเขานิพันธ์

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์

**การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์
อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 กระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำถาม นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพันธ์ มีกระบวนการจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง ในด้านต่างๆ ต่อไปนี้อย่างไร

(1) การวางแผนการสื่อสาร

.....
.....

(2) การดำเนินการสื่อสาร

.....
.....

(3) การประเมินผลการสื่อสาร

.....
.....

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำถาม กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขานิพนธ์ มีกลยุทธ์การดำเนินงานอย่างไร

(1) ด้านประวัติและภูมิหลัง

.....
.....

(2) ด้านการสร้างเครือข่าย

.....
.....

(3) ด้านทักษะการสื่อสาร

.....
.....

(4) ด้านการสร้างกิจกรรม

.....
.....

(5) ด้านการสร้างความสัมพันธ์

.....
.....

(6) ด้านการสร้างการรับรู้

.....
.....

